

20181018-MvS-Rijswijk-Samenkomstdag

Van harte welkom. Ja het is precies wat je zegt. Het gaat over ons. In die zin is het voor mij een moment zo'n samenzijn waarbij we toch in een soort groep zitten en luisteren naar mij en dat is en blijft altijd een punt van aandacht. Dat de energie die er ontstaat toch door naar één persoon te luisteren dat we dat met ons bewustzijn goed kunnen ontmantelen. Dus ik luister naar jullie, jullie luisteren naar elkaar en jullie luisteren ook naar mij. En luisteren is dan openstellen en we geven leiding aan onszelf dat ons niets overkomt en dat we vooral naar de kern van wat we eigenlijk voelen, in de diepte van onszelf voelen waar we voor gaan. Dus het moment van samenkomen is zo essentieel juist in een tijd dat mensen dat niet meer willen, ook op bewustzijnsgebied dat mensen steeds verder afhaken door groepsvorming en onenigheden, dat je toch daardoor heen durft te gaan en elkaar toch te blijven ontmoeten, en steeds weer dat menselijke in jezelf, telkens weer, opnieuw in jezelf voelt het is er al en dat ik ervan uit leef. Dat is natuurlijk een soort hobbelweg als het ware, ik heb dat in mijn leven ook veel ervaren van wil ik wel met de mensen praten over wat ik weet, niet dat wat ik weet de ultieme reden is waarom iedereen naar mij luistert, nee het gaat om frequenties, om resonanties, om velden in jezelf om die te openen. Maar wil ik dit eigenlijk wel omdat ik ook merkte, net als jullie in je eigen leven, daar ga ik maar gewoon vanuit dat het bij ons allemaal gelijk is, wil je nog luisteren naar andere mensen maar wil je ook het verhaal nog wel doen. Waar ligt het moment dat je stopt. Waar komt het moment dat je zegt en nu is het wel klaar, en dan gaat het ook om dat je een ander niet meer wilt horen of niet meer hoeft te horen, wat je perceptie ook daarvan is, maar dat je het niet meer belangrijk vindt om te spreken om te zeggen wat jij voelt en wat je deelt, het heeft toch geen effect. Dus dat heb ik ook in mijn leven heel veel ervaren, maar ik kwam steeds weer terug, in het moment dat die gedachte of het gevoel er was kwam ik steeds op een punt van ja maar daarmee zet ik mijzelf eigenlijk op slot. Ik cijfer mijzelf weg, zet mijzelf naar achteren toe. En als ik naar deze wereld kijk zoals ik hem ervaar, is dat ook allemaal al gebeurd, dat iedereen naar achter is geplaatst. Dus waarom zou ik dat dan wat in deze samenleving, niet-samenleving gebeurt, waarom zou ik daarover moeten gaan denken terwijl het er eigenlijk al is? Snap je dat. Ik kwam op een punt van ja maar in principe is dat er dus al, dus ik kan net zo goed het tegenovergestelde wel gewoon doen, en dat is dus mijn kern, wel praten, wel delen, wel mensen ontmoeten, wel zeggen wat ik voel, wat ik heb ervaren en wat ik weet. Waarbij dat nogmaals niet de hoofdrol speelt maar een hoofdrolletje in de gezamenlijk hoofdrol met elkaar. Ja en dat brengt ons dan vandaag bij elkaar hier in Rijswijk in een hele mooie omgeving. Heel mooi dat je deze plek hebt gevonden Hennie, want het is een uitdaging, het is heerlijk om tussen de bomen te zitten, maar goed we zijn ook weleens met mensen bij elkaar geweest waar helemaal geen bomen waren, industrieel gebied, het gaat er om wat we in onszelf ervaren.

Maar deze dag maakt heel veel mogelijk, heel veel los.

En ik ben dus ook weer vandaag hier in de beslissing om te delen en te spreken over dingen die ik een bepaalde vorm geef wat niet per se hoeft te zijn in die vorm, maar het zou dienstbaar kunnen zijn en misschien blijkt achteraf wel dat het die vorm wel is. Dat weten we dus niet. Ik bedoel jij weet het, ik weet het, maar we weten het samen niet omdat we allemaal een andere zienswijze hebben. Dat maakt ook zo alles uniek. Ik ben zo blij dat ik niet de wereld hoef te ervaren zoals jullie het ervaren ..voel je dat wat er nu gebeurt? Ik meen het dus heel oprecht, maar niet omdat ik het verafschuw hoe jullie het ervaren want ik weet helemaal niet hoe jullie het ervaren. Maar ik weet wel hoe ik het ervaar. Ik zeg eigenlijk ik ben heel blij dat ik het ervaar op mijn manier. En dat mogen we allemaal doen. Allemaal op onze eigen manier. En als je elkaar dan ontmoet dan is de informatie-uitwisseling, de energie-uitwisseling is een soort taal om met elkaar mee te kijken, en daarbij je eigen manier in hoe je je eigen werkelijkheid ervaart enigszins meer ruimt et geven. Dan kunnen er ook informaties van mij bij jullie terecht komen en informaties van jullie kunnen bij mij terechtkomen en dat is prachtig om dat zo te doen. We gaan het vandaag hebben over programma's, innerlijke kracht, wat doen wij, wat denken wij, wat voelen wij, wat is allemaal, wat is er al in ons. En hoe kunnen we daar, wat er al is in onszelf, dat ook zijn en dat ook naar buiten toe brengen?

Ik heb net een mooie reis hiernaartoe gehad. Ik ben net 3 maanden verhuisd met mij gezin naar een dorpje in de buurt van Slagharen en vroeger gingen wij met ons gezin zo nu en dan naar Slagharen toe, naar het pret- ponypark, maar ja goed bij ons thuis is het ook een pretpark dus dat hoeft helemaal niet. Het bijzondere is we wonen er nog geen 5 km vandaan en ik ben heel veel met

het scootertje door het platteland gereden en toen kwamen we bij Slagharen aan en ik zei tegen Raymond zullen wij lekker het pretpark in? "Buh, wat is daar nou aan"? Ik zeg "nou voorheen gingen wij hier altijd naar toe". "Ja maar het is nu niet leuk meer, het is nu zo dichtbij". Maar dat. Hoe dichtbij moet het komen bij ons, want dat is eigenlijk wat er gebeurt, het komt steeds dichterbij, met ons in ons bewustzijn, steeds dichterbij en het lijkt wel alsof we als mensheid hoe dichterbij je iets komt hoe minder we er plezier van hebben of er iets mee willen doen. Dus het lijkt wel alsof die kennis dat het er is bijna voldoende is om het pretpark niet in te gaan. Apart. Heel apart.

Dus we zijn verhuisd en ik ben hiernaartoe gereden, iets voor half zeven vertrok ik. Ik was 2,5 uur onderweg en toen ging er zoveel door mij heen van het niet weten waar je het over gaat hebben met elkaar, alleen we nemen de moeite om elkaar te ontmoeten en we zetten de lijnen open, we gaan datgene wat we mee hebben genomen wat we nu heel erg primair en misschien secundair, wat heel dicht aan de oppervlakte ligt wat er in ons leeft, wat er nu aan de hand is in ons leven, wat echt helemaal naar de voorgrond komt, dat brengen we nu vandaag samen. Dus het is ook een soort dag van noodzaak, een noodzaak om te beseffen en dat mogen we allemaal in dit moment nu gewoon beseffen, dat niet alleen jij de enige bent die met hele belangrijke thema's zit in dit leven, dat jij niet de enige bent die verstoringen heeft, die uitdagingen heeft misschien in gevoelens, onze emoties, psychische energie, of gedachten, vragen in jezelf, gezondheidsuitdagingen. Je bent niet de enige. Niet dat dat nu een pleister op de wond is, het gaat om het bewustzijn. Als we onszelf openen voor het weten van jongens wij zijn hier dus niet om naar Martijn te luisteren maar wij zijn hier eigenlijk allemaal om dat wat we in ons dragen en wat er dus nu ook aan de hand is, zelfs als je met je hoofd niet zou weten van nou ik weet helemaal niet wat er aan de hand is, er is van alles gaande in jezelf het hoeft niet altijd negatief te zijn, maar het is iets heel belangrijks. Dat we dat beseffen dat we dat allemaal meenemen naar deze dag in dit moment. In die zin zijn de nog niet uitgesproken woorden van wat er aan de hand is, zijn in beweging. Als je ten diepste transparant naar jezelf durft te kijken van waar sta je op dit moment in je leven, wat is er op dit moment nu gaande? Waar ben je in beweging, waar sta je stil? Waar kijk je naar, wat onderzoek je? Wat buig je om met je kracht. Waarvan heb je afscheid genomen. En is dat ook werkelijk zo. Welke uitdagingen liggen er nu voor je? En klopt de gedachte van die uitdaging bij datgene wat er werkelijk aan de hand is? Of ben je misschien al in lijn wat je denkt dat het is aan het denken. En ben je al zo diep aan het denken dat je dat wat je aan het ervaren bent zelf aan het actie en reactieveld aan het. Dus de reactie van deze werkelijkheid dat je dat zelf in beweging houdt. Waar ligt het punt dat het stopt. Dat het omdraait.

Vraag: omdraait waarheen?

Martijn: nou omdraait naar ..dat weten we dus niet, dus dat laat ik maar eventjes los, daar komen we misschien vandaag zeker in terecht, misschien zeker. Want nu kijkend vanuit mij hier als mens hier op de aarde, mij komt het het beste uit als het mij niets het beste uitkomt. Als ik leef en ik maak keuzes in het moment wat ik ten diepste ook voel, zelfs als achteraf blijkt of in het moment van ja maar is dit gevoel wel te vertrouwen, nee het is er, dus het is een waarheidsfrequentie (klapt met zijn handen) ik ga er gewoon in! En dan weet ik niet waartoe ik naar op weg ben, het enige wat ik weet ik ga erin! Ik ga dat moment gewoon in. Dus de logica kan dus totaal iets anders vertellen maar daar ga ik dus in. Dus ik ben op dat moment aan het ombuigen, dus in een situatie buig ik iets om, iets wat er eigenlijk gewoon niet is in een vorm. Je kunt dus niet zeggen daar gaat het om. Dus we komen op problemen uit, wat is nou het grote probleem, dát is het grote probleem oh nou dan is dát de oplossing. Maar als jij, wij, het probleem niet kunnen zien maar wij denken dat we het probleem zien omdat het ook zichtbaar is, zichtbaar oh ja daar is het bewijs...dan is de gedachte over dat probleem de geleide van de oplossing wat nooit een oplossing is op de werkelijke oorzaak van wat er gaande is in jouw denken. Dat is dus de kwantummechanica, dus dat onze werkelijkheid een op energetisch, op een taal, zijn gescript, energie, gebaseerde werkelijkheid is, die vooral in stand wordt gehouden en wij creëren dus niet per se zelf, maar vooral in stand wordt gehouden door de manier hoe je jezelf ervaart, hoe je denkt over de situatie etc. etc. etc. En dat is buitengewoon interessant want dan praat je over van oké ben ik in staat om alles gewoon te herzien, ben ik werkelijk in staat om wat ik denk in het moment dat ik die gedachte te pakken heb, dat ik 'm zie en dat ik 'm in één keer gewoon zo aan de kant zet en weet van dat is het helemaal niet. En in het gevecht terecht komend, dat kan, van ja maar ik weet dat het wel zo is dus ik ga hem niet wegzetten. Dat je dat toch weg kunt doen, aan de kant zetten. Nou dat is de grootste

opgave van de mens, wij zijn die mensen, allemaal. In de programma's, in de reactiepatronen. Dus wij willen weten wie we zijn, we willen de diepste kern van onszelf voelen, daar willen we helemaal naar toe, we moeten dieper dan ooit naar die innerlijke lichtvlam, naar die innerlijke bevrijding,. Daar hebben we allerlei modellen voor. Iedereen kan die modellen lezen. Iedereen kan die modellen horen van mij, van andere mensen en van jezelf, boeken, films, scripten, historie, mensen in een historie, maar nu gaat het er om of we het ook zijn!. Het studeren en de kennis die de mens vergaart is het grootste blok aan ons been om in de kern van wie we werkelijk zijn, in het voelen dus ook in het handelen terug te keren. En in die zin en dat zeg ik ook heel vaak, en dat blijf ik ook zeggen en ik ga het veel forser zeggen, alleen om het veld te openen, dus niet om uit te dagen, maar om het veld te openen, in beweging omdat ons bewustzijn dat is de kracht in het veld. Er zijn soldaten die in de mens aanwezig zijn die als het ware de gedachte overeind moeten houden zodat innerlijke bevrijding niet kan plaatsvinden. Die zitten genesteld in de informatie, in kennis. Ik zeg dus niet dat kennis niet belangrijk is, dat is heel belangrijk, het is heel belangrijk om kennis te lezen en te zien en te leren, aan de andere kant ik heb helemaal geen boeken gelezen. Dus ik weet helemaal niks, ik ben eigenlijk hartstikke dom. Ik durf dat gewoon te zeggen, waar ligt het punt van dat je iets weet. Ik krijg weleens te horen, de laatste tijd niet maar in het begin dat andere mensen iets van mij dachten te horen of te voelen "jij weet helemaal niets, je hebt niks gelezen" En dan zeg ik "hoe weet jij nou of ik iets weet? " "ja omdat jij dat allemaal niet gelezen hebt" "nee dat klopt, maar weet jij dan wel wat je gelezen hebt"? Het gaat niet om wat we lezen, het gaat om wat we zijn! En daar moeten we naar toe, we moeten afstand durven nemen in alles wat we zelf denken, en hoe we dingen aanvliegen en hoe we daarmee verder gaan. We moeten hem durven omdraaien, het is een omgekeerde werkelijkheid die zich manifesteert in ons denken, door ons denken. En dat is een fantastische reis hoor. En dat brengt mensen ook samen en dat vind ik ook heel fijn, dat wij met elkaar allemaal de moeite nemen om daarnaar te kijken. Wat zijn de dwarsverbanden tussen onze aanwezigheid en bijvoorbeeld ufo's, ik noem maar even wat. **Buitenaards onderwerp**, één van de grootste wetenschappelijk onderwerpen waar iedereen lacherig over doet. Over de hele wereld wordt dat fenomeen waargenomen. En dat kun je wegzetten van nou dat is alleen maar geheime militaire industrie, je kunt zeggen ja dat is allemaal fake dat zijn projecties, en je kunt ook zeggen ja dat zijn tijdreizigers uit de toekomst die dat doen, die hebben de techniek en die zijn teruggereisd in de tijd, maar het kunnen ook wel degelijk beschavingen zijn, intelligenties uit andere werkelijkheden, dat kunnen ook luciferiaanse ordetroepen zijn, dus troepen uit de duivelse rijken, maar het kunnen ook lichtbrengers zijn uit de kosmische werkelijkheid. We hebben zoveel keus. Het is toch fantastisch dat we zoveel keuze hebben en iedereen is bezig met wat het dan is. Nou daar gaan ze, flink denken. Maar waar ben je dan in dit verhaal? Waar ben jij in dit verhaal. Het gaat primair over het bewustzijn van de mens. De waarnemer hierin. Wat voel je, wat zie je, wat kun je zien. Is het mogelijk om iets zichtbaar te laten zijn in onze werkelijkheid door daar heel anders over te denken. Wordt het fenomeen ufo's in dit geval anders als wij het anders gaan ervaren. Als wij er open in zijn als mensheid.

Tot zover een beetje de inleiding. En ik hoop dat we met elkaar vandaag, en laten we dat veld ook lekker openzetten, dat we met elkaar vandaag ook echt in die ontmoeting kunnen zijn. Dat ik niet de hele dag hoeft te praten. Ik vind het prima, is op zich geen enkel probleem, vind het ook hartstikke leuk, maar ik vind het nog leuker als je met elkaar op een gegeven moment tot een uitwisseling kunt komen. Dat je zegt van nou dit onderwerp dat vind ik heel erg belangrijk daar gebeurt van alles bij in mij en hoe zie jij dat dan, want mijn ervaring is zus, dan kun je met elkaar als dat een klein beetje gecoördineerd, dat we goed naar elkaar kunnen luisteren en kunnen ontvangen dan kan er heel wat gebeuren, want wij zijn allemaal die wijsheid dragers van origine, dat zit in ons. Maar wij leven in al die frames van onze werkelijkheid. En als we samen met elkaar in gesprek zijn, ja dat is toch fantastisch. Wij gaan elkaar niet vertellen hoe het zit, maar we gaan mogelijkheden openzetten. Tjoek, in één keer gaat er een projector aan, dus dit hier binnenin, hopsa oh ja. Door naar elkaar te luisteren wordt je steeds wijzer in jezelf, niet van het verhaal van de ander maar door het verhaal van de ander, de resonantie, ga je iets ervaren en dat is informatie, informatie is energie doordat te beluisteren en te voelen in jezelf, komen er informatiepatronen in jezelf tot leven, dan worden er ook herinneringen van weten wat getemperd is door het denken, gaan zich ineens openen. En daarom moeten de mensen vooral terugkeren, ze moeten dat doen, wij moeten dat gewoon doen, allemaal op de eigen manier, naar die ontvankelijkheid van elkaar. Want ik word niet besmeurd door naar andere mensen te luisteren. Ik word ook niet beïnvloed door andere mensen. Jullie worden ook niet beïnvloed door elkaar, want jullie weten heel goed waar je voor staat. Ook al is het een vraagteken voor ons allemaal, we weten in het punt waarin we nu staan weten we wel waar ons leven op dit moment nu staat. Ook al is het een vraagteken we weten

wel waar het is. We hebben ergens een thuisbasis in het denken, een thuisbasis zeg maar in het format van een vraagteken. Dus je kunt elkaar niet beïnvloeden je kunt elkaar alleen maar verrijken. Dat is een omdraaiing in het veld. Dat is wie we van oorspronkelijkheid zijn, als bewustzijn, door als mensen, ik hou het even bij mensen wat wij op dit moment denken dat mensen zijn, we beschouwen onszelf als mensen. Wij weten niet wat mens zijn echt is, maar we kunnen het wel voelen in onszelf, maar we weten niet wat de vorm daarvan is. We kunnen het alleen maar zien op dit moment. Nou vul maar in voor jezelf. Ik durf de vraag ook te stellen ben ik mens? Is dit mens zijn, ik heb het over Martijn, is dit nu waar we naar op weg zijn? Of op onszelf allemaal, we willen een menselijke samenleving creëren, op basis van wat dan? Op basis van de normen en de waarden die we hanteren in ons hoofd? Maar stel dat alle modellen in deze wereld weggaan dus de structuur van waarin we leven, de educatiesystemen, school, werk, geld, het gaat helemaal niet meer om de kwaliteit van het leven, het gaat om geld en in feite om een systeem draaiende te houden. Als we dat allemaal doorbreken en dat kan, zijn we dan ineens mens? .....Dat zijn allemaal van die dingen daar kun je over nadenken en voelen van als vandaag ineens alles verandert, zit mijn klus er dan op? Dat is toch interessant. Ik vind het een hele interessante vraag aan mijzelf dan. Want daar hebben we het met elkaar over van de wereld is beklemd in modellen etc. maar als dat nu ineens weg is, ben ik dan klaar of begint het dan juist? Wat is het mens zijn, is dit dan het mens zijn? Kunnen we dan voldoende met elkaar creëren, scheppen en dan voldoende onze eigen normen en waarden terughalen? Wat komt daar dan voor in de plaats, dat kun je niet bedenken. Maar ik zet alles tussen haakjes omdat de vraag zou kunnen zijn weten wij wat mens zijn is? Ja wordt jij nou eens meer mens Martijn! Dat heb ik heel vaak gehoord. En ik begrijp dat wel want in principe ben ik sterk afwijkend, niet voor jullie, maar voor de gevestigde, wij zijn allemaal afwijkend, authentiek. Je bent als mens afwijkend van de totale stroming. En dan ben je misschien niet menselijk volgens ..dus wat is nou menselijk, moet je dan zijn als de ander, wanneer ben je spiritueel? Het gaat om jezelf. Wanneer ben je spiritueel voor jezelf? Dichtbij jezelf, en wat is dat? Het zijn gewoon vragen. Ik zeg eigenlijk niets anders dan vragen stellen, vragen, vragen vragen en dan kijken wat gebeurt hier eigenlijk?

Iemand deelt: en dat vind ik dan nog heel erg moeilijk, want ik vind het moeilijk om woorden aan iets te geven. Ik kan nooit een verhaal vertellen en dan daar woorden aan te plakken.

Martijn: ja en ik hoor je perfect, energetisch breng jij met deze woorden voor mij precies het hele hologram van bewustzijn nu over wat je zegt in woorden.

Deelster: ja maar voor de normale mens.....??

Martijn; ja dat is ook lastig, het is ook belangrijk dat je dat zegt. Het lijkt dat als je meer met bewustzijn bezig gaat, op het moment dat je zelf bezig bent dat het contact om andere mensen te benaderen steeds verder wegebt. Het is een soort vereenzaming, lijkt het, die je dus kunt kantelen en omzetten naar een verrijking. En daar in dat moment dat is trekken en duwen in jezelf.

Iemand deelt: of gewoon een kwestie van accepteren. Het valt mij trouwens op, even een opmerking. Elke keer bij een bijeenkomst met Martijn, oh leuk en het is elke keer een soort, ook aan het einde van deze dag een leuke dag, wat heb je nou meegekregen, wat heeft deze dag nou verschil gemaakt en jij stelt heel veel vragen en je laat weinig ruimte om even antwoorden te geven.

Martijn: ja dank je wel, we gaan verder..

Deler: ik zit hier en denk over twee maanden weer een bijeenkomst, van bijeenkomst naar bijeenkomst en het is natuurlijk ook een soort leuk om bekende mensen te zien en een soort energie te voelen. En over die andere mensen zeg maar normale mensen, ik heb eerst geprobeerd bij de mensen in mijn directe omgeving mijn ouders, mijn zussen, die te overtuigen maar daar ben ik inmiddels gelukkig wel van af. En ik vind ....(noemt een naam) veranderd ten opzichte van een aantal jaren geleden.

Martijn: wat valt je op?

Deler: een soort luchtigheid, een soort blijheid...ik zat me af te vragen waarom wil ik zo graag andere mensen overtuigen van mijn waarheid, mijn gelijk? En er zit iets in dat ik het die mensen gun van joh je wordt voor de gek gehouden, maar ik ga niet meer inhoudelijk argumenteren.

Martijn: dus wat valt je op?

Deler: ik zat te denken hoe kan je nou uitleggen, ervaren dat de werkelijkheid anders is dan wat je ziet, dus dat maar 1% of minder van de werkelijke werkelijkheid zien, dat was dat ene experiment met die bomen dat op een gegeven moment de bomen terug resoneren, dus die blaadjes en dan is gewoon magie. En laatst heb ik een lezing gegeven..

Er wordt gevraagd: geef nou eens antwoord op de vraag.

Martijn: er is zoveel ruimte, maar probeer hem eventjes zo. (maakt verkleinend/begrenzend gebaar)

Deler: dat het niet zoveel uitmaakt Het is wel belangrijk waar we allemaal mee bezig zijn, maar tegelijkertijd is het ook niet zo..... het is een ontdekkingsreis, op zoek naar antwoorden en dat er nog meer vragen bij zijn gekomen, maar dat ik heel erg blij ben geworden. Tijdens die lezing vertel ik over de morgellons proof en over chemtrails en over aliens, dan zie je mensen kijken van whoe.

Martijn: heb je er zelf plezier in om dat dan te doen en dat uit te dragen?

Deler: Ja ik vind het heerlijk, ik weet er zit een enorme weerstand en dat begrijp ik ook wel. Het is niet leuk dat iemand port in het wereldbeeld/zelfbeeld dat je hebt. Als je het maar doet vanuit liefde en niet om te kwetsen.

Martijn: je hebt hiermee het veld geopend om ons af te stemmen ook op wat jij zegt, kunnen we elkaar echt ontvangen, wat gebeurt er in ons als jij praat, hebben we aandacht. Dat is leuk en heel bijzonder dat jij ook de ruimte inneemt. Maar het gaat er ook om dat je niet alleen de ruimte neemt maar dat je die ook kunt krijgen.

Deler: dat wil ik ook nog even zeggen.... (mensen willen dat hij afrondt) ik rond het even af, als je de behoefte hebt om het andere mensen te gaan vertellen, voor een zaal of andere mogelijkheden, gewoon doen als je het echt leuk vindt.

Martijn: hartstikke fijn, weet je het getemperde hart, het gesloten hart, het niet kunnen openen, dat is wat we eigenlijk allemaal meemaken in onze samenleving, dat te laten stromen en dan ook kijken in hoeverre je de mensen daarin kunt bereiken maar ook kunt ontvangen. Daar liggen natuurlijk allemaal gevoelens doorheen. Dat is fantastisch.

Goed ik heb natuurlijk gemerkt dat iedereen over dezelfde gevoelens beschikt. Dat stemt mij buitengewoon vreugdevol. Om ook te zien dat mensen ook de gevoelens, net als ik, in het lichaam dragen van wat we denken wat ontmoediging is, maar ook wat vreugde is. Dus we moeten kijken wat is nou die gezamenlijke boodschap die we hier op de aarde nou eigenlijk komen brengen.

Ik heb in mijn eigen leven heel veel gesproken over, in fragmenten dan hè, over mijn herinneringen en dat zijn geen herinneringen van wat we net zien van hoe we hiernaartoe gekomen zijn, maar dat komt niet uit het hoofd tevoorschijn maar het komt uit een nu-moment vandaan. Dus het is een herinnering in dit nu-moment uit een ander nu-moment, dus het speelt zich tegelijkertijd nu af. Dus ik gebruik het woord herinnering maar ik denk helemaal niet aan een andere tijd. En dat spreken daarover dat heeft heel veel mensen geraakt, want die mensen hebben gevoeld van ja maar dat heeft ook met mij te maken. En wat ik heb besproken met de mensen en dat is wat wij met elkaar in onszelf onderzoeken, daar gaat het om, wat we met elkaar onderzoeken, maar wat je in jezelf

dus primair onderzoekt is zou het zo kunnen zijn, dat er een agenda is en ik heb het niet over een complottheorie maar gewoon heel open en transparant het woord een agenda, dat er een agenda is op kosmisch gebied die de mens een rol laat hebben, in iets wat er niet is, maar wat wel geënceneerd wordt en dat de aanloop naar die situatie, dus de aanloop naar dit nu-moment, afgeplakt is door we kunnen het ons niet herinneren syndroom. Dat. Op de aarde hier worden mensen tegen elkaar opgezet met woorden, mensen beginnen onenigheid te krijgen, er komt een tweedeling, een weerstand i.p.v. helemaal in de ontspanning te zitten van nou vertel jij je verhaal maar. Haaaaa heerlijk ik ga helemaal voelen wat je vertelt...We hebben helemaal geen tijd, we hebben helemaal geen tijd. Ons hoofd zegt hier wauhhhhh! Dus dat, geen aandacht voor elkaar hebben, geen tijd hebben dat is eigenlijk een mind concept. Je kunt tien uur luisteren naar iemand in 5 minuten tijd. Wij denken dat dat niet kan, Dus dat ik versie één waarin we tegen elkaar aan komen te staan op basis van woorden. Dan zijn er allerlei informaties achter die woorden wat we dus denken wat er in die wereld is gebeurd. Daar worden mensen tegen elkaar opgezet. Die informaties kunnen zijn maatschappelijke verschillen, economische verschillen, spirituele verschillen, religieuze verschillen, noem maar op. Dan hebben we de mogelijkheid dat als we daar niet uit kunnen komen om zeg maar elkaar onder druk te zetten met een bedreiging en dat noemen we ook sancties, dan kunnen we elkaar bedreigen met het vooruitzicht van dit gaat er gebeuren als jij nu niet mij gaat ontvangen. Dat is wat er gebeurt. Dat dus een sanctie in een samenzijn tussen twee mensen wordt meestal uitgevoerd door "ik wil jou niet meer". Dat is de sanctie als twee mensen niet elkaar kunnen ontvangen. Dat noemen wij ruzie of het verbreken van contact. Als een sanctie, dat moeten we goed gaan beseffen, op een moment dat een ander dat doet naar jou of ik doe dat naar een ander, dan ben ik een sanctie aan het uitvoeren, en zorg ik voor de verbreking in het veld tussen in dat geval van twee wezens. Dat kan. En dat kan je dus op een militaire manier uitvoeren. Je kunt dus werkelijk de materie gaan verwoesten. Je kunt dingen bij elkaar weghalen of stuk maken. Dat heb je op de aarde allemaal gezien. Dat kunnen we allemaal tot zover redelijk volgen, wat ik zeg dat gebeurt hier op de wereld, dat zien we. Nu hebben we de cyberoorlogen, de kunstmatige oorlogen via de computersystemen. Nederland is in cyber war met Rusland, werd hier gelanceerd. Ik ben al 20 jaar in cyber war met mijn zorgverzekering. Maar wat is oorlog, oeh dat woord mag je hier niet gebruiken. Maar het is alleen maar een vertaal, daar komt 'ie hè, het woord, wat is het woord, wat zit er allemaal achter. Heel mooi wat je net zei met je woorden, met je niet-woorden. Oké wat kunnen we er nog meer bij halen vanuit onszelf? Dat we elkaar beïnvloeden in denken, dat we anders gaan denken als wie we in de kern zijn. Dus je gaat denken zoals de anderen. Groepsformaties, collectieve gedragspatronen, is allemaal diep onderzoek naar gedaan. Je wordt op een gegeven moment zoals de ander is. Jullie mogen van mij nooit worden zoals ik ben, maar ik kan het jullie ook niet verbieden, en ik mag nooit worden zoals jullie zijn en ik mag het mijzelf ook niet verbieden. Snap je, je moet goed alert zijn van waar zit je eigen unieke stuk? Maar wees het vooral oneens met elkaar maar vul elkaar aan, stoot elkaar niet af maar ga de vriendschap aan. Vriendschap heelt alles, vriendschap is niet dat je bij elkaar op de koffie moet, vriendschap is dat je geen sancties heft, maar dat je elkaar ontvangt. Dat is de grootste kosmische boodschap in alles wat je maar kunt voelen, in elke vorm. En Iedereen die daarvan afwijkt, spiegeltje aan de wand, iedereen die daarvan afwijkt doet iets wat niet bij de kern hoort.

Nou beïnvloeden van gedachten en de volgende fase die we daarbij zouden kunnen voelen, bedenken is dat je nooit weet of kunt herinneren dat je gedachtes zijn aangepast. Dus dat is een diepere laag van een cyber war. Dus dat noem ik dan een bewustzijnsfrequentie dat je i.p.v. de kern die je dus hebt hier binnen in jezelf, wat je voelt in dit leven wat je werkelijk verbindt met dit leven, dus jouw kern hier binnenin dat je voelt dit kan ik niet aan iets toekennen maar ik voel het. Ik ben onder die boom, ik maak een wandeling, je loopt door de drukste winkelstraat, het is niet per se gerelateerd aan iets, maar je voelt hier binnenin en omdat je voelt van als ik dit mijn hele leven zou voelen, dit moment, haaaaah, dan zou ik in opperste staat van gelukzaligheid en kracht leven. Dat! Dan zit je in een soort alleswetendheid in je gevoel en dat gevoel is zo krachtig dat het hoofd op dat moment alles kan ontvangen uit het gevoel en dan weet het hoofd ook wat wel en niet belangrijk is. Nou als die kern daar binnenin, als het mogelijk is om dat door manipulaties, hoe dan ook, waar dat dan ook vandaan komt, geen verborgen agenda 's en complottheorieën, als het kan dat dat gemanipuleerd wordt, dan kun je dus uit je kern wegdrijven. Je drijft uit de kern van wat het goud is in je hart en het goud is in het leven! Hoe heerlijk is het om naar buiten te gaan en dan gaan we lekker een vuurtje stoken en de rest van de middag lekker water en theedrinken, gaan we lekker met elkaar zitten en hangen en liggen, maar dat we dus niet kunnen bedenken wat dat is. Daarom zijn we hier om elkaar te ontmoeten en die boodschap geef ik mee, dat de mens moet durven onderzoeken of er iets door hem haar heen denkt wat ons van die kern heeft verwijderd.

Afleidingen. En daarbij moeten we ook durven aannemen dat dat niet altijd plaats zal vinden door stomme domme niet intelligente cyber war programmeurs, maar dat het precies zo geconstrueerd zou kunnen worden in onze werkelijkheid door dingen waarvan wij zeggen haaa maar dat voelt goed, dat is waar, dat is het! En vervolgens zitten we in de diepste propaganda van de actie om uit je kern te halen. Dus wat blijft er dan nog over, afpellen, kijken van het gaat helemaal niet om **buitenaardsen**, het gaat helemaal niet om het spirituele, het gaat helemaal niet om het bewustzijn in een vorm, ooh het gaat om mij!!..waar ik op dit moment in mijn leven sta. In dit leven, hoe voel ik mij, kan ik nog wel voelen. Of denk ik dat ik voel. Wil ik misschien wel denken dat ik voelen kan. Nee, nee, nee, ik kan echt voelen want doordat ik hier nu doorheen ga, door deze achtbaan voel ik dus echt dat er onder het denken een gevoel zit, een weten. En vaak wordt het in de mensheid aangewakkerd doordat er een soort explosie of implosie plaatsvindt, dat je het gevoel hebt ik moet of helemaal uit elkaar spatten en ik heb het dus niet over iets negatiefs hè, maar baam, daar komt 'ie tevoorschijn dan moet 'ie dus open, maar het kan ook zijn dat 'ie helemaal implodeert, boem, dat het naar binnen toe gaat. Maar er is iets in je, dat unieke stuk wat ons allemaal gelijkstelt in wie we zijn. Wij zijn gelijk maar toch allemaal net even iets anders is dan de ander. Dus ik ben zo blij dat we niet naar hetzelfde op zoek zijn, maar dat we allemaal op dezelfde manier, unieke manier, maar toch dezelfde manier, aan het afhaken zijn wie we niet zijn ,wat we niet zijn, wat niet bij mij past, wat niet bij mij hoort, wat niet bij de mensheid hoort. Mensen (klapt met handen) ondersteunen elkaar! Dat is de basis. Wij zijn zo ontzettend afgedreven ervan dat we i.p.v. elkaar ondersteunen eigenlijk elkaar wegduwen.

Nou ik heb de afgelopen jaren met duizenden mensen contact mogen maken en zij met mij, of wel een persoonlijk of dat het niet gaat, het energieveld, elkaar waarnemen, het gaat niet alleen om dit, je voelt elkaar. Als we nu allemaal dit niet meer zouden kunnen zien of niet meer kunnen horen en dan in één keer weer wel kunnen zien en horen, maar het moment dat het er even niet zou zijn, dan zijn we toch met elkaar in contact want we zijn energie en die energie loopt dwars door elkaar heen. Onze gedachte dat we geen contact hebben is de grootste blokkade, want alles wat jij meemaakt in je leven is op dit moment ook in mij, omdat we in deze ruimte zijn, maar het was er ook vanochtend voordat ik 2,5 uur ging rijden. Want die afstand is er niet in de kwantumwerkelijkheid. Want de hele aarde is een kwantumwerkelijkheid van deze mensen waar wij een onderdeel van zijn, dus wat er op die aarde gebeurt daar ben ik ook een onderdeel van, dus ik voel dat ook, dus ik kan mij helemaal niet uit mijn kern duwen, ik kan alleen maar denken, door andere systemen kan ik denken dat het daar om gaat, daar gaat het dan om. Nou dan ga ik daarmee maar mee bezig.

Waar gaat het hier om? Waar gaat het om? De verwarring, de kracht in mijzelf, waar gaat het nu om, wat is nu werkelijk de kern? Kun je het bedenken met je hoofd, hij is te benoemen wat de kern is maar dan moet je eerst voor jezelf diep dwars door alles heen gaan om te kijken wat er allemaal niet klopt op dit moment waar je je aan vasthoudt. En dan heb ik het niet alleen over religieuze en spirituele modellen maar ik heb het ook gewoon over je denken en over hoe je dus kijkt naar de wereld, hoe je met je familie omgaat, en welke rol jij daar in jezelf representeert, of het nog klopt in de persoon wie je bent of dat je door kunt lopen omdat je dat niet bent. "hee wat leuk zeg dat jij er bent" "wie bedoel je mij" "ja jou" "goh interessant wat vindt jij dan leuk dat ik er ben, want vindt jij dan leuk aan mij?" Bewustzijn, het gaat om bewustzijn. Doe je dat niet dan ga je zo in de perceptie van de ander acteren en wie ben je dan daar nog? Wat is dan dat unieke stuk? Wat wil de ander van jou. Hé is het mogelijk dat de ander d.m.v. die vreugde jou al zo tsjoek afstemt in de rol die jij daar vlak na bent gaan vertegenwoordigen. Wat gebeurt hier. Tjeeee. Dit is toch super interessant hè. En dit is dus bewustzijn in de kern. We noemen het weleens mindcontrol maar eigenlijk is het afwezigheid van onze eigen leiding, het is afwezigheid van onze eigen kracht, en ons eigen zelfbeschikking, om in het moment te kijken van wat je nu werkelijk voelt, klopt het wat ik nu denk, hé wacht eens even en dan hoef je dus niet te zeggen van "wacht even hoor voordat je me nu echt leuk vindt in het moment dat je mij ontmoet, kun je even wachten. Ja ik kan even wachten. Ik vind je wel leuk maar ik parkeer het even. Hartstikke goed, hmmm wat voel ik nu..."nou ik vind het wel oké dat je het leuk vind dat je mij ziet" Nee dat is natuurlijk een vertraagde reactie, het gaat om bewustzijn, dat je je bewust bent wat (knipt met vingers) er gebeurt. Dat is het. Wij leven niet. We leven wel maar we leven niet. Het bewustzijn van de mens verbreedt zich, er komt een

breedspectrum van bewustzijn terug, waardoor ze zichzelf gaat herzien, in relatie tot het geheel, maar waarbij ook het geheel verandert, doordat ze zichzelf herziet. Er komen kwantumreacties in het veld. En de modellen die we hier op de aarde zien, die zijn er voornamelijk op gericht om ons afgestemd te houden binnen die bandbreedte van denken. En als je daar niet aan voldoet worden er sancties gegeven. Dat klinkt spannend hè, maar het is wel zo. En niet per se zoals ik het zeg, maar we ervaren allemaal op de één of ander manier die reis wel, en het mooie is ook dat je hem kunt draaien dat 'ie heel interessant en vloeiend wordt. Dat je merkt van zo, doordat ik hier nu zo diep naar durf te kijken, beginnen er dingen te stromen in compleet vastgelopen stukken. Potverdorie die achterbuurman van mij die geeft nu ineens een reactie, ha ha, mijn gedachte was helemaal afgestemd op wat ik dus al die tijd in hem heb gezien en ineens komt er een reactie die past niet bij die man. Nee het past bij jou, dat je anders bent gaan denken. Het gaat om het denken, daar zit dus voelen onder het denken, en dat voelen dat is weg omdat we zo denken zoals andere mensen willen dat we denken.

Vraag: als je in je gevoel zit wat je dan ook heel erg ervaart is uit je puurheid, je gaat in contact met iemand, dan voel je soms in één keer...ja ik voel heel erg, ik voel soms een schrikreactie waardoor ik dan in mijn gevoel.

Martijn: schrikreactie, wil je wat harder spreken ik kan je niet horen.

Deler: door de schrikreactie waardoor ik uit mijn gevoel wordt in mijn hoofd waardoor ik afgeleid wordt van mijn kleurheid ?? dat kom ik continue tegen van mijn kleurheid, waar we allemaal mee verbonden zijn elke keer krijg je die klap of dat je er uit gezet wordt en dat vind ik heel moeilijk in dit in waar we nu leven, dat je dat elke keer ervaart, want ik zit heel erg in mijn puurheid, ik voel de ziel waarmee ik in connectie ben, maar elke keer door iets van buitenaf, pats , pats en dan heb ik heel veel emoties, kwaadheid en dat denk ik ja maar.

Martijn: ja wat denk je dan?

Deler: ja dan ga je aan het denken. Dat is het. Maar als je in je gevoel gaat is alles goed, dan ben je gewoon zijn, dan kan je je verbinden met alles.

Martijn: ik heb een vraag mag ik die gaan stellen of wil je nog?

Deler: nee het gaat vanzelf, sorry.

Martijn: kijk daar is 'ie, mijn vraag aan jou nu, ben je nu in je kern? Wat je nu zegt, je zegt sorry, het gaat niet om jou.

Deler: ik weet hem al, dit is die schrik, pats, dan ga ik mij verontschuldigen, dus dan ben ik eruit, ik ga er constant uit.

Martijn: en nu ga ik iets heel vreemds vragen en het is niet persoonlijk gericht aan jou, het is prachtig dat je dit zo open durft te delen, het gaat om die innerlijke kracht, want we herkennen dit allemaal. De vraag die ik hier zou willen stellen als niet Martijn, gewoon energetisch in het bewustzijn, als wij zo schrikken, als we er uit stappen waren we er dan ook echt in? Dat is belangrijk. Dit is niet een af...van jij zat er niet in, nee jij zat er wel in, maar zat je erin of zat je er...wie ben ik om die woorden te gebruiken. Wanneer ontstaat dat moment dat dat niet meer gebeurt.

Deler: als je zekerder bent denk ik.

Martijn: zullen we de woorden eens weghalen? Als wij steeds herhalen, ik ook, als wij steeds herhalende ervaringen hebben, steeds weer keert het terug, houden we onszelf dan voor de gek dat we in onze kern zitten? In feite ja!. We zitten in onze kern omdat we beseffen wat er gebeurt. Dus dat is heel erg belangrijk, we hebben een ankerpunt waar we naar toe kunnen reizen, maar als een ander de macht heeft om een situatie om dat moment te verstoren en je bent eruit, dan ben je dus niet voldoende in de diepte van je kern. Laat ik het zo maar zeggen. Dat heb ik in mijn leven ook

moeten trainen in mijzelf met dat deel wat ik ook doe. We doen allemaal een deel van het rehabilitatieproces van de mensheid op aarde. Het is echt een heel mooi proces in feite maar het begint wel in onszelf. Maar dat ik achter kwam van weet je als ik het gevoel heb dat ik niet meer verder wil spreken omdat die mensen het toch niet kunnen snappen, reactie van de ander, als ik het gevoel heb dat een niet leuke reactie of een sneer uitgedeeld wordt in de energie en het brengt mij tot stoppen, allemachtig ik ben nu machtig in mijzelf, niet over de ander maar in mijzelf. Wat gebeurt hier ooooh haaah, en dat stuk dat moeten we durven vaststellen zonder dat we zeggen van we hebben gefaald. Maar van oh wacht eens even, er zit dus iets in mij en ik moet het misschien maar gewoon durven zeggen, ik zit dus niet in de kern. De christenen zitten niet in de kern, de islam zitten niet in de kern, de Israëliësch zitten niet in de kern, de hindoestanen zitten niet in de kern, ze zitten allemaal in de kern want ze voelen maar toch als ze allemaal in hun kern zitten zou er geen oorlog zijn, Snap je. We moeten gaan kijken waar ligt die afleiding dan? Waar ligt die macht die we kennelijk uit handen geven aan een ander om ons zo uit die kern te laten vloeien? Of ik was er dus gewoon nog niet. Op het moment dat je beseft dat je er én bent, want dat is het punt waar je nu zit, en ook durft te voelen van goh ..dit kan wel eens dieper, dan open je in de kosmos in jezelf de weg naar dieper. Als je daar stopt, en nogmaals ik heb het niet over jou, als je daar stopt in jezelf en dat kan in allerlei verschillende vormen zijn, dan ga je eigenlijk gewoon akkoord met de oppervlakkigheid binnen in jezelf dat je denkt en voelt wat je kern is. Want kern is: je-bent-onaantastbaar! Kern is: je-bent-onvermijdelijk-confronterend-voor- jezelf. Je blijft kijken naar wat er in jezelf gebeurt. Kern is: je-bent-100%- transparant, naar jezelf en naar anderen. Je bent 100% luisterend en ontvangend. En ook dat de ander jou kan ontvangen. Dat heeft alles te maken met die kern, de kernbeweging in onszelf. Dus daar ligt het stukje van oké, van ja we zijn mooi bezig maar we zitten niet in de kern. Oké wat is er nou mis mee om dat te zeggen. Ja maar als je al die woorden lanceert dan is het ook zo Martijn. Nou oké dan gebruik ik die woorden nu niet meer en dan is het nu niet zo.

Vraag: Martijn wat ik heel erg herken die schrikreactie op moment dat iemand iets aan mij vraagt dat ik de ja of de nee niet meer weet, dat ik dan ineens ja zeg en dan daarna nee dit wil ik helemaal niet, dit ken ik zo wil ik niet dat je met elkaar omgaat, bijvoorbeeld, of dan ineens nee zeg, maar het signaal in mijn lichaam zei eigenlijk ja. Dat ik dat lastig vind om het te interpreteren. Is dat hetzelfde als wat je net zei?

Martijn: Ja, dus in hoever is ons lichaam dan betrouwbaar. En in hoever is ons denken dan betrouwbaar en ook het gevoel. Is er verschil te voelen in jezelf in wat je werkelijk in jezelf voelt dat ene kernmoment waarvan je weet boem, dat is 'm, en komt dat overeen met wat jouw lichaam vertelt doorgaans in je leven wat plezierig is en wat waar is en wat klopt.

Vraag: volgens mij heb je hier ook vaker aan gerefereerd dat ook ons gevoel, ons denken .....? waar we van denken dat het de kern is, al een geprogrammeerd gescript gebeuren is, dus ook onze intuïtie of wat we er ook mogen onder verstaan.

Martijn: correct, dat gaan we ook zo open pellen. Dat is heel belangrijk om heel scriptmatig te kijken van hoe zit dit universum, wat is mijn rol, die ik dus op dit moment heb, dus mijn niet-kern rol, wat is het dwarsverband tussen mijn niet in de kern leef rol en wat er in beweging is, niet komt, maar is in de werkelijkheid waarin ik elke ochtend wakker word. Jij weet niet of wat gisteren op de dag hetzelfde was als vandaag, je kunt het je wel herinneren, maar je weet het niet, snap je. Dus waar stemmen herinneringen zich op af. Wanneer is valideerbaar dat jij dieper in je kern bent. Daar gaan we zo nog wel over door.

Vraag: en als je daar dus buiten kijkt waar je het net over had, dus als je buiten het programma kunt kijken, buiten die bandbreedte, dan zei jij net dan worden er sancties opgelegd. Heb ik het zo

goed begrepen? Wat zouden dan die sancties zijn als jij daarbuiten gaat kijken om ons dus weer vast te zetten in het programma?

Martijn: kun je hem verstaan? Moeilijk. Is moeilijk dan ja of nee. Is dat nou een kernantwoord of zit er iets tussen. Dat is spelen met elkaar hè. Ik geef alleen maar die beweging in. Er komen reacties, sancties op terug naar je innerlijke kern, hoe zien die er dan uit? Ik kan dat niet voor andere mensen invullen, maar ik kan er wel op deze manier op reageren. Doordat ik iets vertel, dus je kunt mij dus gewoon zien in dit geval eigenlijk als een soort afspiegeling van jezelf doordat ik, niet dat het leidinggevend is, het is even beeldend uitgedrukt, ik moet altijd overal voorzichtig in zijn bij wat ontstaat in wat ik zeg. Dus gewoon hier met elkaar op de grond, ik vertel iets, ik spreek vanuit mijn kern, ik geef daar vorm aan en die informatie die doet iets, dat brengt je in beweging met stukken in jezelf, dan kijk je ernaar. Op het moment dat je gaat snappen, snappen, als je denkt dat je snapt wat ik nu zeg, dat is de sanctie. Want op dat moment ben je het een vorm aan het geven. En toch heb je die vorm nodig om te kunnen begrijpen wat er wordt gezegd, maar op het moment dat die vorm voor jou leidinggevend gaat worden, maatgevend in je verdere proces nu na deze dag, in de vorm wat ik vertel wat jij denkt dat ik vertel, dat zijn de gedachten en dat is de sanctie, dan zit je er weer naast. Dus je moet eigenlijk precies opletten van wacht eens even Martijn heeft verteld hm hm hm hm ik snap wat hij zegt. Nee daar gaat het niet om want je snapt er helemaal niks van want wij weten niet of we elkaar snappen. Ik weet ook niet of ik jullie snap, jullie weten ook niet of je mij snapt. Ik weet alleen dat ik denk dat ik je snap. Wat is de boodschap daaronder, wat gebeurt er tijdens dat ik het snap werkelijk, er gebeurt iets in mijzelf, en die moet ik zien te voelen vanbinnen. Dat moet een soort energie zijn een frequentieveld, een resonantieveld wat mij van het Martijnverhaal afhaalt en naar mijzelf toebrengt. En als ik dan in mijn situatie zit te kijken, waar het gaat over jou, als ik daar zit dan zit ik in de kern. En dan is de sanctie weg. Dus wat er kan gebeuren is dat we denken dat we het snappen, en zodra we iets gaan denken dan is de sanctie de gedachte omdat de vorm niet is bij wat de boodschap is. Het is een vrij abstracte reactie, maar ik denk op deze dag als vandaag en door de reactievelden van de matrix en onze werkelijkheid, de beperkingen die zijn opgelegd, de sancties in onze matrix in onze manier van denken, dat dat heel goed een reactie zou kunnen zijn wat jij daar aangeeft, van oké dat zijn dus de sancties. Nou hij is diep verontrustend als je daar niet in draait. Want dan blijf je dus in een sanctie leven. Dus een sanctie kan zijn dat je multimiljonair wordt, en dat je drie huizen in Hawaii krijgt, en dat je denkt dat je maatschappelijk vrij bent, en dat je zestien auto's kunt kopen etc. dan zeg je nou dat is toch geen sanctie? Nou en of! De sanctie zit precies zo in het veld dat je hem in de vorm gaat leven in plaats van dat je hem in jezelf kunt voelen. Dus het zit heel diep buiten de vorm om. In spirituele modellen wordt overal vorm aan gegeven, dus er is iets wat je moet behalen. Je moet ergens naar toe, je moet oprijzen, je moet opstijgen, je moet je bewustzijn verbreden, verruimen, je moet ergens aan meedoen, je moet iets voorkomen, je moet iets doorbreken. En dan is het in feite ook wat ik dus vertel maar ik breng hem wel terug naar het nu, want hij zit nu in dit moment hier dat we hier zitten met elkaar vindt het plaats.

Vraag: wordt dan ieder mens persoonlijk een soort van gepakt op dat wat jou in het programma houdt?

Martijn: Ieder mens wordt getraakteerd door reactievelden uit dit universum wat aansluit op wat jij denkt. Dat is wat de mens leeft.

Opmerking: dus alles is een programma.

Martijn: ja.

Opmerking: je denken is dat je niet goed in je gevoel kan blijven. Als je je dus van je denken afkoppelt dan blijf je dus in je kern want je hoofd denkt en daar komt dus binnen wat afleidt, maar als je in je gevoel blijft...ja oh ik vind het zo lastig.

Martijn: je hebt alle ruimte om het lastige gewoon van je af te laten stromen, we luisteren in alle rust nu naar jou.

Deler: dus het denken is waardoor je alle afleiding krijgt, en het gevoel kunnen ze niet ja daar kunnen ze bij maar dat komt omdat het gekoppeld is aan het denken, maar als je dus diep in je kern zit dan kan je niet afgeleid worden. Ik snap hem wel, maar hoe dan?

Martijn: mooi hè, deze dag. Want hier gaan we het dus straks dieper over hebben. Wij moeten niet onderschatten als mensen wat er gebeurt met ons innerlijk vermogen op het moment dat we terugkeren in de eigen gedachte, gebaseerd op dat innerlijk vermogen. We moeten niet onderschatten wat de kracht van het denken is als die in lijn staat met de kern. En op het moment dat die krachtige gedachten helder zijn, uitgelijnd zijn, dan is er niets meer wat jou verstoort en dan zit je in de gedachte wat ook een onderdeel is van deze werkelijkheid, maar niet meer in lijn staat van belanghebbenden die willen dat jij zó denkt.. Dus dat zijn vrije zones binnen de gedachtekracht en daar neem jij dan een rol in en jij opent als het ware een script. Dus we moeten niet onderschatten, de kracht van het denken en de emoties, de gevoelens, en binnen het algemene gevestigde beeld, dat is het maatgevende beeld hier op deze planeet, is dat de mens terug moet keren naar haar voelen en het denken moet uitschakelen. En dat klopt, dat kunnen we ook niet ontmantelen, het gaat om dat je ten diepste in jezelf voelt, want daar zit de innerlijke wijsheid, dat gaat ver voorbij aan wat we aan materie denken te zien, van wat we snappen wat materie is, maar toch is het zo dat in de wereld waarin wij leven, in dit universum dat ons brein een deel is van de fysieke manifestatie van het innerlijke voelen. Dus wat je voelt van binnen door je brein wordt uitgevoerd naar buiten. Dus het brein, laten we zeggen het denken en het voelen, zoals wij het uitbeelden, is niet eigenlijk het hoofd en het hart, want dat is wat ervan hebben gemaakt door de tweedeling, dat is de sanctie, maar dat we beseffen wacht eens even, eigenlijk is het helemaal niet een tweedeling, het is gewoon een intellectueel, spiritueel bewustzijnscheppingsresonantieveld wat weer tot eenheid komt op het moment dat er ook gedacht wordt. Dus het denken is absoluut de helft in deze werkelijkheid, om in de materie reacties te brengen, in de intermoleculaire ruimte hoe de structuur in elkaar zit in de kosmos, is het denken daarbij een enorm primair krachtveld. Maar op het moment dat jij denkt dat je denkt zelf en dat je in lijn staat van een andere kracht, van een ander gedachtegoed, dan is het niet een vrij-denken-kracht en dan wordt 'ie afgeleid. Het is eigenlijk heel simpel. Als alle mensen vandaag, in dit moment over de hele wereld, de kernboodschap kunnen voelen van wat mens zijn is, dan vallen alle sancties uit het hoofd weg, alle gedachten wat je van elkaar vindt en wat je van elkaar moet, en wat je niet leuk vindt, dan is het weg, en op dat moment (knipt met vingers) gaat er een gedachtegoed en dat is het oorspronkelijke collectieve bewustzijn wat bij het humanoïde ras hoort, komt binnen, wordt ontvangen, de hersengolven veranderen, er komt een ander intellectueel, spiritueel bewustzijn terug in de mens en ineens is de mensheid veranderd. Totaal. En wij maar denken wanneer veranderen die 8 miljard mensen nou eens. Wanneer.

Vraag: maar gevoelens zijn niet altijd positief.

Martijn: gevoelens zijn niet altijd positief, althans de gedachten die er op gelegd worden, wat het gevoel zou zijn is niet positief.

Deler: ik ben naar een film geweest, dacht dat het een leuke film was, maar het was echt een hele bijzondere film. Ging over de vluchtelingen. Maar hoe die mensen behandeld worden, ik werd er zo ontzettend boos van dat ik me niet voor kan stellen dat je mensen hebt die zulke dingen kunnen doen. Ik liep verslagen min of meer die bioscoop uit. Ik ben zo boos en snap niet dat dit kan allemaal! En toen vroeg iemand wil je daar in je eentje wat aan gaan doen dan? Nee dat moeten we met z'n allen doen.

Martijn: en hoe verandert dat, hoe en welke velden komen er in beweging als we daar zitting in nemen. Dat stuk. We gaan er straks dieper op in.

De gedachte, jij noemt het boos, ik zie het dus niet, ik zie het anders, wat ik ervaar is een hele diepe emotie en verbondenheid met het onrecht en het lijden van de ander. En in feite wat je zegt, boos, dat is de reactie van het lichaam, maar in het moment dat het boos is, is er niets anders dan een enorme rollercoaster van verbinding, dat je meer liefde wilt en die mensen wilt aanraken. Dat je ze het leven wilt geven wat ze niet ervaren. En dat, onder die gedachte van boosheid, dus wel die kracht, daar gaan we het zo over hebben, en ook wat het veld in beweging zet daarin. Dus ook dat stukje verdieping daarin dat we nog dieper kunnen kijken van wat is het moment van wat Martijn dan noemt de kern en wat ik in mijzelf iets anders kan noemen, wat is dat moment op het moment dat ik in die film ervaar. Wat gebeurt daar? Ja het is boos, en nee het is niet boos.

Deler: het is machteloos, ik voelde me ontzettend machteloos.

Martijn: misschien voel je diep van binnen wel het tegenovergestelde van machteloos. Leuk hè. We gaan daar straks doorheen en in een bekrachtiging voelen wat zou dat kunnen zijn in een vorm. Maar dit is essentieel, de gedachte van boos en de betekenis die er overheen en doorheen loopt, hoe maak je dat los en hoe ga je naar de kern van wat daar gebeurt? Hoe zet je dit vanuit machteloos om naar macht ten gunste van het geheel.

Vraag: als je mediteert en je bent in het niets, je gedachtes zijn weg en je zit ook niet in je geloof, zit je dan in je kern? Lijkt mij.

Martijn: kan, jij stel deze vraag, je deelt eigenlijk deze informatie nu, daar kan je niet ja of nee op zeggen. Omdat iedereen ervaart dat weer anders. En dat is denk ik de meest zuivere reactie die ik zou kunnen geven omdat op het moment dat ik zou zeggen nou dat ben je dan niet want ..dan is het toch maatgevend. Ik weet niet hoe het zit, dus ik kan zeggen eigenlijk is het helemaal niet waar wat je zegt. En misschien ook wel. We lopen er doorheen en we gaan er dieper naar kijken.

Deel 2

Ik had vroeger een zeer goede vriendschap met twee mensen die ik nog steeds erg waardeer en van houd, en die hadden zo'n belletje en dan hoorde je klingelingeling en dat vond ik het meest niet leuke moment, alsof je een dier roept of zo. Dus daarom heb ik geen bel.

Nou even kort door de bocht: wie nu vandaag vind ik zit in mijn kern, ik kan, ik kan door de deur naar buiten? Want dan heb je hier niks te zoeken. Ik blijf hier staan. Maar het kan zomaar zijn dat er mensen zijn die weggaan.

Een mooi stukje muziek. Live gespeeld in een prachtige akoestische ruimte.

Daar kunnen we hele gesprekken over voeren, het zit 'm niet per se in de snaar op zich, dus mensen die met een keyboard muziek maken daar geldt het idem dito voor. Iets wat je creëert van binnenuit, iets wat je voelt, wat je leeft wat naar buiten gaat, dat is vibratie. En dat is een gevoel. Dat is informatie en dat is bewustzijn. Zo'n instrument is een eindresultaat van een aantal dingen daarvoor. De kern. We kunnen voelen de taal in jezelf waar je gelukkig bij bent. Niet dat je denkt dat je gelukkig bent maar wat goed voelt. Dus uit een relatie stappen omdat je voelt, ik moet in de vrijheid van mijzelf, en je verstand zegt nee, dat kan niet want ik heb verantwoordelijkheden. Uit je werk stappen omdat je voelt er is iets anders daar ga ik voor. Je verstand zegt nee. Muziek maken is niet een kwestie van verstand, muziek maken is een kwestie van voelen, het is het spelen, het is het tekenen, het is iets creëren en de woorden, wat jij net zei, de woorden zijn als het ware een deel

van het instrument. De woorden zijn een deel van het instrument van wat we van binnen zijn en wat we kunnen voelen. Als we dus gaan luisteren naar wat er uit ons kan komen. Ons lichaam is dus een instrument. Spelen wij zelf, durven wij zelf, durven wij zelf te spelen, durven we de klank van onszelf naar buiten te laten komen.. Durven we te zeggen wat ons bezighoudt, waar onze onzekerheden liggen, durven we te zeggen wat we mooi vinden aan je zelf maar ook aan de ander. Durf je jezelf aan te raken, heb je contact met jezelf en met je lichaam? Of is het een toevalligheid dat er een lichaam is? Durf je een ander aan te raken. Echt aanraken. Muziek maken is intimiteit, is de diepste klank in jezelf. Van je stromende hart naar buiten brengen. En dat is intimiteit. Intimiteit, muziek is intimiteit en daar kun je van alles van vinden van ja nou ja dat stuk muziek vind ik zeer intiem maar dat andere niet. Maar dat is de vorm. Maar wat er tevoorschijn komt, komt altijd uit iets anders voort. Wij zijn zelf die muziekinstrumenten en wij zijn zelf de creators die door de muziekinstrumenten innerlijke klank laten stromen naar buiten. Kunnen laten stromen naar buiten.

Wat is klank, wat is trilling, wat is frequentie, wat zijn onze gevoelens, wat is emotie. Wat is het onderdrukken daarvan? Wat is een uitbarsting van emoties, wat zit er voor het moment van die situatie waarin het zich laat zien. Hier is het tsjoek. Dit is mijn situatie op dit moment in mijn leven, zo ziet het eruit. Dit gebeurt en ik heb er geen controle over. Ik kan het niet pakken, ik kan het niet begrijpen, en ik wil van binnen er iets mee, maar wat. Wat wil ik met dat muziekstuk? Ik vind iets van dit muziekstuk, ik vind het niet mooi, mijn situatie is niet fraai. Ik vind het muziekstuk fantastisch, ik vind mijn situatie fantastisch en mooi. Wat gebeurt er als wij naar het muziekstuk toe ons afsluiten. Dan horen we de klank niet meer omdat we het niet meer kunnen voelen. Wat gebeurt er als wij iets vinden over de situatie waarin we zitten, we vinden er iets van, er gebeurt iets, de emotie en we vinden er iets van. Er iets van vinden is vaak gebonden aan dat we iets willen veranderen. De gedachte dat je het wil veranderen is het afsluiten van het luisteren naar de muziek, van die situatie en de boodschap die daarin ligt niet voor je hoofd maar voor je gevoel. Hoe diep is de mensheid gekneveld in zichzelf om vrijuit te spreken, vrijuit te spelen, vrij uit de klank naar buiten te brengen. Hoe vaak en veelvuldig houden wij rekening, ten koste van onszelf, met iets externs, onder de vlag ja maar ik doe dat vanwege mijn liefde voor de ander. Hoe sterk is de liefde en instrument om niet tot zelfexpressie te komen en te doen en te voelen wat er dus nodig is voor jezelf (klapt met handen) om die doorbraak te maken. Mijn hoofd vindt dan die muziek niet mooi, ten gunste van iemand anders en nu moet ik die iemand anders durven gaan omzetten in een externe situatie. Daar ligt namelijk een heel grote uitdaging voor ons, om niet uit onze compassie te vliegen. Niet te zeggen van ja ik was bij Martijn en jouw situatie is natuurlijk heel vervelend maar jij bent voor mij een externe situatie dus ik hoef hier niet mee bezig te gaan, je bent gewon een onderdeel van mijn hologram, toedeloe, ik hoef alleen maar te luisteren naar mijn innerlijke boodschap. Nee dat wat de ander dus representeert is dus een deel van dat hele muziekstuk. Dus je moet gaan kijken naar wat er in jezelf gebeurt. Je moet wel durven zien dat andere proces, dus ook het externe proces van de ander, invloed heeft op jou. Of dat nou iets moois of niet moois is, het speelt dus wel mee. Je gaat je eigen proces niet uit de weg en op hetzelfde moment laat je je niet leiden door het proces van de ander, maar je aanvaardt dat proces wel. Je duwt het niet weg. Dat is een contradictie voor ons hoofd. Want wij zijn wel in gesprek met iets of niet. Ik luister wel naar jou of niet. Maar er is iets in ons en dat is het gouden gereedschap wat ik dan zo vaak benadruk, dat is zeer uniek en dat zou je zo kunnen zien als een soort dubbele manier van werken in jezelf. Je kunt namelijk iets heel erg ontvangen, dus heel veel warmte hebben voor de ander, en daar helemaal erkenning in geven vanuit je gevoel van ja dat is dus wel wat er aan de hand is, knuffel dat gewoon, het is zo ontzettend heftig en interessant en warm en verdrietig en mooi wat hier allemaal gebeurt, sluit het dus niet af, dat is bewustzijn 1. en bewustzijn 2. is het is er in mij maar ik pas mij niet aan, ik blijf in wat ik voel. Nou dan komen de uitdagingen, dat zijn dan de sancties, dat er wordt ingebroken op dat jij iets moet doen jij moet iets leveren, dus jij moet je gaan aanpassen aan de ander.

Waar ik vandaan kom is hetzelfde als waar jullie vandaan komen. Ik spreek over een oneindige werkelijkheid voor de mensheid, de mensheid die niet alleen verbonden is aan deze aarde, maar die door alle universele lagen leeft, ook echt in de vorm. De mensheid die onsterfelijk is. Daar kun je bijna niet over beginnen op deze wereld, want onsterfelijkheid wordt gelijk verbonden aan transhumanisme door de agenda van mensen die daarover spreken, ja mensen worden onsterfelijk door technologie, of omdat andere mensen zeggen ja nee maar dat is iets uit een religie en zo. Maar laten we gewon eens kijken naar de situatie waar we nu staan als mensheid. Het is heel goed

mogelijk dat het menselijk lichaam, ik heb het niet over ons bewustzijn, ik heb het over het menselijk lichaam, op een gegeven moment onsterfelijk wordt. Dat er uitvindingen worden gedaan waardoor DNA niet meer vervalt waardoor de cellen opnieuw gereproduceerd worden maar niet verouderen en dat het lichaam op een gegeven moment gewoon blijft bestaan. Het gaat niet meer dood. Dat moment komt eraan en elke wetenschapper op het gebied van genetica die zegt ook het is geen vraag of wanneer het kan maar dat het kan en het gebeurt, dat stellen we vast. Dat is een belangrijk gegeven bij de werkelijkheid waar we vandaan komen, en wat dus ook in ons verscholen ligt, wat wij eerder moeten openen dan bijvoorbeeld wachten tot we onsterfelijk worden in ons lichaam. Het lichaam wordt onsterfelijk en de fase die daarop volgt is dat het lichaam ook onschendbaar wordt dus het kan zich wel beschadigen maar uiteindelijk zal het lichaam binnen een paar seconden tijd herstellen. Nu heb je een schram en het duurt een paar weken en is die schram helemaal weg of in een paar dagen, hangt ervan af hoe diep, maar het lichaam zal op een gegeven moment zich sneller herstellen. En er komt een moment dat je met een mesje ergens in snijdt of je stoot en dan is binnen 4 seconden, nog sneller is het weg. En het moment daaropvolgend je bent niet meer te verwonden. Dat zijn wetenschappen waar mensen vaak bij weg willen blijven omdat dat griezelig is maar in feite is het helemaal wat in lijn ligt met evolutie, het is gewoon een technologische evolutie. Dan komt er een moment dat je moet zeggen oké de lichamen zijn onsterfelijk. Wil jij onsterfelijk zijn? Ja, nee, nee niet in deze wereld, ja ja wel in deze wereld dan kan ik lekker lang doorleven om de boel op orde te zetten. Nee, ik niet want ik vind het verschrikkelijk, ik ga weer naar huis. Wat is onsterfelijkheid. Dus die wereld waar ik het net over heb, waar het bewustzijn van mij vandaan komt waar ik leef als mens, maar toch een heel ander mens als de mens van deze aarde, daar is een onsterfelijkheid. Ik kan me gewoon precies allemaal herinneren hoe dat zit en ik heb deze werkelijkheid hier, tot op de dag van vandaag zie ik hem eigenlijk als een soort droom. Maar ik ervaar hem heel realistisch. Dus ik ben gewoon een normaal aards mens, maar alles wat er is in mij is krachtiger dan deze werkelijkheid. En in die werkelijkheid zijn wij als mensen onsterfelijk. Onsterfelijkheid is een moeilijk concept. Omdat er moet ergens een begin zijn van alles wat er is. We worden geboren en we gaan dood. Je gaat een boek lezen en er is een laatste pagina en bij de laatste pagina kun je zeggen dit komt allemaal door de eerste pagina. Maar als wij onsterfelijk worden op deze aarde met onze lichamen, dan is dat heel makkelijk voor te stellen dan zeg je nou ja oké dan ga je dus nooit meer dood. Dus de ene kant van het verhaal is heel makkelijk te begrijpen, dat kun je je voorstellen. We kunnen het ons als mensen voorstellen van ja nou ja, dan blijf je dus voor altijd leven.

Opmerking: en in het programma.

Martijn: en in het programma wel of niet want als je ouder wordt en langer leeft is er misschien wel dat het bewustzijn zich misschien anders gaat openen in een ander script. Zijn we daarom misschien sterfelijk? Dat dat niet gebeurt. Dat kunnen we ons voorstellen, dat we door veranderingen onsterfelijk worden en eigenlijk eendeloos door zullen leven. En aan de andere kant, de vraag van ja hoe is het dan ooit zo begonnen, van waar ik over spreek waar wij vandaan komen, hoe is dat dan ooit begonnen als we onsterfelijk zijn? Er is geen begin aan. Probeer die situatie om te draaien, als je hem om draait van oké je kunt je voorstellen dat je onsterfelijk bent in de toekomst, dan spreek je dus ook niet meer over toekomst want als alles onsterfelijk is blijft eigenlijk alles achter elkaar synchroon opvolgen, probeer die lijn eens terug te zetten, nou dan is het altijd al zo geweest, er was dus nooit een begin, er komt ook geen eind, dat is de mind hè die gaat daarin lineair denken, kan niet, dat kan wel, we kunnen wel onsterfelijk worden maar het weten dat we nu sterfelijk zijn staat in de weg in het voorstellingsvermogen, dat we er altijd al zijn geweest. Toch is dat wat we in de eenvoud gewoon moeten aannemen.

Vraag: je hebt het nu over onze DNA maar dat gaat misschien ook met onze hersenen gebeuren, dus dat we niet maar 2 % gebruiken maar 100%?

Martijn: jij comprimeert het allemaal wel in 1 seconde. Ja dat is wel zo. Dus nu kijken we naar het verleden en we zeggen oké dan is dat dus ook altijd al geweest, want als onsterfelijkheid wordt ervaren in een toekomst zonder een eind is er dus ook een verleden zonder een begin, dat moeten

we dus gewoon durven omdraaien, vaststellen oké dat is het. Dan komt er ook een moment van wat gebeurt er als je geen gemiddeld 70-80- 90-120 jaar wordt, weet ik hoe oud deze mensen op deze wereld denken dat ze zelf wordt, wat gebeurt er met de mens als ze zichzelf verder ontwikkelt? Wat gebeurt er met het bewustzijn, de vraagstukken waar we nu mee zitten, zullen doorbroken worden. We krijgen grotere inzichten, we gaan kwantumverbanden zien in onszelf, we worden wijzer en intelligenter en we worden eigenlijk niet wijzer en intelligenter maar door het langere leven komen er innerlijke krachtgolven vrij waardoor ons vermogen weer verder uitbreidt. En dat keert terug. Dus het is net als een bloem die op een gegeven moment verder zich ontwikkelt. Bewustzijn is dan nog gekoppeld aan de illusie van het sterven, van het korte moment van leven, dus aan het lichaam als het ware wat dat naar buiten brengt. Dus wij leven in een illusie wat dus een werkelijkheid is van wat we hier leven, in een lichaam wat sterft en we hebben het idee dat we binnen die grenzen van geboren worden en sterven het leven moeten doorgronden. En in feite leven we daar gewoon tekort voor, puur even aards gezien. Je maakt eigenlijk als mensheid geen schijn van kans. Even gewoon bubbels doorprikken. Ja het is een mooi onderdeel van het kosmisch kwantum evolutionaire proces, maar we worden erg jong dood. Gekke taal. Zelfs nog voordat we erachter kwamen dat we leven, in de gedachte wat niet bij ons hoort.

Die wereld waar ik over spreek waar we vandaan komen daar is een onsterfelijkheid en daar is ook niet een god buiten dat bewustzijn. God is niet de kracht buiten maar de kracht innerlijk in de mens, dat is het bewustzijn wat niet in een script draait van iets of iemand anders, maar wat een gezamenlijk en onafhankelijk eigen bewustzijn is en in verbinding, niet een spirituele verbinding zoals we dat hier op de aarde zien, is niet benaderbaar, het is niet definieerbaar, maar het is beslist niet wat wij denken wat spiritualiteit is, het is een groot krachtveld, het is niet een liefdesveld waarin je je terugtrekt en naar binnen toe gaat, maar het is een combinatie tussen dat en een enorm krachtig weten met zo'n helder vermogen binnenin wat heel erg lijkt op wat wij ervaren als wij in een helder moment zitten dat we het weten. We weten niet wat, we weten dit is het, de kern, bam, daar is 'ie. Dat moment van die kern wordt versluierd en zorgt ervoor dat we hier zijn. Dat bewustzijn wat de mens in zich draagt, Ik noem dat wel eens het godsbewustzijn, dat is in de mens, dat is zo ontzettend anders werkend, ervarend, creërend dat het ook niet tijd ervaart, van door de onsterfelijkheid van opeenvolgend. Er is wel een tijd alleen niet zoals wij nu tijd zien. Dit heeft alles te maken met de matrix waarin wij leven. Wat er gebeurt is dat de tijd daar wordt ervaren in een niet opeenvolgend iets, maar in momenten van zijn. Je kunt in je onsterfelijkheid reizen door middel van je vermogen omdat het een enorm vermogen is, naar andere momenten van je bestaan in een andere tijdlijn, ja even heel niet in het denken, waarbij je zegt ik ga daar heen naar dat bewustzijn en dan ontmoet ik jou. Ik ontmoet jou daar, in dat moment in een ander fragment. Dus niet gisteren en niet morgen. Je gaat met je bewustzijn reizen zoals wij dat nu reizen met ons bewustzijn bijvoorbeeld met dromen. Je kunt niet zeggen ik heb vannacht gedroomd over gisteren of ik heb vannacht gedroomd over de toekomst. Op het moment dat je droomt is alleen dat moment er. Later ga je dat een tijdsindicatie geven van wanneer dat was. Dat moment van wat wij daar ervaren, als bewustzijnsmensen met een enorme mooie en krachtige vorm, wat niet in het witte licht zich voltrekt, dat is het moment waarin de mens als het ware met haar eigen vermogen een vorm scheidt wat niet te benoemen is, dat laat ik aan ons zelf over om daar zelf over te puzzelen, maar een vermogen scheidt in een vorm. Dus er is een heel diep innerlijk weten wat niets te maken heeft met wat wij nu als mensen hier ervaren, een heel diep innerlijk weten, een krachtveld wat vele malen krachtiger is dan de emoties die wij ervaren, en dat krachtveld wordt omgebogen door middel van voelen en dat is een denkvermogen, krachtveld van denken en voelen, dat is een heel ander vermogen dan wij op de aarde hebben, en daarmee is er een vorm. En die vorm die lijkt gigantisch op deze wereld of andersom, deze wereld lijkt heel erg op die wereld die wij ervaren en vanuit ons innerlijk vermogen zelf scheppen. Als jij op vakantie bent in een droom is er niemand die de vakantie hier op aarde voor jou heeft gecreëerd. Dat komt van binnenuit, dat is informatie in jezelf, bewustzijn wat ergens een vorm creëert en die vorm die ervaar je en dat ben je. In een hypnose sessie hop (klapt met handen) je gaat daarheen. In een fantasie sessie hop je gaat daarheen. Alles is informatie. Informatie is bewustzijn en bewustzijn scheidt vorm. Dus ik moet het durven zien als een soort gedachtekracht. Maar omdat wij zo zijn ingesteld je mag niet denken, zeggen we het ontstaat vanuit het hart, maar daar ontstaat het gewoon vanuit ons bewustzijn, daar is niet één orgaan wat je hersenen noemt.

Dus nog een keer, de mens leeft daarvan uit zo 'n diep krachtveld als bewustzijn dat dat bewustzijn zich uitdrukt in een vorm, in een wereld, en dat is een wereld een kosmos op zich. En dat zijn niet alleen mensen die zo leven maar ook andere wezens, onsterfelijk. Dat is dus niet alleen verbonden aan de mens, maar het is een bewustzijn wat zich uitdrukt in een vorm.

Nu is het zo dat er vaak binnen allerlei leringen, boodschappen wordt verteld dat de mens afkomstig is uit het witte licht, of uit het Nirvana, uit het alles of niets, omdat als alles bij elkaar komt dan blijft er niets anders over dan het witte licht en dit witte licht is gelijkgesteld aan alles, en is ook gelijkgesteld aan het niets. Maar dat is een misinterpretatie, en dat is nogal fors dat ik dat zeg, want ik ga er nu toch wat vorm aan geven, maar ik doe het wel waarbij ik wel nog een keer wil benadrukken, beluister het, voel het door en kijk of je er iets mee kunt. Dat is een vertaalslag vanuit een heel ander krachtveld van denken en zijn, wat ik hier vertaal in woorden: het eerste moment dat de mens beïnvloed raakt door een kracht die door haar heen denkt, is het moment waarin de mens als collectieve beschaving, die zeer dienstbaar is in alle kosmische werelden, in alle godenwerelden, waar andere wezens ook leven in een harmonieuze stromende werkelijkheid, het eerste moment dat de mens dat ervaart is het moment dat de mens niet in staat is om het innerlijke zijn door te laten resoneren in een omgeving in een vorm. En op dat moment ontstaat de afwezigheid van een vorm, en de eerste hack en dat is de eerste zet van de **archontenbewustzijn**, zoals dat wordt genoemd in onze geschriften, is het moment dat de mens het witte licht ervaart. En op dat moment is de mens uit haar kern. Dat is wat we hier op de aarde terug voelen wat we denken wat onze kern is. Dat is het moment van de stilte die we ervaren in onszelf. En dat ligt het dichtst tegen de resonantie van onze oorspronkelijke bewustzijn wie we zijn als wezens, dus in het moment dat we de stilte ervaren, op het moment dat we de diepste kracht in onszelf ervaren dan voelen we dus deze vorm weggaan, we voelen vormloosheid we zijn in de diepste kern maar toch niet. En daar zijn alle geschriften op gebaseerd door de **archonten** die een volmaakte constructie hebben gecreëerd in die oorspronkelijke wereld van de gedachte wat door de mensen heen loopt, dat de mens zich nimmer zal herinneren wat die kern is. De mens zal zichzelf verwarren dat 'ie kern is wat wij hier voelen als de leegte en het niets. Maar de echte god in jezelf ervaart dat één stap verder en keert in het moment van het niets terug naar haar oorspronkelijke vorm, als een krachtig bewustzijn die kan lopen tussen de bomen, en dat de bomen de bladeren ritselen en laten voelen aan jou "je bent thuis". De relatie tussen de natuur hier op de aarde laat dat ook zien, als de mens dieper in haar kern komt, reageert de natuur op aanwezigheid van meer kernenergie. Maar voor ons is het van belang en dat is waarom ik het nu zo op deze manier deel, zijn wij in staat als mensen om spirituele paradigma te doorbreken, zijn wij in staat om de lijst die wij toch ten goede trouw en ook dienstbaar hebben aangenomen, om die lijst er af te halen. Want je kunt nog 10.000 jaar hier op aarde, als je nog 10.000 je lichaam wordt, naar binnen toe in de stilte, in de stilte, en dat heel fijn vinden en ik vind dat ook fijn want ik doe dat heel erg veel, maar het is nog fantastischer dat die stap erdoorheen wordt gezet en dat je voelt dat het weder opstaan van de mens, dus dat vermogen, terugkeert in de vorm. En daar ligt dus de barrière die door heel veel informatie in de wereld wordt voorkomen dat de mens stopt daarmee. Je kunt denken dat je in de kern zit, je kunt voelen dit is fijn en dat is de kern, wordt voorkomen dat dat dus gebeurt, dat dát dus precies is wat nodig is. En dan gaan wij allemaal aan elkaar vragen van hoe kom je dan in de kern? Woeh. Nou ik heb inmiddels een heel boek geschreven en daar staat het precies in. Maar dat kan dus niet. Wat wij te doen hebben is te kijken wat is het dwarsverband tussen hoe mijn leven zich nu ontplooit en zeg maar die oorspronkelijkheid. Wat is het dwarsverband tussen de infiltratie in die oorspronkelijkheid en we gaan niet in de complotten van wie dat allemaal doet en de theorieën we gaan kijken van hé of het nou daar is, hier op aarde gebeurt het in ieder geval wel, weet je, hier in mijn eigen achtertuin. Dat is gewoon zo, op de een of andere manier herken ik dat wel. Dus dan ga ik het daar gewoon over hebben i.p.v. dat je bij allerlei gnostieke informatie kunt komen, je moet gewoon kijken naar het mens zijn hier. En of er nou wel of niet een jesus was, nou oké, het zijn leuke café gesprekken maar het gaat nu hier om wat ik doe in mijn leven. Hoe ben ik gekneveld door de situatie. Denk ik dat ik vrij ben, doe ik alsof ik vrij ben, simuleer ik dat, roep ik dat ik vrij ben, ben ik het echt? Wat is er nodig om vrij te komen? Wat staat er tussen mij en het denken in, welk denken is dat, welk belang zit daarachter? En het gaat veel dieper dan alleen een beetje een onderzoek doen. Het komt er echt op aan om het om te zetten in gedrag. Nou dat witte licht en de hele leer van het spirituele model wat zeer dienstbaar is en wat de mens uiteindelijk voor het grootste gedeelte, de mensheid brengt naar een bepaalde staat van zijn in zichzelf waardoor ze weer die verbinding kan voelen met zichzelf, is in hetzelfde moment dat het heel dienstbaar is, collectief gezien, de grootste slot op de mens. En de grootste slot dat kennen wij op het moment dat we spreken over het overlijden omdat het overlijden in feite één van die momenten is waarin de mens

denkt dat ze doodgaat en een overlijden ervaart waardoor ze een andere richting in gaat in een ander script. Ga ik me nu druk maken over mijn overlijden, nee, ik moet eerst maar eens tot leven komen. Wat is dan nu nog leven? Ik omarm mijn leven en ik accepteer dat ik ongelofelijk veel keuzes maak die beter kunnen. En ik accepteer dat de gevolgen die eruit voortkomen dat ik die zie. En dat ik eigenlijk aan de gevolgen kan zien of ik de keuzes die ik heb gemaakt, dat weet je in dat moment niet, of dat nou eigenlijk een beetje overeenkomt. Hé dat is interessant, de gevolgen die hier uit voortkomen zijn toch wel een beetje anders dan de keuze die ik had gemaakt, maar ik durf ook nog eens een keer te kijken van goh die gevolgen die zijn zo super, ik heb de goede keuzes gemaakt. Yes! En ik durf dat ook te betwijfelen. Dus ik moet dieper. Ik moet dus van resultaten af want daar word ik in betoverd in mijzelf en door misschien andere krachten, ik moet gaan kijken van leef ik nou in die kern? Zo simpel als de boodschap nu uitgesproken zo simpel is 'ie dus ook. Als we spreken over jesus, het fenomeen jesus, het gaat niet over de persoon, het gaat over de informatie die erin ligt, die versplinterd is door die krachten, in allerlei vormen, En ineens staat daar weer een nieuwe jesus, nou jesus daar ga ik niet aan beginnen hoor. Wij zijn met elkaar allemaal die informatievelden, wij zijn allemaal dat bewustzijn. Dat stuk daar binnenin, de kern, we leven als mens en in dat moment dat je daarnaar kijkt, heb ik in mijn leven meermaals ervaren, daar ben ik heel open en transparant in, gingen mijn schouders hangen. Hoe is dat mogelijk om dat te zijn in deze wereld? Als ik de enige ben, hè van mij als jongetje, die die dingen weet van zichzelf, wat mijn kern is, wat ik voel, dat alle vriendjes dingen gaan doen met elkaar en ik koos ervoor om op mij stepje naar het platteland te gaan en op mijn zij te liggen aan de grens met trapje bij het slootje te kijken, bijna op ooghoogte wat er allemaal gebeurde in het water, de watervlooitjes, de insecten en de verbondenheid wat ik daar zag door mijn hele lichaam voel stromen, wat niet meer dus dit iets, het is voelen. En het denken is anders, dus mijn gedrag was anders. Ik voelde van hoe kan ik dat ooit vertellen, zij zeggen dat dat stom is maar voor mij is het het meest wezenlijke, mijn schouders hingen vaak zo, hoe buig ik dat dan om, hoe kan ik dan ooit die kern hier, en daarom ben ik zo dankbaar dat wij hier op de aarde zijn, samen met elkaar, allemaal onafhankelijk, toch samen met elkaar, zitten we in processen en vragen we ons ten diepste af wat die kern dan is.

Moet ik dan stoppen met het werk, nee, dat is helemaal niet belangrijk, moet ik dan uit mijn relatie stappen, nee dat is ook niet belangrijk, dan zitten we al in de gevolgen, dan zitten we al in het denken, we zitten al in de gevolgen. Als we denken, daar begon ik vanochtend ook mee, als we beginnen te denken wat de oplossing is van dat probleem dan zitten we niet aan de basis van dat probleem, de kern. Het ontbreken van die kern, hoe eenvoudig het ook klinkt, is tegelijkertijd het pittigst voor de mens. Want we houden de vorm vast, want we leven in die vorm, ik ook, een vorm, maar nu komt het eropaan of het ook anders kan. Als je over een weg rijdt en iedereen rijdt door en tussen al die wielen door staat er een egeltje stil, en iedereen rijdt door, wat is nu de kern, wat gaan we doen, wat gaat er gebeuren wat wordt er gevonden, gedacht, gevoeld, maar wat is het gedrag, wat gaat er gebeuren, welk script kies ik nu. Ik heb een eigen keus, nu komen we dus op de matrix uit, ik heb keus om te stoppen, ik heb keus om door te rijden, ik heb de keus om bij het doorrijden te denken van nou doordat ik nu doorrijd en iedereen doorrijdt dan gaat 'ie dood, ik kan doorrijden met weten, hij blijft staat, als alle auto's zijn weg dan loopt 'ie door. Die keuze heb ik, wat is de oorzaak, wat is het gevolg, wat speelt er zich af, wat is mijn rol in dat moment, wanneer verandert iets, verandert het als ik het alleen maar doe, of is het ook gebaseerd op wat ik zie, op wat ik weet, interessant hè? Waar zitten wij in ons eigen leven, waar staan wij, waar gaat het om, wat zijn oorzaak en gevolgen? Het meest boeiende vind ik en dat heb ik mijn hele leven al gevonden toen ik hier in deze werkelijkheid wakker werd, zeg maar, is een gegeven dat er in dit universum geen vrije keuze is, en dat mensen het idee hebben dat vrije keuze hebben de enige oplossing is om tot zelfexpressie te komen. Er is hier oorzaak en gevolgwetgeving gaande, dus wat je nu denkt dat is een informatieveld, dat wat je nu representeert is een informatieveld en op dat informatieveld wat jij zelf bent, sluit een reactie aan, een script wat daar op past. Wat je daar dus doet, daar sluit een script op aan wat daarop aansluit wat past. Dat zijn informatievelden. Alles is informatie, alles is informatie. Dat zou dus betekenen als dat zo is wat ik dus zeg, van dat er geen vrije wil is, dat er dus ook geen voorbestemdheid is omdat wij zelf keuzes maken in het al volledig operationele script, dat ik eigenlijk altijd een keuze maak op basis van een reeds volledig aanwezig zijnde oorzaak en gevolg script. En van wie is dat script. Het kan toch niet zo zijn, Het is gewoon in de eenvoud gezegd wat wij op de aarde ook maken, een computersimulatie. Maar niet een simulatie zomaar, een zeer geavanceerde een hele krachtige die wij zo ervaren, tot in de details op alle scenario 's mogelijk voorbereide uitkomst. In de kern is dat fantastisch, want dat is wat de wetenschappers en de softwareprogrammeurs op deze aarde hun vingers bij zouden aflikken, als ik zo 'n bril kon maken en zo 'n werkelijkheid waar alles aanwezig is, alles, dus elk mogelijk denkbaar scenario van dat

poppetje wat daar denkt dat 'ie kan denken in dat filmpje, dat daar alle mogelijke scenario's die bedacht worden daarin geprogrammeerd zitten, daar zouden de programmeurs hier de vingers bij aflikken. En dat is wat er in kosmisch gebied gecreëerd is en dat is één van de grootste uitvindingen door onsterfelijke wezens die zelf op die manier god de ruimte geven in zichzelf op andere manieren door hun onsterfelijkheid te ervaren wat eigenlijk begin en einde is. En dat is heel eenvoudig gezegd, het is veel groter dan dit! Maar het is niet zo dat deze werkelijkheid die wij nu ervaren door die godswezens gecreëerd is, er zit iets tussendoor. Dus alsof zo'n dikke 90% van de oorzaak en gevolg van de keuzes die je zou kunnen maken inactief zijn. Weg zijn ze, er is een embargo in. En iedereen die die werkelijkheid ervaart die ervaart dus alleen maar een gecoördineerd script, dat gecoördineerde script waar je bijna niet uit kunt ontsnappen omdat als je eenmaal in dat script leeft, dan ga je geheid dat script leven van iedereen die daar in denkt. Dus dan komen we in deze werkelijkheid uit. En dat klinkt zeer hoopgevend, want als dit verbonden is, kernachtig hè, als dit verbonden is, deze werkelijkheid, jouw ervaring, met jouw oorspronkelijke deel van wie je bent, als dit dus verbonden is met het leven in de kern en andere keuzes maken dan dat je zou denken, überhaupt geen keuzes maken, maar reageren vanuit je diepste gevoel, dan kun jij en dat is ook precies waar het om draait, dat is waar al die andere zgn. **buitenaardsen**, maar het zijn visitaties vanuit andere werkelijkheden, ook uit andere matrixen, matrixen waar controle is, vrije matrixen uit de oorspronkelijke wereld, dát is waar jij hier voor bent, om te kijken of je jezelf kunt bevrijden uit de gedachten die door jou heen lopen. En het bijzondere is dat wat je hier nu meemaakt, ik ook, wat hier gebeurt, is verbonden aan het moment van onze onsterfelijkheid wat toen er door ons heen gedacht werd en dat is wat we nu ervaren. Een hele lus zo. En is dat nu erg. Ik vind het helemaal niet erg, Ik begin het pas zorgwekkend te vinden als ik ga geloven in de zeer ernstige situaties binnen dat script, van doemscenario's dat de mensheid gaat ten onder aan de **archonten**, de mensheid gaat ten onder aan transhumanisme. Het is alleen maar kommer en kwel, ja lieve mensen wij zien met elkaar dat er kommer en kwel is, dat is zo, we zien dat er enorm lijden is op deze wereld, maar het is wel een inhoud van dat script. Zo simpel moet je het op een gegeven moment durven zeggen. En tegelijkertijd verbonden blijven met, weg het woord script, met die werkelijkheid. Dus in de verbinding blijven met wat er gebeurt. Je voelt in die film wat er gebeurt met die mensen, die vluchtelingen, hoe ze behandeld worden, dat is een onderdeel van je hologram, dat is een onderdeel van je werkelijkheid, het raakt je ten diepste, je kern wordt aangeraakt, dat mensen ontheemd zijn en geen recht van leven hebben, dat er geen ondersteuning is. Iedereen kijkt die kant uit en daar voltrekt het rampscenario zich, de aandacht is er af. Geen aandacht betekent dat die werkelijkheid blijft zoals die is. Elke vorm van aandacht geven aan zorgt voor een verandering, kwantummechanica, waar menselijk bewustzijn zich op richt, vindt een verandering plaats tussen de moleculen, waardoor er een ander reactieveld in beweging komt. En precies dat is de kern, de afwezigheid van de mens, de niet betrokkenheid bij elkaar ook met elkaar hier in deze zaal, we voelen dat we betrokken zijn en toch is er behoorlijk vaak veel afstand. Dieper naar binnen gaan potverdorie we zitten hier allemaal om te voelen wat het is om mens te zijn.

Iemand deelt: ja dat voel ik een beetje Martijn dat dat ook bij mij.....? is dat je heel graag verbinding wil, dus echt op een diep niveau, maar dat je dat ook natuurlijk hè en al die ervaringen hier, zo moeilijk is en dat daar zoveel angst op zit, daar loop ik dus tegen aan, voortbordurend op wat die mevrouw daar net zei, dat voel ik dus heel sterk, alsof dat mijn programma is dat ik het heel graag wil en aan de andere kant voel ik angst.

Martijn: precies je noemt hem op, want het bewustzijn is er al. Op het moment dat wij met elkaar in verbinding willen dan hebben we daar een idee bij hoe het zou moeten of wat het zou moeten zijn, maar dat kan niet. Verbondenheid is een informatieveld. Dat is bewustzijn. Daarom startte ik vanochtend ook van laten we nou eens goed beseffen dat we allemaal in een situatie zitten, een situatie wat ons dus hier brengt, dat hoeft niet per se een verdrietige situatie te zijn, het is een onderzoek, er is iets gaande in onszelf, we zijn iets aan het openen. En op het moment dat ik dat kan voelen, zelfs als het niet lukt, ik geef mijn aandacht eraan, oké het is dus gewoon zo, ik accepteer het aanvaard het, ik sluit hem dus niet af, ook niet met mij hoofd, zo is het, op dat moment ontstaat een informatieveld wat zeg maar tegelijkertijd bij alle mensen tevoorschijn komt, en dan komt er een gemeenschappelijke verbondenheid. En die kan weleens heel sterk afwijkend zijn, ik hoop van ganser harte dat het ook zeer afwijkend is van wat de mensen denken wat verbondenheid is. We kunnen met elkaar in de cirkel gaan staan en ik heb in heel veel cirkels gestaan in mijn leven, met heel veel liefde en warmte hoor, ik heb echt diepe verbondenheid

gevoeld, maar je kunt het niet simuleren. Verbondenheid ontstaat als je een gemeenschappelijk deler van datgene wat andere mensen ervaren durft te aanvaarden dat dat dus zo is.

Die onsterfelijkheid dat moment daarna is het witte licht. Het niets. Wat wij in de spiritualiteit zien en daar wordt je naar geleid, is in feite naar dat stiltemoment naar binnen. En dat is heel fijn en nogmaals ik doe dat zelf ook, maar ik doe dat heel bewust. Ik laat me niet leiden door die beweging omdat dat veld van die stilte in feite niets anders is dan het parkeren van die doorbraak. Want zuiverheid, terug naar het leven hier, zuiverheid, daadkracht, in je kern leven, het is actie. Het is actie in de vorm.. Dus je moet door het vormloze heen dus je moet eerst alles afpellen wat je in jezelf kunt vangen aan gedachten, wat je denkt dat het is, en het eigenlijk gewoon weghalen van oké dan is het dat dus gewoon niet, dan ga je naar binnen in de stilte, en dan vindt er een verandering plaats in het veld want er komt ruimte, dat is het witte licht, er ontstaat eigenlijk een zone van geen gedachten, en dan moet je in dat moment, je kernboodschap aandacht gaan geven. En op dat moment zit je in je kern. En dan moet je wegblijven wat je gelooft wat de gevolgen zijn.

Iemand merkt op: maar dat is in het moment, vaak, dan heb je hem, toch?

Martijn: nee, dat is dan het moment waarin je het niet doet, dan is het moment.

Deler: Dan snap ik niet wat je bedoelt, misschien zitten we op een ander level.

Martijn: nee we zitten samen op hetzelfde level. Ik begrijp wat je zegt. Ik ga hem zo eventjes herhalen. Jij zegt het is eigenlijk maar een moment. Een moment van naar binnen toe in je kern dan.

Deler: nee je hebt het over in je kracht, het bewustzijn in de kern, ja het is zo lastig, als er een moment is waarop je kan kiezen, zonder dat je denkt wat het andere script is wat het in kan voegen, ik heb wel een voorbeeld want je had het net over de auto's, ik reed op de weg, voor mij is een auto en die reed een vogel aan, op dat moment ga ik op de rem omdat ik dacht als ik nu doorrij wordt hij overreden door andere auto's die achter mij zijn, daardoor stopten alle auto's gingen toeteren, ik stapte uit en die vogel die vloog weg, want die had alleen een klap gehad, dan zit je toch in de kern dat je niet je laat leiden door wat er nog meer kan gebeuren maar dat je gewoon wat je doet wat je gevoel je ingeeft?

Martijn: dat klopt wat je zegt En nu heb je het over een herinnering, dus wat je zegt dat klopt, want dat is wat er gebeurd is, maar de kern kun je nooit definiëren in een herinnering. De kern kun je alleen maar letterlijk beleven in het moment zelf.

Deler: maar dat is in het nu.

Martijn: juist. Dat is heel interessant, dit is kwantummechanica omdat er eigenlijk geen tijd is maar wel wordt ervaren, dus wij werken in onze herinneringen dat zijn krachtgolven in ons brein, dat is wat we hebben meegemaakt, dus we kunnen die herinneringen dus wel gebruiken, we hanteren die herinneringen om inzicht te krijgen in hoe het zich ontstaat en hoe je daarin hebt genavigeerd, dat is heel handzaam, heel handig, maar uiteindelijk kun je daar dus niks mee. Je kunt eigenlijk niks met het verleden, behalve inzicht verschaffen, en daar stopt het mee, want het volgende proces is dat je het in het nu doet. Dan zit je in de kern.

Deler: ja dat bedoelde ik dus eigenlijk.

Martijn: ik ook. Leuk is dit hè. Als we hier nou samen dit onderwerp, laten we even stoppen met praten, niet dat ik jullie tot stoppen wil brengen maar gewoon even in het veld, oké het eitje is nu gelegd, het bestuderen van het verleden en ook aangeven van joh je wordt steeds bewuster en op een gegeven moment breek je hem door, heeft niet geleid tot die doorbraak. Gek als ik dat zo zeg?

Het analyseren het weten wat er in ons verleden is gebeurd, hoe we onszelf ontwikkelen, dat is heel handig, daar krijg je inzicht door maar dat verleden heeft niet geleid tot die doorbraak. Want we zitten nu hier, in dit nu.

Opmerking: dus vandaar de gevleugelde uitspraak inzicht zonder handelen is geen...

Martijn: precies! Dus we moeten gewoon kijken van aha, als ik het nou zo blijf doen zoals ik het altijd doe, ik ga dus naar school en ik ga naar die school, en die spirituele boeken lezen en ik ga naar Martijn en die denkt ook dat hij het weet, vervolgens gaat hij het nog een keer vertellen en nog en keer en dan weet ik het wel. Nu weet ik het wel, en dan ga ik nu maar eens naar een ander toe en die kan misschien iets nieuws vertellen, en zo gaat het maar door.

Waar stopt dit? Waar stopt dit?

Opmerking: van consument naar producent.

Martijn: jaha daar moet ik ook van hoesten. Het komt dus aan op jou. En nu kun je niet bedenken, in denken nu en in voelen kun je niet bedenken wat het zou betekenen. Want we moeten dus zeggen dat elke vorm van denken daarover is fijn maar leidt niet tot een oplossing. Daarom wordt denken gelijkgesteld aan informatie ook uit boeken. Ook wat ik dus nu vertel, want ik ben nu ook een boek. Ik begrijp heel goed mijn rol, ik begrijp ook waarom mensen mij aan de kant gooien en zeggen van ja maar hij...ik snap het volkomen omdat in feite is het ook allemaal zo want je kunt alles wel blijven vertellen, maar als je de diepe boodschap hierin niet tevoorschijn kunt halen in het moment van dat nu, (klapt met zijn handen) ja dan heb je er eigenlijk ook niks aan, in dat nu. Nu wel maar in dat andere moment niet.

Vraag: en wat is mijn kernboodschap?

Martijn: wat is jouw kernboodschap, jouw kernboodschap, ik zou zeggen die staat in mij computer. Maar je weet het niet. Ik begrijp wat je zegt. Maar kunnen we die ooit benoemen, feitelijk niet. We weten wel wat er niet klopt, dat brengt ons ook samen in de wereld, we weten wat er niet klopt, en we doen er wel aan mee. En in hetzelfde moment dat we dat door hebben, dan hebben we andere keuzes gemaakt, en zijn we al voor een heel groot deel uit de collectieve stroming. Dus er is wel degelijk dit, ha gelukkig toch. Ik ben toch aan het groeien. Maar dit is niet dat.

Ik ben hier aan het kijken ook in deze groep met elkaar, als groep zijn we allemaal onafhankelijke mensen, maar überhaupt ben ik aan het kijken van wat gebeurt er met de informatie als het zo benoemd wordt, niet mijn informatie, maar in onszelf. We moeten uit geloof dieper stappen, dus het moet dieper als wat wij denken wat geloof is. Want je kunt jezelf dus ook in een atheïstische opstelling ervaren en toch zit je in allerlei geloofssystemen waarvan jij denkt dat het over gaat. Dan geloof je dat je iets aan het doen bent en dan doe je het niet. Als ik nou kijk naar Arie Slob, de minister van onderwijs, de onderwijsminister, die doet op zijn manier hartstikke zijn best binnen een systeem. En ik heb het daar soms moeilijk mee dat mensen daarop afgeven, of je dan wel of niet een reptiel bent in dat script. Dat is wat er gebeurt, in mijn werkelijkheid zie ik dat, die man die doet zijn zorgen en zet zich daarvoor in, er volgt een verandering maar in feite is die verandering geen verandering maar hij is eigenlijk alleen maar een oorzaak en gevolg op het denken van het probleem wat daar ligt wat niet opgelost kan worden. Waar zit dus die verandering in onszelf.

Nou ik denk dat ik hier zo'n beetje wel uitgerold heb met elkaar en dan komen we natuurlijk op dat stuk terecht van oké nu verder hoe pak ik dat dan aan? Want wat is nou de oorzaak en gevolg

wetgeving waar ontstaat dat nou eigenlijk door? Dus letterlijk is het zo dat de scripten die geïsoleerd zijn, laat ik zeggen dik 90% van de oorzaak en gevolg wetgeving van dit universum, dat is dus een database, maar dat is niet zoals in een computer, dat is iets heel anders, die is geïsoleerd geraakt en een kleine 10%, veel minder dan 10% is nog intact en dat is de bandbreedte dus de scenario's waarin wij zitten. Er zijn dus scenario's in de werkelijkheid waarin wij leven dat datgene wat wij voelen wat nodig is er gewoon zo (knipt met vingers) er zo zich in één keer opent, op basis van anders denken. Er zijn scenario's dat fossiele brandstoffen zo ineens radicaal worden afgeschaft omdat er een uitvinding is gedaan die in één keer vrij wordt gegeven. En dan zeg je van ja maar dat zal wel niet gebeuren omdat al die energiereuzen die gaan dat nooit toestaan. Nee daarom staan ze het ook niet toe!! Wij zijn zo geframed in ons denken dat wij de ....? de constructie, de beperking van de matrix, de oorzaak en gevolg in standhouden. Dus pas op het moment dat de mens anders gaat denken door zichzelf anders te ervaren, door niet te handelen op basis van alles wat er is geweest, maar in nieuwe momenten te voelen wat er gebeurt, boodschap van binnenuit door het hoofd laat stromen en op basis daarvan handelt, dan pas ontstaat er een ander veld en gaan de scripten daarop aansluiten. Dus in feite staan wij gewoon zelf uit, in geleide gids, en worden die andere reactievelden niet in beweging gebracht. En pas op het moment dat wij die scripten openen, die reactievelden openen, wat aansluit op ons emotionele bewustzijn, daarom is er ook zo ontzettend veel te doen in de momenten dat je in hele diepe emoties terecht komt, dan ben je echt gewoon een middelpunt van kosmisch onderzoek, dat wil je gewoon wel weten. Als jij diep, diep in een emotionele kracht zit, dus heel heftig en heel krachtig, dan wordt er naar je gekeken met gouden kijkers van wat gaat hier nu gebeuren, ga je mee in het probleem, gaat het daarom ooooh, kijken.... af. Of gaat het gebeuren, ja het veranderen van het denken is gestart. En op dat moment wordt je gezien als een script reranger, een herschikker. En er zijn mensen uit andere werelden, andere werkelijkheden gekomen en daar zijn we allemaal een onderdeel van, daar is geen uitverkorenheid in, laat dat heel duidelijk zijn voor ons allemaal, die dit in zichzelf hier nu aan het ontdekken zijn van ja maar dit kan toch mijn leven niet zijn, hier is veel meer, dat mag tevoorschijn en zij komen het script van binnenuit door anders te denken in zichzelf, door te veranderen in het eigen gezinsleven, in de eigen relatie, in het eigen alleen zijn, in het eigen functioneren door zichzelf anders te ervaren, komen ze het kwantumkosmos bewustzijn binnenbrengen, want dat is eigenlijk het bewustzijn waar deze matrix die we nú kennen niet op reageert omdat die bewustzijn er niet is, in één keer zeggen van en nu komt er een andere reactie uit het veld, Tsjoek. En dit hele veld, dat is dus informatie, wij zien het als een fysieke werkelijkheid maar het is eigenlijk een atomaire structuur, er is een subatomaire structuur, dus in de sub atomen, de fotonen, protonen, elektronen, daaronder zitten nog veel kleinere lagen, nog veel kleinere lagen, daaruit ontstaat de materie, en die informatie die uit die frequentie ontstaat die komt voort, die wordt gestuurd door ons denken en niet door ons voelen. En pas als wij echt gaan voelen en we bevrijden ons, we halen de sloten er af, dan gaat ons denken op dat voelen reageren, dan komt er een ander denken en een andere reactie. Dat is de kracht van de god van oorsprong. En dat is niet alleen de mensheid op de aarde die zichzelf niet meer kan herinneren, er is een hele grote coalitie gaande door de kwantum kosmos die de goden uitschakelen. En dat mag best weleens gezegd worden. Want dit is een algemeen gegeven in de multidimensionale werkelijkheden dat er een kracht is die huist in het bewustzijn van de mensen en ervoor zorgt dat wezens zichzelf niet meer kunnen herinneren en daardoor geloven dat ze zijn wie ze zijn en blijven leven zoals ze leven en blijven denken zoals ze denken omdat iedereen zo denkt en het idee hebben ja maar ik ben niet zo, ik ben heel anders, maar van buitenaf zijn ze precies hetzelfde. Dat is cyber war.

Vraag: maar we kunnen er wel uitkomen, we kunnen er wel door?

Vraag: ik hoor je regelmatig dan het één zeggen en dan het ander, dat we nooit uit de matrix in de scripten kunnen komen. En dan zeg je ja als we in onze kernkracht komen dan kunnen we, ja wat kunnen we nu?

Martijn: wat jij allemaal zegt. Precies. Ik zeg we zijn sterfelijk en onsterfelijk, ik benoem verschillende scripts, om de mensen tot het bewustzijn te krijgen in zichzelf van, het hangt ook af van welke laag. Ik heb daar een tekenbordje gezien misschien is het leuk om daar na de pauze een tekeningetje, dan kan ik mijn uitspraken die ik doe misschien even ergens aan koppelen. En ik besef heel goed dat ik dat doe hoor. En dan ja maar je zei de vorige keer dat. Ik zeg klopt, het zijn allemaal verschillende filmen van waaruit.

Opmerking: alles is er wel en niet.

Martijn: dat kan helemaal niet, Vanuit deze laag waar we nu zitten is eigenlijk alleen dit er. Dus alleen maar dit. En waar ik het net over had niet, maar vanuit die andere werkelijkheid is alles er. Dat dus en dit ook en nog veel meer.

Opmerking: dus alles is er wel en ook weer niet.

Martijn: alles is gebonden inderdaad aan alles en niets.

Vraag: maar hoeveel mensen gelijk moeten dit anders gaan denken?

Martijn: één! Dat is een spiritueel verhaal dat er zoveel mensen moeten zijn die de hele wereld veranderen. Dat is binnen dit verhaal wat wij leven, dat script, klopt dat, en toch dat tekeningetje misschien even er aan koppelen van hé vanuit die beleving hebben we dus 20 miljoen mensen nodig en vanuit een nog grotere metascript zienswijze helemaal van buiten, gaat het alleen nog maar over, jippie, over mezelf. Dat maakt het behoorlijk egocentrisch en beslist niet eenvoudiger. Maar de keus is van waar uit je kijkt. En daarom moeten we ook niet verzanden daar, daar, daar, maar helemaal hier, hoe zit het nu met mijn leven hier? Daar ga je dan kwantumkosmos zien, de dwarsverbanden tussen hier en daar.

Vraag: het houdt mij de hele tijd bezig en ik weet ook wel ik moet niet naar oplossingen gaan , want dat heb je allemaal uitgelegd, en als ik jou zo hoor praten je hebt ooit eens gezegd van zolang wij denken dat we geld nodig hebben dan hebben we geld nodig. En we hebben het nu ook over onze gedachten....

Martijn: ons collectieve bewustzijn. Het gaat om de vibratie in de gedachte, dus niet de gedachte op zich in de vorm, maar om de vibratie die onder de gedachte zit. Daar gaat het om, dus als een bank denkt ik heb geld nodig om geld te kunnen uitlenen, als dat überhaupt ooit zo zou zijn, maar stel dat we dat fabeltje even hanteren, dan is de informatie onder die gedachte dat is dus een script, maar als die bank op een gegeven moment daar een andere gedachte onder legt, een gevoel, er komen ineens mensen in die bank met een andere zienswijze over dat geld dan heeft die bank nog steeds geld nodig maar dan zal het geld niet zijn uitwerking hebben in dat script, dat andere script, waardoor dat helemaal verandert. Dan wordt het een heel ander middel en dan zal het een hele ander uitwerking hebben en de volgende stap is dat het weggedacht wordt.

Vraag gaat verder: nou ja ik vraag me af wat is mijn rol daarin, het heeft ook een beetje met mijn situatie te maken, maar diep in mijzelf heb ik enorm de behoefte om geen geld meer nodig te hebben, om hier gewoon te kunnen leven en met elkaar te kunnen delen, zonder die druk van ja maar ik moet wel mijn huur nog kunnen betalen, mijn hypotheek nog te kunnen betalen, ik moet mijn benzine nog kunnen betalen, ik moet voor mijn eten kunnen betalen, maar dat is in mijzelf ook en beetje een strijd van want ja ik heb wel met deze werkelijkheid te maken, ik kan niet daar mijn ogen voor sluiten...

Martijn: nee? wie zegt jou dat? Wie zegt dat dat zo is? En nu komt het echt eropaan hè. Wie zegt dat dat zo is? Door alle herinneringen, de situatie om je heen, het programma, het construct van het denken, is megagroot, en precies dit wat je nu zegt het is én waar, want we herkennen dit allemaal én het is niet waar. Dus wie denkt hier? Wat is de gedachte daarvan waar is 'ie op gebaseerd, en wat zet die gedachte in beweging in denken en welke informatievelden worden erbij dat denken uitgezonden en wat reageert daarop? Ik zeg eigenlijk letterlijk dat als je anders denkt, dat als die gedachte er niet eens is en je gaat doen wat je net zei wat je niet kunt door die gedachte en je gaat dat letterlijk echt compleet leven, dwars door alles heen wat je vertelt dat het niet kan en je gaat

dus niet het gevecht en de rebel spelen van nou ik ga eens kijken hoe lang ik het volhou, nou dat antwoord kom dan gegarandeerd, maar op het moment dat je uit dat denken stapt dan komt er een andere reactie, dan komt er iemand naar je toe en die zegt hé dus jij bent met die mooie dingen bezig, alsjeblieft ik heb iets voor je. Tsjak.

Vraagsteller: dit voel ik zo vanbinnen. Dank je wel maar dan heb ik wel iets in mijzelf te doen.

Martijn: en weet je het onderwerp geld is daar een heel delicaat onderwerp in omdat wij hebben zo veelvuldig gezien dat dat niet waar is wat ik nu zeg, als mensen, want ja je kunt wel geloven dat het niet nodig is maar voorlopig hè, voorlopig dus nog wel....Oké welkom in de matrix, welkom in het denken van het construct. We moeten misschien wel het onderwerp geld .....? een ander onderwerp waar we ons op kunnen vestigen daarin.

Opmerking: en dan gaat het dus om de waarde, de energie.

Martijn: het gaat om de waarde, gelijk om het ontmantelen van de hypnosessie van de gedachte. De mind, de mind is zo krachtig. Het is zo'n krachtig gereedschap. Jij kunt dingen laten ontstaan in het veld, nee, aan laten sluiten die weg gepolijst worden die niet toegankelijk zijn, op basis van jouw denken kun je het uitnodigen, sterker je opent het. Dat is iets en dat is iets wat je zelf als enige al kunt doen, echter is het wel zo dat in de werkelijkheid die wij als gezamenlijke werkelijkheid ervaren en zeer dienstbaar is door de enorme krachten die door de mensheid heen denken dat je op een gegeven moment tot een bepaalde afstemming kunt komen, zonder je af te stemmen op een ander, af te stemmen op de kern, mensen bij elkaar die in de kernboodschap zitten, "wat is jouw kern of dat hoef ik helemaal niet te weten" "zit je erin?" "ja ik zit erin" "nou dat is meer dan genoeg".

Mensen die de kernboodschap bij zichzelf dragen, dat wordt weleens beschreven door het verlichte hart, de innerlijke bevrijding, als mensen daar bij elkaar komen en met het bewustzijn daar in beseft hebben, dan heb je expliciet meer kracht, dan als je het alleen doet op dit moment. En toch kun je het alleen. Dus het mag beiden gezegd worden. Ook daar geen geleide gedachte in hebben. Geen geleide gedachten Mensenmassa's zijn ontmoedigd binnen modellen van nou wanneer komt het honderdste aapje effect nou eens? Nee er is maar één aapje nodig!

Vraag: ja ik vroeg mij af hebben wij nog een klein deeltje van dat scheppingsveld in ons, van die bron, van die kern of is dat alleen maar de ervaring daarvan wat we voelen of zijn we het ook niet echt? Want we zijn natuurlijk klonen, het lichaam is een kloon, dus in hoeverre zit dat dan nog in ons?

Martijn: Wat er gebeurt is eenvoudig gezegd is dat de mens niet in het geheel geïnfecteerd is geraakt, aardse taal, dus het volledige bewustzijn van het godspotentieel, die is zo krachtig, het is een deeltje, een deeltje daarvan is gemanipuleerd en dat deeltje dat is geleid door een zeer groot construct van matrixen en ervaart nu deze werkelijkheid. Dus op het moment dat wij tot onze kern komen en dit leven bijvoorbeeld stopt, even aards gezegd, en wij gaan vanuit onze eigen kernkracht ontwaken in onszelf, dan wordt dat deeltje, dat stukje droom, weer levendig en vervoegt zich tot het grotere wezen. En op dat moment zul je merken dat jij altijd in een deeltje van jezelf die ervaring hebt hier. En dat moet je niet als een spiritueel stuk zien maar zie het maar liever als dat je aan het fietsen bent en onderhand aan het fantaseren bent over iets anders. Nou dat doen we daar ook.

Vraag: maar je hebt een keertje gezegd ergens in een, ergens dat het in het hartsbewustzijn, dat daar de hack plaatsgevonden heeft, die sectie nul, dat we daarnaartoe mogen gaan en daar iets om mogen draaien.

Martijn: ik wil het best in een tekeningetje neerzetten, maar laten we na de lunch even lekker in de stilte gaan naar het witte licht, om te beseffen wat we aan het doen zijn, om te ervaren wat het is,

ook samen, iedereen doet het op zijn eigen manier, in de stilte te zijn, het lichaam te voelen, en het even helemaal neutraal te maken, zodat er rust komt, en al die woorden van die pipo daar voor aan die zaal weg, helemaal in jezelf in de rust kunnen zijn, dat er vrede kan zijn, rust of niet een vrede, niet een rust, het is maar net wat er gebeurt, dat we dat als basis gebruiken om verder te gaan kijken, van hoe nu verder. Hoe kunnen we hier nog een paar handvatten extra aan geven. Want dan ga je het in je dagelijks leven nog dieper herkennen nog dieper zien als wat je eigenlijk vanochtend ook zei dat je het ook toepast. Daar gaat het om en het gaat er niet om dat je zegt ik pas het nu maximaal toe, we gaan ontdekken dat het steeds krachtiger kan, steeds anders kan. En dat het steeds diepere effecten heeft. En zo ga je in het nu-moment steeds dieper pellen, pellen, pellen, totdat je erachter komt dat je al die tijd nog steeds nooit zelf hebt gecreëerd.

Vraag: hebben spijtgevoelens ook betrekking op dit onderwerp?

Martijn: spijtgevoelens zijn in feite gebonden aan op het moment dat je erachter komt dat je niet in je kern hebt geleefd. Als jij als mens in je kern nu komt en je gaat je koers veranderen dan zul je merken dat direct de gevoelens van spijt weg zijn, dat je ook het gevoel hebt van ik had het anders moeten doen (knipt met vingers) weg is het. Dat is allemaal met elkaar verbonden.

Vraagsteller deelt een gebeurtenis over een tafel die zij graag wil hebben van een overleden dierbare maar die gaat naar iemand anders wat ze absoluut niet wil en wat ze daarin ervaart en voelt.

Martijn: er zitten twee processen in en daar gaan we het straks over hebben, je laat het al zien, prachtig mooi dat je het inleidt, daar kunnen we straks dieper op ingaan want daarmee openen we dus de matrix zonder dat we dat ook werkelijk echt doen. Want als wij matrixen openen willen dan krijgen we een reactie die op basis is van wat we denken en wat we willen. En wat je net hebt verteld is heel interessant.

Deel 3

Deze dag heeft als doelstelling dat er geen doelstelling is. Dus we lopen door informatie heen en dat is toegankelijk voor iedereen, deze dag, je hoeft dus niet allerlei dagen te hebben gevolgd bij Martijn. Het gaat gewoon je springt er gewoon in met je eigen energie, en dan ga je kijken wat kan er hieruit ontstaan, maar het is wel heel diep aanrakend als je zo met elkaar samenkomt. Wat er nu nog verder kan ontstaan laten we maar gewoon een beetje zelf ook de leiding nemen daarin, wat ik in het begin van de dag heb gezegd als je voelt van nou daar wil ik nog iets over zeggen. Voor de mensen die het moeilijk vinden om hardop te spreken ....? script ook eventjes .....? We zijn allemaal mensen en we doen er allemaal toe. En het is lastig voor sommige mensen om hardop te spreken, omdat je daarbij je stem en ook de intentie, je wezen heel open neerzet als mens zijn, iedereen kijkt naar je, dat is best wel spannend, maar het is wel wie we zijn en we hebben ons altijd zichtbaar gemaakt? En als er mensen zijn ik wil wat zeggen en ik vind het toch wel spannend nou ja laat je dan maar eens even gewoon zien. Dat hebben jullie natuurlijk al lang allemaal doorbroken. Dat snap ik wel.

Iemand deelt: Ik zat naar een lezing van jou en Asma te luisteren achter mijn p.c. op een gegeven moment was Asma met haar taal bezig, toen heb ik spontaan de oefening gedaan van die handen op mijn knieën .... . ik zat binnenin en was aan het luisteren en ik voelde dat er van binnenuit een expansie ging komen, ja het was een expansie naar alle kanten, mijn handen gingen van mijn knieën af, ik werd heel groot, en ik zag allemaal Reptilianen de trap opkomen en ik dacht van raar dat hebben die helemaal niet nodig een trap, ik was een soort van blij en tegelijkertijd voelde ik mij giga groot worden, mijn gezicht vervormde. Wat ik mij afvraag speelt er dan iets door mij heen op dat moment, want ik was er heel bewust zelf, mijn fysiek reageerde letterlijk in het zijn op de

energie die zich in mijn veld veranderde. Ik was er als observer, pak ik dan uit het veld op wat er op dat moment door die kamer heen loopt of wat gebeurt er op dat moment? Of is het een ander stuk van mij wat zich toont?

Martijn: ja... we moeten gewoon denk ik alles wat we waarnemen gewoon durven zien, en dat is wat je doet, en waar het vandaan komt, op het moment wat je dus ook wat ik niet hoor in je verhaal, angst, als er geen angst is maakt het ook helemaal niet uit wat je ziet. Dus waar het ook vandaan komt, de goochelaars die als het ware goochelen door de interpretatie van ons brein zeg maar, die houden zich ook op in andere informatievelden, dus dat kun je op zo'n moment heel goed lezen, en hoe meer je die kracht binnen in jezelf ontwikkelt, en daarin met focus kunt zijn, vooral in zo'n driehoeksetting, dan kun je daar heel goed in een bepaald krachtveld zitten en dan kunnen er allerlei waarnemingen op gang komen. En die waarneming gaat tenslotte door je heen.

Deler: ik voelde heel duidelijk dat ik er ook was, dus het waren .....die zich toonden, maar er was totaal geen angst. Het is heel apart omdat je het fysiek zo voelt.

Martijn: weet je wat heel apart is dat het zo kan zijn dat het menselijk bewustzijn zich genesteld heeft in een Reptiliaans bewustzijn.

Deler: de mensheid bedoel je?

Martijn: menselijk bewustzijn. Wij denken allemaal in één richting, het komt natuurlijk door alle verhalen, van ja er is Reptiliaans bewustzijn wat de mensheid in deze werkelijkheid manipuleert, beïnvloed, dat zien we ook in alle geschriften terug dat is er ook. Maar het hoeft niet allemaal zo eenzijdig te zijn. Wij kunnen nog niet zo goed snappen wat er allemaal aan de gang en aan de hand is, maar zoals ik vanochtend al zei er worden hier bommen en raketten gegooid, maar we zijn veel verder in een cyberoerlog en de oorlog die door de mens woedt. Door bewustzijn, wie zegt jou dat niet dat jij met je menselijke bewustzijn op dit moment .....??Arcturiaans?? bewustzijn...???Dat er iets anders aan de hand is. Dat weet je niet. Dus ik kan het ook niet beantwoorden behalve van we hebben hier ervaringen en de ervaringen die zijn er, dus we ervaren we zien iets, iets heel helders en dat wordt waargenomen, dus ergens wat er wordt waargenomen is er dus. Een waarneming is per kosmische definitie gewoon waar. Het maakt niet uit wat je waarneemt of dat nou een fantasie is of van jezelf of van een ander, alles is informatie en informatie is bewustzijn. Dus op het moment dat het zich maar 3 seconden voordoet, is er in het kwantumveld waarin alles is opgeslagen, is dat moment waar. Wat de betekenis ervan is of de waarde ervan is of wat er met dat moment gedaan kan worden dat weet je niet. Misschien wordt het informatieveld wel gekidnapt en gebruikt in een ander script. Bloop. En jij hebt het bedacht.

Iemand deelt: niet goed te verstaan. Het eigendomsrecht op een idee..dat wordt ook maar uit de lucht geplukt.

Martijn: ja alles is open en toegankelijk voor iedereen. Maar ja als alles open en toegankelijk is en dat is het, dan is dat geleidelijk aan ook een grote bedreiging voor krachten die willen dat dat niet toegankelijk is. Terwijl ons vermogen zo groot is dat wij overal in kunnen schouwen, zoals je dat met remote viewing ziet, dat er hele grote militaire operaties gaande zijn waar met remote viewers die geïnstalleerd en getraind zijn om door materie heen met hun bewustzijn kunnen kijken in archieven en ook door mensen hun hoofd in kunnen kijken wat voor blauw...er zijn of coördinaten kunnen opzoeken van geheime ruimtevaartprogramma's, ja dan is dat best wel lastig als dat kan, als je dat niet wilt. En toch gebeurt het en dan zul je weer andere krachten moeten inzetten die die mensen die die remote viewing doen beïnvloeden in hun remote viewing technologie.

Bekrachtiging

Ik wil graag even een moment van stilte wat voor ons allemaal fijn zou zijn. Op je eigen manier alsjeblieft, even in de rust..... ik wil je vragen om je ogen gesloten te houden als het goed voelt voor jezelf, dus in het moment van rust goed te voelen dat je lichaam ontspannen is hier op de stoel en dat je heel goed voelt dat je een lichaam hebt, je bent niet je lichaam en je voelt je lichaam wel heel erg goed, dus vanaf je kruin tot aan je voetzolen, alles er tussen in wat er ook allemaal in dat lichaam gebeurt...je ervaart je lichaam....en de wetgeving van de aandacht zorgt ervoor doordat je je lichaam ervaart dat er informatievelden in dat lichaam in beweging zijn. Door jouw aandacht! Ga maar eens in alle rust met je aandacht door dat lichaam heen zonder begeleiding van mij, je doet het zelf, dat je de plekken door je lijf rustig voelt en dan reis je verder....en je voelt die plek en dan reis je weer verder.....,en zo breng je je reis rustig aan richting je hoofd ..en je bent je bewust van de achterkant van je hoofd, de bovenkant, de onderkant, de zijkanten, je voelt ook je gezicht, dan besef je dat je aanwezig bent met je bewustzijn in je hoofd, je bent dus op de verdieping van je hoofd aanwezig en onder jou bevindt zich het lichaam, en met aandacht ben je aanwezig in het hoofd, je bent in alle rust hier in het hoofd...en elke spier ontspant dieper in je lichaam...en je bent helder.....en je blijft met je bewustzijn in je hoofd, en door de aanwezigheid van dit bewustzijn in je hoofd wordt het in je hoofd ook voelbaar dat je er bent...en je voelt dat de energie er ook is in je hoofd en vervolgens leg je je beide handen, je linker hand op je linkerknie en je rechterhand op je rechterknie, met de bovenkant van je handen naar boven toe....en je blijft met aandacht in je hoofd en je bent heel helder, je voelt de rest van je lichaam, je voelt je linkerhand bij je linkerknie, en je voelt je rechterhand bij je rechterknie....je blijft met je aandacht in je hoofd en je ervaart deze plek als een krachtveld en je wijst hierna de plek aan waar je fysieke hart zit met je gedachte, onder het borstbeen, daar ja, op die plek, dat is locatie 2. blijf met je bewustzijn in je hoofd en dat is locatie 1. met je aandacht wijs je de plek van je hart aan, dat is locatie 2. je linkerknie, je hand is locatie 3. en je rechterhand en je rechterknie is locatie 4...je hoofd vormt samen met je handen een driehoek, de punt boven, de onderkant van de driehoek via je handen aan de onderkant en daar tussenin zit het hart. Dus van boven naar beneden, hoofd, hart, handen...en je focus ligt in je hoofd en bij je handen...je voelt dit nu tegelijkertijd....je voelt ook de rest van je lichaam,...en terwijl je bewust bent van je lijf raak je met je aandacht nogmaals je hart aan en je durft jezelf dé vraag te stellen "wat is mijn diepste gevoel van de kern?" "wat is mijn boodschap in mijzelf zonder woorden in gevoel, in weten naar de wereld" "wat zie ik, wat ontbreekt hier, wat draag ik in me?" "wat is mijn kern in mijzelf?" "waar voel je je goed bij, zie je dieren of zie je de natuur, andere dingen wat je diep raakt, waar ervaar jij jezelf het sterkst? Waarbij?" ...en durf hierbij ook te kijken voorbij de grens van het persoonlijk leven, misschien kijken in wat de wereld overkomt in wat er gaande is, wat raakt je..durf hem groot te bekijken.. waar ervaar je je diepste kern, je diepste kracht, wellicht een emotie.....je voelt je lichaam je bent aanwezig in je hoofd, je voelt je handen, je raakt de plek aan met je voorstellingsvermogen waar je hart zit, en wat die kern ook is in jezelf, je schuift nu met je aandacht heel diep aanwezig in je hoofd naar het moment van het leven nu...niet gisteren nu...wat is er gaande, wat houdt je bezig, wat voel je, wat denk je, welke situatie..daar is 'tie ..kijk.....dit is de situatie aanwezig in je hoofd..bam het nu, wat is er gaande..je kernboodschap aanwezig in je hart..in deze driehoek, hoofd, handen daar binnenin het hart met de kernboodschap...breng deze kernboodschap richting je hoofd, naar boven daar waar de situatie van nu is...je bent aanwezig in je hoofd, en daar komt de kracht van je kernboodschap, wat die ook is, of je hem kunt zien of voelen, dat maakt niets uit, komt naar boven door je keel heen omhoog in je hoofd...twee verschillende velden.. en dan haal je je aandacht van deze velden af, je voelt je lichaam..van je kruin helemaal door je lichaam je voelt je lijf...dit is je instrument, dit is je snaar, kernboodschap brengen in dit lichaam in de situatie van nu, geen denken, zijn, dit is je lichaam en dan haal je een keertje krachtig maar diep adem naar binnen en uitademen en dan doe je je ogen open.

En dan ben je helder van geest en krachtig aanwezig.

Het bijzondere is dat het goddelijke in ons, de verbondenheid dat we die juist uit de abstractie halen, ...? licht en leegte wat heel fijn is in de stilte, waar we nu leven in een lichaam leven, waar de informatieën liggen opgeslagen vanwaar we mee te maken hebben, dat kan eigenlijk alleen getraakteerd worden op iets wat het ook is zeg maar. Dus als je het witte licht, de stilte induikt dan is dat een enorm krachtig veld om het hoofd eerst tot rust te brengen, maar daar moet ook een bepaalde vorm in zitten waar je iets bij voelt, en de vraag is natuurlijk of je dat tijdens een oefening als dit lukt, want het is heel wezenlijk afhankelijk van het moment dat je het zou kunnen voelen,

kun je niet afdwingen. Als dat nu niet gaat dan is dat helemaal oké, dan is er niks mislukt of zo. Maar het gaat er meer om dat ik de boodschap wil meegeven van dat die kernboodschap die je kunt voelen dat dat eigenlijk emotie is. Dus op het moment dat je in een verbondenheid bent in dit leven, iets raakt je, wat dat dan ook is, iets raakt je, dan ben je tot tranen toe geroerd dan is er een energie in jezelf een kracht wat je dus ontroering kunt noemen, emotie en of dat nou iets positiefs of niet positiefs is dat laat ik nu gewoon even helemaal los, want dat is totaal niet relevant, maar het moment dat je betrokken bent, een emotie is een betrokkenheid, een vibratie, een krachtveld wat de matrix als het ware van controle verstoort, op het moment dat je die emoties voelt, dat is dus de kernboodschap en je kunt die voelen en je brengt die richting het denken, en die kun je dus niet letterlijk door een leidinkje naar boven brengen, het is alleen maar een oefening, je kunt hem ook voelen, boem, en hij is in één keer aanwezig. Tsjak tsjak. Dus vormgeving is weg, maar op het moment dat je de emotie voelt en dat hoeft niet heel krachtig, emotie is gewoon trilling, op het moment dat je die emotie voelt, verpakt in die boodschap, dus wat je ervaart in dit leven, dan kun je het dus naar je hoofd toe brengen en dan wordt het hele beeld, het construct zeg maar, de constructie van hoe je denkt over de situatie waar je dus nu in zit, wordt geraakt door een resonantieveld wat geprobeerd wordt juist om te voorkomen, omdat dat resonantieveld juist zorgt dat dat veld van een gecontroleerde matrix waar het brein op afgestemd is, dat het daar afgestemd moet blijven, dus op het moment dat jij iets voelt en je brengt hem naar je hoofd, je brengt hem naar de situatie, je brengt hem naar het moment waarin je nu verkeert, daar breng je hem doorheen, dan verandert er iets. Dan ligt er een ander veld doorheen. En het gevolg is en dat werkt toch anders als dat ik het nu uit heb gelegd, maar dat is iets dat moet je zelf maar gewoon kijken van hoe het functioneert, maar het gevolg is dat er een ander script doorheen loopt. En dan komt het eropaan of je op het moment dat je het dan stopt zeg maar met zo'n bekrachtiging, dus de zelfbekrachtiging vanuit je kernboodschap, of je dan weer verder wandelt in het leven aansluitend op wat je daarvoor deed, of dat je echt je handelen aanpast ook nog eens op datgene wat je ten diepste in jezelf draagt. En daar gaan de meeste mensen de bietenbrug op. Dus je moet hem ook omzetten. Want je kunt wel een informatieveld van binnenuit in dat moment van nu neerzetten, dus bijvoorbeeld je hebt een uitdaging in je relatie en vervolgens, dat is een heel ferme uitdaging, maar je kunt wel naar iets toe gaan in jezelf, in de kern, bijvoorbeeld de zuiverheid naar liefde, de liefde naar een dier, een dier, dat je voelt de dieren hebben ondersteuning nodig, zoveel liefde nodig die worden helemaal niet gezien. Daar ligt mijn verbondenheid. Stel dat dat even zo is dat iemand dat hier vandaag gedacht en gevoeld heeft. Dat je dat voelt, dat je die frequentie kunt voelen, die breng je dan vervolgens door het moment met je gedachte, het gedachtemoment heen van die verstoring in je relatie, breng je dat er doorheen, in dat moment ook al denk je dat je het niet goed doet of goed zou kunnen doen, kwantum whoep het gebeurt. Op dat moment moet je ook zorgen dat je op dat je wat je op dat moment hebt gevoeld met de dieren, dat gevoel, dat je dat ook hierna ook leeft. Je kunt niet zeggen van nou dit is voldoende en nou ga ik gewoon effe afwachten zo kosmisch tot er verandering komt, nee je moet die verandering ook in je gedrag omzetten en waarom, dat gevoel wat je nu in jezelf draagt moet ook geleefd worden want dat lichaam moet ook voortdurend al is het nog zo weinig, het maakt niks uit, ook al is het heel moeilijk misschien, je past hem toch toe, het informatieveld van die kernboodschap waar je voor gaat in jezelf die moet ook geleefd worden, op het moment dat je hem door in je systeem zet is hij ook in het neurologische systeem aanwezig in het gedrag. Dat zorgt voor een enorme bekrachtiging dat dat wat er in je hoofd, andere scripten doorheen gelegd, een ander veld, een reactieveld in de matrix uitnodigt, dat dat bekrachtigd wordt. Immers denken is neurologie. Denken is fysieke informatie in het lichaam, Fysieke informatie is energie maar handelen dus ook. Dus je moet altijd opletten dat je conform datgene wat je zegt waar je voor gaat zeg maar de oplossing of de problemen in je leven, de enorme toestand waar je nu in zit, dat je dat ook omzet in je handelen. Dat is heel belangrijk. Dat is meer dan de helft van het werk. Maar het heeft wel te maken met die diepe emotie en het heeft te maken met een enorm krachtig moment van dat je zegt hier durf ik naar te kijken. Niet iets wat er gisteren is geweest hè. Dan ga je automatisch zoals mensen kun je ernaartoe ja dat vond ik niet leuk gisteren. Het gaat om vandaag. Dus wat is de situatie van vandaag? En ik heb het niet per se over dat je nu een probleem nu moet hebben, hoewel we allemaal forse uitdagingen hebben, er is altijd wel ergens iets maar het is een bewustzijnsstaat, daar gaat het hoofdzakelijk om. Wat is nu het beeld van mijzelf? Wat ervaar ik nu bij mezelf? Waar zit ik. Wat is er gaande, wat ervaar ik in mijn leven? En misschien als je geen probleem hebt, nou na deze oefeningen .....? ik ben uit de groep gegooid en ik heb geen problemen meer. Daar gaat het niet om het is meer van oké ik leef op de aarde en ik zit in een systeem, dan kijk je gewoon naar het systeem hoe je leeft. Dus ook al gaat alles nog zo superdepuper, het gaat om dit is mijn leven, zo ziet mijn leven eruit, en dat leven dat wordt dus door mijn brein als het ware geïnterpreteerd dat is dus het beeld van nu. En nu ga ik naar die kernboodschap.

Het is heel makkelijk om naar een kernboodschap te gaan als je één keer in de emotie komt, of je ziet iets op t.v. wat je raakt, wat je diep raakt dan weet je aha, en dat is niet verbonden aan het onderwerp maar dat gevoel wat erdoor ontstaat dat dat hele diepe gevoel, woeh, dat is mijn boodschap. Dus niet een vorm. Want dat is wat ik voel. Dus op het moment dat het je overkomt zo'n moment, het overkomt je jawel, het moment is er, dan zou je dus eigenlijk dat moment moeten gaan benutten. Je moet in feite het moment van die emotie benutten in dat krachtveld wat je dus voelt door je lichaam woeh daar is 'ie, dit is wat ik voel ach, aj, dat hele lichaam voel je en je bent met je aandacht in je hoofd, en dan schouw je eens even naar jouw leven nu, nu op dit moment, deze dag dit moment hier, daar kijk je naar en tegelijkertijd ervaar je die emotie en die emotie daar ben je je van bewust en door het bewustzijn van die emotie en het bewustzijn van het nu-moment loopt het al door elkaar heen. En in feite breng je dan helemaal geen Harts kracht naar je hoofd, dat is alleen de uitleg. Het gaat om het beleven van die twee velden tegelijkertijd. Daar gaat het om. Dat is het. Dziejie dzjoe, je voelt het tegelijkertijd.

Ben je nou in een boze bui of een geïrriteerde bui, nou er zij nog veel meer buien op te noemen, het maakt niet uit welke bui dat is, elke bui, elke emotie van de mens is gewoon een emotie. Wij moeten stoppen met positief en negatief te denken daarover. Het is kracht. Dus op het moment dat je enorm wraah (klapt hard met zijn handen) in die energie komt, je bent het bijvoorbeeld spuugzat, ik ben er helemaal klaar mee, ja dan is dat een enorm groot krachtveld, dan moeten we het denken eraf halen dat is een emotieveld. Op dat moment is er zoveel kracht, die emotie die er dan door je heen stroomt, is net zo krachtig als een liefdevolle emotie waarin je heel zacht bent. Sterker nog die krachten zijn veel forser als je hem durft te voelen door je lichaam, is hij veel forser als je die ook nog durft te voelen tegelijkertijd met dit is de situatie whoem, is veel forser dan liefde. Dat is de daadkracht. Maar wij mogen als mensen onze emoties waar we het liefst bij weg willen blijven, mogen we gewoon voelen, we moeten het voelen, we moeten het in ons lichaam voelen, we moeten voelen wat het eigenlijk is, zonder naam, dit is wat ik eigenlijk ervaar, en dan breng je heel veel focus, je aandacht naar de situatie wat je ervaart als mens in het nu en dat is het denken. En die twee dingen tegelijkertijd whoem, en dan je gedrag daarop aanpassen, dus als je dan de neiging hebt om je vader te bellen en je zegt ik wil dat tafeltje dan zit je in feite zit je dan iets te doen wat eigenlijk daarvoor al was. Ik zeg niet dat jij dat doet, ik gebruik even de situatie, dus je hebt eerst het gevoel je wil dat tafeltje maar dat komt niet want het gaat naar een ander, dan voel je er emoties bij, je hebt er een gedachte bij, je vindt het niet leuk, dan ga je voelen van binnen oké, weg het tafeltje eventjes weg, wat gebeurt er nu met mij, goh ik ben eigenlijk al in de emotie ik voel er al iets bij, ik vind het niet leuk, het doet me wat, het raakt me, het houdt mij bezig. Ja dat zijn ook gedachten, mijn gedachten vinden daar iets van, maar ik voel er ook iets bij en dan is dat gevoel wat erbij ontstaat want daar wordt je dus door geraakt, dat is een informatieveld, en de gedachte over die situatie in het nu die twee velden, (Martijn ademt diep in en diep uit) die voel ik door mijn hele lichaam gaan., die emotie en ik heb er ook een gigantische gedachte erover. En aandacht, focus, het gaat om focus. Power of the mind. Daarmee kunnen we zoveel meer, geleid vanuit het hart, dus met aandacht voelen wat die emoties zijn, focus, je voelt die kracht (ademt in) en je brengt die gefocust tegelijkertijd in beeld met die situatie, die twee dingen neem je tegelijkertijd waar, ja tjak! Je kijkt ernaar, je voelt het, je bent je er bewust van dat die twee dingen er tegelijkertijd zijn, inademen uitademen, je voelt het in je lichaam, er komt misschien wel kippenvel, en vervolgens ga je in lijn met datgene van die boodschap in jezelf en je bent er niet meer mee bezig. Want jouw boodschap is in jezelf iets anders dan die tafel. Fijn meubeltje trouwens. Maar dit zijn allemaal voorbeeldsituaties.

Dus we moeten kijken van jee wat is nou eigenlijk dat iets gebeurt wat mij bezighoudt, ben ik nou verbonden met die gebeurtenis, ik zal even een eigen voorbeeld opnoemen. Er gebeurt iets naar mij toe wat niet leuk is, het raakt mij, dan is er dus iets buiten mij gebeurd want iemand doet iets, er is iets buiten mijzelf gebeurd en het wordt op mij afgevuurd.

Vraag: kun je het concreet maken met het voorbeeld van het grasveld en die auto?

Martijn: nee. Iemand denkt iets over mij ..leuk hè, iemand denkt iets over mij, er gebeurt iets er wordt iets gezegd, en datgene komt dus naar mij toe, het raakt mij, het doet iets met me. En in het moment dat dat gebeurt en dan heb ik het nog niet over de andere mensen daarin meenemen, het is alleen maar heel zwart die ene met mij op dat moment is er even een korte verbinding in het veld, tussen de bron zeg maar waar het vandaan komt, en ik de ontvanger, op dat moment is die informatie verplaatst. Even zo uitgelegd. Energiepatroon was daar, tsjoek, is nu hier. Vervolgens is dat moment eigenlijk al lang voorbij, ja het was maar (knipt met vingers) een heel kort moment. Toch blijft het invloed op mij houden. Potverdorie en die persoon denkt nog steeds aan mij ik word er vet psychisch van, ik ga hem eens opbellen wil jij ophouden aan mij te denken, en jij bent mij maar aan het aanvallen. Niet? Dan ga ik je op facebook zetten. Maar die persoon is al helemaal niet meer aan het aanvallen. En elke bevestiging daarvan is eigenlijk via de matrix en andere mensen totaal niet belangrijk want het moment is al geweest. Dus dat moment van die vibratie die informatiepatroon is al van a naar b en ik ben dus gewoon de drager ervan.. Eenvoudig, simpel zat, meer moet je er ook niet van maken. Ik ben die informatiedrager van die situatie en ik maar denken dat ik nog steeds verbonden ben met die energie van die ander, hij blijft maar nadenken over mij, hij blijft maar nadenken, maar in de kern is het net andersom. Ik ben degene die die drager is van die informatie want dat veld is in mijn systeem terecht gekomen en dat informatieveld houdt mij bezig om te denken over de ander. Oeps. Weer bellen. Nee hoor ik was het inderdaad zelf, op facebook zetten? , nee op facebook blijf jij de schuldige, doe. Ik ben dus degene die de informatie heeft overgenomen. Het gaat hier niet om dat ik nu zelfverantwoordelijk ben want daar wil ik helemaal niet naar toe, het is helemaal niet van belang wie er verantwoordelijk voor is, het gaat er meer om van wat kan ik daaraan doen? Wat kan ik ermee doen. Informatie is energie. Op dat moment is die informatie en dat is puur energie, is in mijn systeem aanwezig. En die energie dat is eigenlijk de situatie waar je wel naar toe moet gaan, je moet gewoon kijken van wat is de situatie, dat is de situatie, daar zit ik mee, oké dus eigenlijk zit ik helemaal niet buiten mijzelf te kijken ik zit potverdikkie met mijn aandachtspunt in mijn eigen informatieveld, gatverdamme. Maar hoe om ik daar nou van af. Dat is wat ik net heb uitgelegd, in een vorm. En wat die informatie ook is of dat nou iemand is die iets over mij heeft gezegd wat dan ook of het is iets wat ik toevallig heb gezien op t.v. wat mij bezighoudt, of het is iets wat mij 30 jaar geleden gebeurd is dat ik misbruikt ben, het zit in mij, ik ben die informatiedrager, ik ben in feite mijn eigen drager van datgene wat mij beklemt waarvan ik wil dat een ander het oplost en de verantwoordelijkheid in neemt en mij excuses aanbiedt, ja nog een keer excuses aanbiedt, ook ten overstaan van iedereen jij moet excuses aanbieden..het zit in mij gatverdamme. En het is in feite een gedachte! Het zijn implants van gedachten. Informatievelden. Resonantie. Wat hier op de harde schijf staat die computers zijn geen foto's, dat zijn allemaal tekens, een script, als ik het omzet in een trilling dan zullen we dat in een projectie kunnen zien in een kleurveld informatie. Maar het brein is ook ontvankelijk voor informatie. De informatie die erin wordt gefloept of door denken van de ander of misschien wel door technologie, van een ander en ik denken dat het dat ook nog echt gebeurd is en ik verwijs ook nog terug naar een herinnering daar komt het door. Ik ben dus de drager van dat informatieveld, dat beheerst mijn leven. De informatie die hier zit daar moet ik naar kijken. Dus ik moet naar binnen toe en ik moet gaan voelen wat mijn boodschap is, ik moet mij niet laten afleiden naar die situatie, want dan ben ik dus ook die situatie en ben ik dus uit mijn kern. Snap je zo simpel is het eigenlijk.

En ik ga niet zeggen dat het zo eenvoudig is om het te doorbreken, maar het is echt ook wel echt te doen. En door de herhaling van dat het nog nooit gelukt is in je leven is dat informatieveld operationeel. En dat veld van dat het dus nooit gelukt is, dat het niet vol te houden is, is dat informatieveld eigenlijk dus een gedachte. Dus wij frustreren onszelf. Wij kunnen als mensen in elk moment naar binnen toe en voelen waar we mee verbonden zijn in dit leven, dat is onze godskracht. De godskracht in ons is dus waar we mee verbonden zij. Als ik dus als jongetje aan het water lig, met die torretjes, dan voel ik het leven kabbelen buiten mijzelf en dat roept in mijzelf zo'n diepe emotie op en zo'n diep gevoel wat niet te benoemen is in woorden, het is zoiets waardevols, en dat kan ik dan bijvoorbeeld als ankerpunt gebruiken, in een moment dat mij iets in mijn systeem duidelijk wordt waar ik echt nu met kracht naar moet gaan kijken, zonder de gedachte dat ik dat moet oplossen. Want als je denkt dat je het oplost dan gaat het niet. Het enige wat je doet is je aanvaardt dat stuk belasting in systeem, je beseft het komt wel door iets wat er gebeurd is maar het is al lang geweest dus ik moet naar het nu keren, vervolgens ga ik naar die diepe boodschap in mijzelf waar ik mee mijn verbondenheid ervaar, wat het dan ook is, en terwijl ik dat voel die diepe verbondenheid in mijzelf door mijn lichaam heen stromen, een emotie, dan is het voelen van die

informatie, dat krachtveld van die emotie in combinatie tegelijkertijd met die situatie waarvan ik zeg dat is de belasting, inademen uitademen en tegelijkertijd aanschouwen, tegelijkertijd ervaren, je bewustzijn van dat dat het is, inademen en uitademen en het besluit is genomen dat er naar gekeken is en dat is de kwantumview. En dat is de genezing die wij onszelf weer cadeau kunnen geven. Want alle verstoringen die er op de aarde zijn, ook de fysieke verstoringen ook de genetische verstoringen, hoe heftig dat ook allemaal is, uiteindelijk is alles energie. Uiteindelijk is er een onbalans is er een verstoring binnen een oorspronkelijke orde van het lichaam. En die orde die wordt verstoord doordat er een informatiepatroon is wat daar eigenlijk resoneert. En dat zijn dus gedachten. Dat zijn overtuigingen. Hoofdpijn is makkelijker weg te halen, tjoep met deze techniek, dan een gebroken enkel...dat is niet waar. Snap je dat concept, en ik sta niet hier om een cursus te geven in wonderen want dat doem andere mensen. Ik geef vooral mijn visie en openingen om nog eens goed te kijken van wat gebeurt hier. Dus ja ik heb het nu al 3 jaar gedaan Martijn en er is geen zak veranderd. Nou dan heb je het niet gedaan. Frustrerend? Nee confronterend. Dat betekent dat we dus gewoon in het nu-moment (klapt met zijn handen) alsnog dat kunnen doen. Want dat dat niet gelukt is dat is diezelfde persoon die over mij 20 jaar geleden iets lelijks heeft gezegd. Ik ben niet verbonden met dat moment. Dat dat niet gelukt is al die keren dat is, het zit in mij dat dat niet gelukt is, die gedachte en als je dat dan ook wilt doorbreken, het gevoel dat het niet kan, dan is het ontzettend fijn als je met mensen samen bent die diep in zichzelf weten dat ze de drager zijn van het oorspronkelijke krachtveld. Want als het mij niet lukt in een bepaald moment, en jullie geven mij zoveel liefde, dan is het nog steeds zo dat ik het zelf moet doen, maar dan ontstaat er wel in het script zoveel dragerschap waardoor ik makkelijker eenvoudiger toch even net dat ene stukje kan voelen. En ja nou Martijn dat weet ik niet hoor. Nou als je met 100 mensen om je heen zit die je afschuwelijk vinden dan is het moeilijker. Maar als je met 100 mensen om je heen zit die jou zien en de moeite voor je nemen dan is het makkelijker. Maar je kunt het ook doen terwijl er 300 mensen zitten die jou heel moeilijk vinden en het toch doen. Dus het zijn allemaal hulpmiddelen. We moeten elkaar dus ruimte geven. Dit is in feite waar we mee te maken hebben. Dit stuk hier gaat het om. Dit is de essentie op de meest eenvoudige manier uitgelegd. Dit is de essentie van wat wij zijn, van wie wij zijn. Wij zijn informatie en energie herzieners. Wij zetten velden om. Door te weten in jezelf verandert er iets in de matrix.

Dus je weet er is iets gebeurd, ik ben eens een keer in een bos geweest en er waren afschuwelijke dingen op die plek gebeurd, een plek wat ook bekend is in Nederland, en ik ben daar geweest en iedereen had het er over van oh ja ik voel dit en oooooh zwaar, whooh whooh en ik keek van ja jij hebt het zwaar, en het is dus ook zo want die energie, die fragmenten liggen al die scripten in de matrix, dus het is waar hè, dus ik zeg niet van nou je stelt je aan, nee je hebt het inderdaad ook zwaar en dat is geconnect met dat veld. Al die scripten door elkaar heen. Nu kom ik in mijzelf, en ik weet dat al die scripten die daar dus liggen, dus ook het script wat dus uitgekapt is wat deze werkelijkheid gezien heeft, welk afschuwelijk drama zich daar heeft voltrokken, ja dat is zo, maar dat heeft niets met mij te maken. Helemaal niets. Het enige wat ik voel in mijzelf is mijn boodschap van ja ik ben een drager van oprechtheid, ik ben drager van openheid, ik ben een drager van de transparantie, ik hoef helemaal niets te veranderen, ik hoef alleen maar mijn weten daar te laten zijn en mijn boodschap waarmee ik mij ten diepste verbonden voel mee te nemen in dat moment. Ik loop in dat moment rond en ik doe niets behalve zijn en dat is een heel helder en krachtig gevoel wat ik breng naar die situatie die ik waarneem. Dat is wat ik waarneem, dat is mijn situatie, dus niet mijn persoonlijk thema, maar van de werkelijkheid om mij heen. Ik voel het en ik neem het waar. En dan duurt het eventjes, kort, niet kort, (klapt met handen) boem en het is weg. En de andere mensen kunnen het ook niet meer voelen in mijn matrix. Heb je daarvoor wichelroedes nodig, nee, heb je daarvoor duivel uitdrijvers nodig, nee, moeten er mensen naar het licht gebracht worden, nee het enige wat je doet is dat je de scripten die er liggen waar de mind op aangesloten is, die andere scripten die laat je eigenlijk er doorheen lopen en ineens gaat het primaire veld, dat is het veld wat je denkt, omdat de hele wereld en in Nederland het over die plek heeft gehad, dus mij hoofd staat ook al in dienst van wat allemaal op t.v. is geweest en in de krant is geweest, wat iedereen heeft gezegd, dat script, dat primaire script ontmantel ik, want het is mijn primaire script helemaal niet. Ik weet iets anders, ik weet dit is mijn boodschap, hier ben ik. En dat is het zien waar ik het altijd over heb. De mens ziet van oorsprong, de mens heeft een bewustzijn wat zo krachtig is dat zij in het moment dat ze ergens komt, de velden, dus primaire velden door collectief gedachtegoed, primaire velden eigenlijk secundair maakt en nog veel verder dan dat. Er komt een ander veld tevoorschijn, tsjak, fantastisch is dat!

Vraag: jij zegt dat anderen het niet meer voelen in mijn hologram.

Martijn : ja omdat het mijn bril is die ik op heb, want ik neem waar in mijn veld. Dus voor mij is valideerbaar dat iedereen dat ervaart. Daarom kunnen we elkaar ook trakteren op de meest magische dingen. Boeiend hè?

Maar lieve vrienden het vergt focus. Dit is niet een of andere spirituele graad die je kunt behalen, het is focus. Focus bij wat je werkelijk verbindt, en dat is ook waar de hele agenda om draait dat de mens uit de verbinding zowel met zichzelf als met andere mensen als met het leven en de waarde van wat menselijk is, is zo vervaagd, we worden zo getrakteerd op allerlei dingen die er dus nu wel echt toe doen, maar er eigenlijk niet toe doen omdat mijn aandacht die kant uit gaat, maar het vergt focus, en de focus is dus heel duidelijk wat er gebeurt in jezelf, wat levert die situatie op, voelen terug wat is je kernboodschap, waar voel je je mee verbonden, wat is de situatie van nu, die twee velden tegelijkertijd voelen inademen uitademen het lichaam is de snaar, daar komt een frequentie uit, inademen uitademen los en lopen in de pas van je boodschap. In de pas van waar je mee verbonden bent. En alles wat daar doorheen loopt niet boos worden, potverdorie komt die gedachte weer terug, nee goh wat interessant daar is 'ie ik ga eventjes theezetten, hé daar is 'ie weer hé wat grappig, je moet daar luchtiger in zijn. En ineens is 'ie weg. Dat is je innerlijke bevrijding, Er is niemand in de wereld die dat voor ons kan doen, we kunnen elkaar daar wel in assisteren, ja maar we hebben het zelf te doen. En zo simpel als dit is het dus ook. En ingewikkeldere kan ik het zeker maken, maar dat helpt niet.

Vraag: toen had jij het erover iemand had iets gezegd over jou en dat voel jij, ik wil zeggen dat als je dat realiseert en je haalt op dat moment dat programma weg

Martijn: ja welk programma?

Dat programma wat in jou blijkbaar is, zich heeft genesteld, is dat te simpel?

Martijn: nee dat is niet simpel want het is gewoon precies je haalt het programma weg in je hoofd, maar we kunnen wel onderscheid maken tussen dat je het programma wegdenkt dat je er iets anders doorheen legt maar er moet een zuiverheidsinformatieveld vanuit jouzelf ontstaan wat niet bij je persoonlijkheid hoort. Dus je persoonlijkheid kan dat wegdenken en dan is het ook eventjes weg, dat kan, maar die persoonlijkheid die denkt in lijn van dat programma van wat er dus al is wat je weg wilt denken wat je weg wilt halen, verwijderen. En dat informatieveld kan alleen maar gedeactiveerd worden als het ware, uit elkaar vallen in vormen van een ander veld, door de diepe kracht van je boodschap wat dus niet uit je persoonlijkheid komt.

Als kind heb ik dus die ervaring, maar dat is een ervaring dat hoort bij Martijntje zijn zeg maar, het beeld van die ....? wel maar het gevoel wat erin zit gaat veel verder dan deze wereld. Dat kennen we allemaal dat we geraakt worden wat zo diepgaand dat je voelt van ja dat is enorm, en dat emotieveld, dat krachtveld is nodig en dan wordt 'ie echt definitief geschreven. Waarom is dat nodig omdat dat kwantumveld wat niet gebonden is aan ruimte en tijd, het manifesteert zich in het nu, maar het heeft zo'n krachtige uitwerking dat er niet meer in andere timeframes dat opnieuw wordt gereproduceerd. Dus dan ben je er ook echt af. Dan kun je nog zo je best doen en dan denk je eraan en dan kun je het ook voelen op basis van het denken maar dan is het toch daarna weg. Het is een vorm van het weghalen van een hypnose programma als het ware. En dat kunnen wij zelf.

Vraag: even terugkomen op het gesprek bij de lunch. Je hebt net uitgelegd hoe je het voor jezelf doet en mijn vraag is als iemand je vraagt, toen heb ik uitgelegd dan denk ik er even aan, dit is het probleem, ik denk er even aan, het komt in mijn gevoel, ik haal adem en ik laat het los. Dan ontbreekt er één ding en dat is ....? Ik zal het uitleggen. Bij brongenoten wordt weleens gevraagd van ik heb een probleem daar en daar en daar mee, willen jullie even schouwen. Toen heb ik gezegd wat ik dan altijd doe is ik lees dus het probleem, dan zit het in mijn brein, dan haal ik het naar mijn hart, ik haal diep adem en ik blaas uit en dan is het voor mij klaar en ik vroeg aan Martijn is dat

genoeg? Toen zei hij ja dat is prima, maar ik ga dat vanmiddag nog even uitleggen want ik mis nog één ding.

Martijn: nou dat heb ik net gedaan. Maar ik snap dat ik hem zo heb uitgelegd dat hij niet helemaal aansluit op waar wij het over hadden. Jij spreekt over je hart, dan ga je naar je hart, en ik vertelde daar eigenlijk bij dat die beweging naar het hart, zoals we dat dan zeggen, dat is het voelen, maar dat is waarschijnlijk ook wat je gewoon doet maar dat is wat dan eventjes twee verschillende vormen lijkt. Het gaat om die hele diepe boodschap, want als je die aller diepste boodschap, als er iets is wat belangrijk voor ons mensen kan zijn die is het gewoon, dat is dat we het opsnoeren zeg maar waar we dus ook echt werkelijk mee verbonden zijn. Waar voelen we ons ten diepste mee verbonden. Waar is het leven in onszelf zo sterk voelbaar dat het eigenlijk afwijkt van alles wat we in ons dagelijks leven voelen. Dat stuk, dat moeten we opsnoeren, dat is er en dat is zeg maar wat jij ook hart noemt, dat is een informatieveld op basis van bewustzijn en dat veld dat moeten we hebben. Als dat er niet is dan werkt het nog steeds maar dan is 'ie nog steeds uit de mind, dan is 'ie gebaseerd op denken. En dat is ook fantastisch, maar wat ik vertel vind ik fantastischer..even lekker ontspannen. En alles wat ik zeg dat is totaal "niet waar" wordt er geroepen....Wat ik vaak hoor van ja nee Martijn die zegt dan je moet dat, en dat daar en dan zo, en dat begrijp ik wel, maar uiteindelijk is wat ik zeg alleen maar een moment en dan ga je ermee bezig, en dan voel je nou voor mij werkt dat nog dieper op die manier en zo, ik kan mijn kernboodschap veel meer zo voelen en dan is dat dus heel afwijkend als wat ik zeg en dat is juist fijn, maar het is ook afwijkend van anderen mensen die het ook op hun manier doen. Zo krijg je discussiepanels, het gaat om hoe ervaar je het zelf het krachtigst, en je blijft alert dat je die boodschap, die verbondenheid erin brengt en dat je het nogmaals focus hebt op waar het om gaat. Focus brengen met je mind, heel krachtig daaraan denken, terwijl je ten diepste die boodschap voelt, whoem, dan gaat het net als de gong, dat geef je dan een klap met je hart als het ware, met die emotie, boem, met dat neurologisch systeem, vwoem, en dan loop je door.

Vraag: ja mijn mind die zegt dan ja maar dat is te kort dat kan niet.

Martijn: doet jouw mind dat?

Vraag: dank je wel want het was heel welkom wat je net allemaal vertelde, alleen ik heb nog een vraag en misschien heb je het al beantwoord in wat je net hebt uitgelegd, maar toch heb ik het niet echt duidelijk. Je hebt zelf weleens een voorbeeld gegeven waarin je iets ja niet met het resultaat voorkomen, maar toch voorkom je iets in je leven doordat je ook zegt van nee ik heb niet gemanipuleerd, maar ik heb in mijn eigen hologram gewerkt en ik heb mij weleens afgevraagd ja oké ik werk ook weleens in mijn hologram met allemaal bekrachtigingen maar wat doe je dan als je weet, nou je hebt een keer een voorbeeld gegeven van die deurwaarder die bij je kwam die ineens niet meer wist waarvoor die kwam en zijn dossiers niet eens meer kon vinden en toen zei je ook van ik heb niet gemanipuleerd, ik heb in mijn eigen hologram gewerkt. En ik dacht ja maar wat heb je dan gedaan, want als ik met mijn mind ga zitten zo van nou ik wil niet dat dat gebeurt dan weet ik al dat is niet volgens mij de bedoeling, maar wat heb je dan gedaan of zeg je nou precies wat ik hier nu heb uitgelegd?

Martijn: Ja, wat ik heb uitgelegd inderdaad. Maar wij zijn geneigd om dingen te willen veranderen wat niet leuk is, maar dingen die wel leuk zijn die willen we bekrachtigen, daar gaat het juist niet om, dus wat in het moment van dat voorbeeld van die deurwaarder die ik heb meegemaakt aan mijn deur, deur---waarder, die was vooral gericht bij mij, mijn sterkste startpunt van wie ik ben is dat ik open ben, snap je die vrouw die komt niet om niet leuk gevonden te worden, hoewel als je naar sommige deurwaarders kijkt dat ze daar behoorlijk hun best ook voor doen, maar in essentie is dat dezelfde persoon als die 20 jaar geleden iets vervelends over mij heeft gezegd, in dat moment zie je het en dan moet ik dus 5 seconde later een gesprek gaan starten, dan blijft dat moment in mij bubub, dat blijft daar maar doordraaien, dus dat moet ik gewoon helemaal niet doen, ik moet gewoon beseffen mijn kernboodschap is, daar komt 'ie weer, openheid, verbondenheid, kijken, het maakt helemaal niet uit of die ander mij nou wel of niet leuk vindt, of ik zijn of haar werk leuk vind, ik ben in communicatie, ik ben open, transparant, ik ga het contact aan, mijn menselijkheid is daar, en op het moment dat er dus niet allerlei dingen worden tussen geschoven in mijn denken, maar ik

ga voor de openheid, op dat moment is dus mijn diepste boodschap dus mijn openheid en mijn transparantie, is daar en dan gebeurt het! En wat gebeurt er, dat alles wat er aan gevolgen tevoorschijn gaan komen, reactievelden uit de matrix, dat die dus aansluiten op wat ik ten diepste in mijzelf voel en wat in mijn mind terecht komt en wat zich uitgedragen wordt in een veld naar buiten. En dat zijn de emoties die in de intermoleculaire ruimte, sub deeltjes van subatomaire frequenties, mijn emoties de snaren, elektroden in beweging zetten waardoor er een uitkomst komt, reactie, werkelijkheid, informatie die voortkomt uit wat ik ten diepste representeer in het moment. Dus mijn gedrag staat primair. Daarom ook die persoonlijkheidsstoornis van de mens als het ware, dat we gevangen zijn door de situatie waarin wij terecht zijn gekomen, wij zijn die situatie geworden. En doordat wij die situatie geworden zijn geven wij dus ook volledig gas aan al die reactiepatronen die voortkomen op basis van denken, en dat denken staat in lijn van dat script. En dat moet je doormidden knippen. En dat kun je niet zo met een schaar doormidden knippen natuurlijk, maar dat doe je door in eerste instantie: zorg dat je je niet afsluit, kijk naar wat onze krachtigste beweging is als mensheid. Wij sluiten ons af, wij spreken niet vrijuit, wij houden onze mond dicht, wij trekken ons terug. Het zijn diepgaande emoties die dus niet naar buiten komen. Waarom zou ik niet het recht hebben om gewoon heel aardig tegen die mevrouw te zeggen van komt u gewoon binnen en ik vrees niets, ik vrees niets, komt u gewoon binnen en dan kunnen we er even over praten, wat heeft u meegenomen, en misschien kunt u het voorlezen, niets, ook al ben je nerveus gewoon open, open, open, open. Dat is de kracht van de mens, open. En dan zijn er hele andere reacties. En wat doen we ooooh aaaaah nou ik open de deur zo en jij komt er niet in...maar het zijn allemaal informatievelden. Want dat zijn gedachten. Die informatievelden zorgen voor een heel andere reactie. En er zijn krachten die dus ook echt gestationeerd zijn op de aarde, die zichzelf in geprogrammeerd hebben in dit script als niet scripthouders, die ervoor zorgen dat op de cruciale punten in het web van hoe onze samenleving functioneert, dus eigenlijk disfunctioneert, dat op precies die plekken zij de macht hebben om te zorgen dat het gecoördineerde denken in lijn blijft van die beweging. Nou trek je daar maar eens uit terug. Je kunt niet wachten tot de wereld verandert, je moet je zelf ten diepste raken, ten diepste moet je jezelf raken en dat is fors hoor, vrienden, want het is ook fors om zo te veranderen. En ik maak dat ook mee. Maar dat is waar we als mensen gewoon heel, in de eenvoud gesproken, heel open over moeten gaan communiceren. En doe dat nou maar gewoon met mensen die hier daar wel mee bezig zijn en luister naar elkaar en ga niet zeggen van nou je moet het eigenlijk nog effe zo doen. Nee fantastisch dat je dat doet en ik ontvang jou. Want ook in deze boodschap die ik uitdraag en jullie uitdragen zijn ook mensen die elkaar afsluiten. En ik zie het echt veel gebeuren. Discussies op forums.

Vraag: we hebben nu gekeken naar onze kernkracht over dingen die we anders zouden willen, maar als er iets is wat je wel graag wil en waar emoties op zitten, kun je dan naar diezelfde kernkracht gaan en daar het neutrale veld in zoeken of kom je dan toch bij het zelf willen weer uit?

Martijn: In beide gevallen er verandert eigenlijk nooit iets zodra je iets niet wilt of wel wilt. Het enige wat je kunt doen is voelen wat je diepste verbondenheid is met het leven, wat is die boodschap weer in jezelf, dan ga je kijken naar de situatie en in het voorbeeld van iets wat je heel erg in de greep heeft, wat je niet prettig vindt, is niet dat je daarnaar kijkt met de gedachte daar wil ik van af. Je aanschouwt datgene wat het is, je voelt daarbij die energie (ademt in) , die kracht, die boodschap, en je mengt hem door elkaar heen, focus naar het onderwerp, focus daarheen, niet dat je het wil veranderen, alleen focus dat is het, je pakt het als het ware. En dat doe je ook met iets wat je heel erg fijn vindt. Dus je vindt iets heel fijn , je wilt iets heel graag aanschouwen, zonder dat je het wilt vergroten, dus je wilt het ook niet bij het niet leuke weghalen en je wilt het ook niet bij het wel leuke vergroten, het enige wat je doet is hetzelfde. Je voelt het (ademt in) je aanschouwt datgene, dat is een informatieveld, heel sterk de focus daarheen. (ademt in) je voelt het en kijkt ernaar en los. Dat is wat je doet, want in feite is alles energie, want het denken is energie, en deze werkelijkheid is energie. Wij moeten de verbondenheid, de kwantumverbondenheid ertussen zien, we moeten gaan begrijpen dat onze materie, wat geen materie is maar energie, dat zich dat gedraagt op basis van natuur, eigenlijk kosmische wetgeving dus niet fysische wetgeving, maar de kwantummechanische wetgeving. En of het dan iets positiefs of negatiefs is daar stappen we dus uit, het enige is we kijken ernaar. We kijken ernaar en that's it! Met focus!

Vraag: en kun je daar een hele krachtig boosheid emotie voor gebruiken i.p.v. naar het bronveld. Dat je heel erg boos bent?

Martijn: kijk als je heel erg boos bent, dat is wel heel erg fijn dat je het zegt. Als je boos bent, een enorm krachtige energie, dan ga je in de rust, je gaat zorgen dat je niet handelt vanuit boosheid want dat zit in de mind, Wat ik doe als zulke dingen gebeuren, nou gebeurt het echt helemaal nooit....op het moment dat ik geraakt word, dus boosheid, ik word inderdaad heel weinig echt boos, maar dat was vroeger wel anders. Dus daar ben ik ook in gegroeid in hoe ik daarmee om kan gaan. Maar ik word boos, dan ga ik dus in de rust zitten, ik trek me uit dat moment terug, en ik ga mijn lichaam voelen, ik voel alleen maar mijn lichaam, want die boosheid die jaagt die neuronen door het centraal zenuwgestel, want het hele lichaam is eigenlijk afgestemd op de gedachte van wat het is, Maar eigenlijk is het die gedachte niet het is energie. Dus het enige wat ik voel, ik ga dus met mijn bewustzijn door mijn lichaam en daar waar mijn bewustzijn door mijn lichaam gaat wordt het informatiepatroon, dus energie, wordt veranderd. Niet waarin, het verandert gewoon. Dus de betekenis maakt de verschuiving. Dus ik heb met aandacht op dat moment voor mijn lichaam in een paar tellen tijd ervoor gezorgd dat ik alleen maar naar die energie kijk. En de boosheid is dan ook weg, dat voel je, soms kan het in een seconde en soms heb je twee minuten nodig, dat maakt niks uit, dat kun je zelf voelen. Dan is de betekenis van het hoofd weg en dan kun je de energie, dat is de kracht, die kun je gebruiken en je kijkt gelijk eens even naar je boodschap. Tsjoek. En dat is ook heel gevaarlijk dat mensen in de boosheid en de agressie met schepping bezig zijn, als de mind want dan kun je die kracht heel negatief aanwenden. Ja maar dan wordt de gedachtekracht wordt eigenlijk het paard voor de wagen gespannen, dus de gedachtekracht in de betekenis zou je kunnen denken dat je de ander wilt vernietigen, dat is de gedachte, met die kracht daarin en het gebeurt hè? Denk er goed om wat de kracht is van denken! Dus dat denken moet er af.

Vraag: maar dan zit je nog in die boosheid of niet meer?

Martijn: nee ik ben er nu al lang uit,

Dan ga je naar je kernboodschap en dan?

Martijn: Jij bent boos geworden op iets, ik weet niet wat je in dat moment van boosheid wilt. Kijk je kunt in dat moment van boosheid twee richtingen uit, of ik ga de hele dag een reactieveld ontvangen op basis die boosheid en het denken, nou maak je borst maar nat dat wordt een leuke dag. Maar je kunt ook die boosheid losmaken en het daarbij laten, en je kunt ook zeggen nou die boosheid die haal ik er af en ik ga er iets mee doen, met die energie. Als je dat doet als je vaak je boosheid ervaart, je wordt heel vaak geïrriteerd gemaakt, heel kwaad of je hebt een partner die je het vuur aan de schenen legt, dan heb je eigenlijk gewoon god in huis....maar wat je nodig hebt is focus, focus, wij worden veel te snel als mensen ontvoerd met onze gedachte in de betekenis. En daar moeten we gewoon mee stoppen, we moeten het moment gewoon pakken, en er gewoon naar kijken, en soms heeft het lichaam zo'n spanning opgebouwd dan moet je gewoon een balk hout pakken en een enorme klap uitdelen, bam, dan gaat het ook je cellen uit. Dat kan, is niks mis mee. Is het daar ook weer uit. En dan kan het ook zijn dat de mind daar ook gelijk af is, want het is allemaal met elkaar verbonden. Dus daar hangt het ook vanaf. Als je dat niet voor elkaar krijgt, het kan zijn dat je al zoveel informatie in het lichaam hebt opgeslagen dat dat er dus echt eerst uit moet. Dat kan. Het is allemaal wat wil je er mee doen? Wil je er iets mee doen.

Vraag: ja maar je wil iets creëren, dan gebruik je die kracht eerst om het te neutraliseren door daar met bron aanwezig te zijn,

Martijn: observatie

En dan tegelijkertijd kun je aan iets denken wat je zou willen veranderen, nou ja neutraliseren?

Martijn: wat aandacht mag krijgen. Dus als we over hele negatieve dingen spreken dat hebben we allemaal in ons leven meegemaakt vermoed ik dat we het advies hebben meegekregen "ja maar daar moet je met je aandacht niet naar toe gaan jongen, dan maak je het veel groter, wat je aandacht geeft wordt steeds groter" Nou ik heb mijn aandacht er nog nooit aan gegeven en het is al een megaonderwerp. Als ik kijk naar iets heel heftigs in de wereld waar die mensen tegen je zeggen daar moet je niet naar toe gaan, ik kijk er wel naar en ik wil het helemaal niet veranderen, het enige wat ik doe is ik stel mij zelf voor aan die situatie. Dat is het. Ik stel mijzelf voor, hier ben ik, ik kijk ernaar.

Vraag: en met je boodschap weer.

Martijn: ja maak jezelf bekend in het veld.

Vraag: jouw boodschap of kernboodschap is dat neutraal of is dat mijn boodschap?

Martijn: nou jouw kernboodschap is natuurlijk iets totaal anders als mijn boodschap, maar ik praat over mijn kernboodschap, dat is dus mijn kernboodschap.

Vraag: maar is dat belangrijk?

Martijn: Stel dat we het woord kernboodschap weghalen, even iets anders voor in de plaats zetten, dan is het waar voel je je het diepste door ontroerd en waar voel je de stroming in jezelf van dat je zegt dit, hier gaat het om, dit is het leven.

Dat je ermee verbinding maakt?

Martijn: wat ik zo bijzonder vind is dat en dat heb ik in mijn eigen leven heel veel getest en ik zeg niet dat het bij iedereen zo werkt maar zo heb ik het ervaren, is dat als ik werd overspoeld door allerlei gedachten, simpelweg doordat ik weet wat mijn boodschap is, ook al kon ik het niet eens voelen op dat moment, door de instructie te geven was 'ie er. Zelfs als ik het niet kon voelen. Bam. En dat is omdat het een kwantumgereedschap is. Het zit namelijk genesteld in een bepaalde tijdsframe, het is er altijd, overal. Dus hij wordt zichtbaar want hij is er al.

Vraag: dan activeer je je eigen kernboodschap, dat is wat je zegt?

Martijn: je brengt het in beeld. Maar ga er maar gewoon mee bezig, dan ga je ontdekken van aha, dat is wel bijzonder wat er nu in mijzelf gebeurt. Geen verwachting van wat ik heb verteld, gewoon mee bezig gaan en gaan kijken van hé interessant, wat gebeurt hier, er verandert iets in mijzelf. Want dat is gewoon voelbaar. Het is voelbaar dat er iets verandert. En dat wordt ook gemeten door neurologen die echt fysiek meten dat als mensen zich verbinden met een hele diepe kracht wat liefde is, verbondenheid is, dat de hersengolven van posttraumatische stresssyndromen ineens veranderen. Dat zijn reactievelden in het brein. Dus dat vertelt in feite al van oké als je je aandacht verschuift naar iets anders dan heeft dat invloed op het andere informatieveld. Moet je dan de rest van je leven dan alleen maar aan hele leuke dingen denken? Nee het moet zo krachtig met focus gebracht worden, dat 'ie blijft staan. En dat kan, dat is allemaal mogelijk. En dat is eigenlijk de kernboodschap van zeg maar die educaties. Dit is waar het in de kern om gaat. En dat kun je op heel veel verschillende manieren verder uitkleden en nog verdiepen en nog verder naar binnen toe gaan. En dat je kunt met de focus van je mind in verbinding met die kracht binnenin, kun jij datgene wat je even niet meer weet, maar wat je pas weer weet op het moment dat je het doet. En het staat niet in de geschriften wat dat is. In de geschriften staat wat het niet is, allemaal wat het niet is, het staat er wel maar in een andere vorm, hoe lief en mooi ook bedoelt, maar die intelligenties die ons het zijn laten vergeten die zijn echt zo intelligent dat ze precies weten doordat ze het hele script kennen van de matrix, wat de mens gaat denken op basis van gedachte. En daarom moeten we stoppen met denken en we moeten weer gaan voelen, terug naar dat diepe

innerlijke weten. En dat gevoelsveld, emotie, is niet definieerbaar, is niet programmeerbaar, het is niet traceerbaar, het is niet voorspelbaar, er gebeuren dingen in het kwantumveld wat niemand kan verwachten en toch lag het al in het veld verscholen, maar de matrixhouders konden dat niet zien, maar wel de matrixdesigners.

Vraag: ik kan dus ook bij iemand die het moeilijk heeft dit, als hij ervoor open staat in plaats van programma's switchen??wat we bij de educaties hebben gedaan?

Martijn: dat zijn allemaal aanzetten. Dit is de nieuwe, eigenlijk oude informatie geneeskunde op basis van focus en innerlijk weten. En daar is echt wel wat voor nodig om dat te openen. Maar het is wel zo dat we dat ook weer weg moeten halen. Er is dus heel veel te zeggen hierover en heel veel te delen, te leren en te herleren, maar het is allemaal al in onszelf aanwezig. Dus de vraag van wat hebben we nu nodig om het weer terug te halen, we hebben nodig transparantie, wat ik dus ook doe transparant zijn, we spreken hier met kracht over omdat het in iedereen verscholen ligt. En jij moet met kracht spreken over wat er in jou verscholen ligt, in wat jij voelt. En dat hoeft niet hetzelfde te zijn van wat ik voel, sterker nog het hoeft niet eens iets met dit onderwerp te maken te hebben, het gaat om transparantie. Het gaat om de kracht van wat je voelt vanbinnen, hoe sta je in het leven, waar ben je mee bezig, wat voel je, waar zit je mee, het gaat om het openen van het hart! Het prikkeldraad moet er af. Dan komt die frequentie vrij en die opent het reactieveld van de matrixen.

Ik wil nog even iets zeggen op basis van de informatie die we net even bespraken voor de pauze toen zei ik, dat doe ik zonder tekening, ik weet niet of het klopt wat ik nu zeg. Misschien krijg ik ineens enorme zin om te tekenen, mandala's, ik zei, ik deelde dat een deeltje van ons bewustzijn is geïnfecteerd geraakt en dat we als zodanig hier deze ervaring hebben van dat deeltje van bewustzijn, en dat de rest van ons bewustzijn er gewoon is. Ja, dat is heel aards uitgelegd. We moeten even een tweede lijn erover heen leggen. Oké we zijn daar onsterfelijk en dat is niet daar, dat is hier, dat is in deze werkelijkheid in een vertaald script, onze werkelijkheid is vervormd door deze intelligenties. In die werkelijkheid waarin wij onsterfelijk zijn, daar ervaren we dus geen tijd lineair, en die moeten we even te pakken nemen. Want in die lineaire constructie van tijd roepen wij dan ja, die infectie omdat we tijdloos zijn, als je eruit komt dan is die infectie weg en dan kom je weer volledig in je heelheidskracht en functioneer je als een krachtig godswezen als een mens, volledig operationeel, maar dat koppelen we dan eigenlijk aan het ontstaan van het virus, dus het moment dat het erin gaat en vervolgens dus het moment dat het er uit gaat. Maar omdat er geen oorzaak en gevolg wetgeving is in de kwantumwereld zit deze infectie van het kleine deeltje dus eigenlijk in alle tijdlijnen. Dus we zijn wel degelijk in ons volledige godsbewustzijnsveld in de ruimte en tijd door de eeuwigheid heen zijn we besmet. Als je hier op aarde hoofdpijn hebt dan zeg je "ja ik had vanmiddag hoofdpijn om 15.00 uur en het was om 17.00 uur weer weg" dan zeg je van nou daarvoor had ik geen hoofdpijn, daartussen in wel, en daarna niet. Wat fijn dan is het moment ervoor zonder hoofdpijn en het moment erna ook zonder hoofdpijn, maar dat gaat niet op in de kwantumwereld. Daar is iets wat er is, is aanwezig in alle frames tegelijkertijd, zelfs in de momenten dat het er niet zou kunnen zijn.

Vraag: is dus wat je bedoelt je kunt nooit van de scripts afkomen?

Martijn: Juist, dat is het antwoord en mijn reactie je kunt nooit van de scripts afkomen, want als je het hier niet oplost, dan blijf je namelijk ten alle tijde in het kwantumveld, wat dus nu ook is, in verbinding staan met dat stuk informatie wat in ons binnen gedrongen is. Dus als een hypnotiseur een script in ons heeft geduwd. Dus we hebben werkelijk terug te gaan naar de kern van deze wereld hier. We moeten teruggaan naar wat het leven echt is. We moeten teruggaan naar de eerbied, maar ons niet gek laten maken. Je moet voor jezelf opkomen, zonder in gevecht te gaan met de ander. Je moet het pad banen, openmaken, zonder te ondermijnen en aan te vallen. Je moet in de kernboodschap blijven in jezelf en toch moet je de leiding nemen. Dus je moet leiding nemen, beslissingen nemen op basis van een diep innerlijk weten, in verbinding met deze werkelijkheid,

niets afdwingen, en toch de keuze maken in jezelf dat is wat ik zie en dat is wat ik mij trakteer, hier is mijn licht, bam.

Vraag: en dan kom je dus wel van die infectie af?

Martijn: je moet het doen, als je het doet, dat is nou juist het bijzondere, als je het doet, dan pas spreekt god weer. En dan is het in het kwantum ook aanwezig. En waarom **buitenaardse beschavingen** zoals we die op aarde noemen, uit allerlei andere werkelijkheden zich niet zo openlijk laten zien als wij zouden denken dat als ze er zouden zijn dat ze zich laten zien, dat heeft te maken met die infectie die wij nu hier in ons dragen, er ook is in de kwantumwereld. Snap je dit is een heel groot onderwerp.. Dus wij moeten hier en daarom wordt er ook gekeken, wij moeten hier zelf als kosmische broeders en zusters moeten we hierin onszelf gewoon weer landen, we moeten terugkeren naar de basis. Zo simpel is het. We moeten terug naar de essentie van het leven. En als we daarin kunnen staan en ik praat niet over dat we iedereen moeten vergeven, want dat is allemaal niet aan de orde, in jezelf opruimen! Je bent zelf betrokken geweest kennelijk bij een moment dat er iets in beweging is geweest, dus in het voorbeeld dat er onenigheid is, die boosheid, die frictie, daar ben je betrokken bij geweest, maar dat wil niet zeggen dat je er verantwoordelijk voor was, maar ook niet de ander. Het is een betrokkenheidsmoment en bij de graad van diep bewustzijn stopt dat in jezelf. En weg is het. Dag UWV, dag zorgverzekeringssystemen, dag therapeuten etc. etc. Doeg. Toedeloë. Dat is dan het eind van het traject hè. Dus start nu!

Vraag: wat ik niet begreep is ....(niet te verstaan)

Martijn: jij zei dat je iets niet begreep. Ze begreep iets niet. Ik plaag je even. Dansend gaan we samen door de zaal met elkaar. Beseffen we wel met elkaar hoe bijzonder het is wat wij met elkaar over hebben, want op dit moment wordt in de hele wereld van de wetenschap hier enorm over gesproken, binnen de wat we kwantummechanica noemen, binnen de astrofysica, zijn allerlei feitelijke bewijzen dat het universum, ook in ons dus in de materie, reageert op welke rol wij vertegenwoordigen. Dit is zeer verontrustend voor de fysische wetenschap. Eén van de redenen waarom het ufofenomeen zo zwaar onderkend wordt is omdat als het geopenbaard wordt, wordt alles ter discussie gesteld.

Je zei dat je iets niet snapte dat als ik zei van ja als je uit deze werkelijkheid bent of deze matrix dan wel of niet blijft bestaan.

Vraag: ja want leven na de dood bestaat niet en aan de andere kant heb ik je ook horen zeggen dat je op verschillende manieren kan doodgaan. Hoe zit dat nou met die matrix?

Martijn: misschien is het verstandig om daar iets heel anders over te zeggen wat een hele eenvoudige uitleg dan is. Een matrix is een universum, een universum is eigenlijk niets anders dan een gigantisch groot energieveld, zoveel informatie ligt erop en degene die erin leeft en de manier waarop het geïnterpreteerd wordt, dat is de betekenis van dat veld. Dus dat veld is niet zeg maar zoals wij het universum zien, als andere wezens in dit informatieveld lopen zien ze iets heel anders. Zo simpel is dat, omdat ze een ander brein hebben, een ander interpretatiesysteem, en andere informatievelden worden geïnterpreteerd in een werkelijkheid en wij leven dus niet in die werkelijkheid, wij leven in deze werkelijkheid en zij leven in een andere werkelijkheid, en feitelijk leven ze gewoon dwars door ons heen. Dus een universum is een informatieveld en je zou dan een matrix een universum kunnen noemen. Er zijn heel veel informatievelden, door zeer intelligente en ook spirituele beschavingen, oneindige hoeveelheden universa en niet alle universa zijn operationeel. Net als dat er een toneelstuk wordt gespeeld, dan maak je eerst een soort podium, daar bouw je spullen op en zo en dan moet er nog in gespeeld worden. En bij ons is het dan niet zo dat er spullen neergezet zijn maar er worden scripten, informatie ingevoegd als het ware, hele grote interdimensionale informatievelden die door verschillende intelligenties ook op verschillende

manieren geïnterpreteerd kunnen worden. Dus er spelen verschillende realiteiten dwars door elkaar heen. Het veld waarin wij nu leven is een door de huargariaanse beschaving opgericht matrixveld, en dat matrixveld, dus dit universum, daar liggen alle scripten in, niet alleen van de menselijke matrix, maar ook van andere matrixen van ander werelden van andere wezens die ook leven in dit universum. En niet alle matrixen, dus niet alle toneelstukken zijn al echt levendig. Alle scenario's zijn geprogrammeerd, maar het merendeel van alle scenario's zijn uitgeschakeld en de mensen die nu leven in dat toneelstuk hebben alleen maar de beschikking, de lichamen, over een heel klein stukje keuze, welke toneelstukkengevolgen er zouden kunnen ontstaan op dat podium. En dat kleine stukje podium dat is dus ons leven zoals we dat ervaren en op het moment dat wij dus uit deze werkelijkheid gaan, we noemen dat overlijden of we shiften van bewustzijn naar ineens een ander interpretatieveld, want dat is wat er gebeurt, tjak tjak, in één keer ben je in een ander universum of thuis, op het moment dat we dat meemaken is deze matrix er dus nog steeds alleen onze link in ons van die matrix die gekaapt is, die in ons is gestopt, in ons is geduwd die (knipt met vingers) is er uit. En het is van origine de doelstelling van deze matrix, is de doelstelling dat er zo maximaal geleefd gaat worden binnen die matrix dat die matrix een gigantisch oneindig toneelschool wordt, waardoor hij uiteindelijk, de wezens die er leven, een zodanige besluitvaardigheid nemen en leiding nemen in die werkelijkheid dat zich dat vervoegt binnen de resonantie van de oneindige werkelijkheid van het kwantumniveau, dus dat is een uitbreiding in het godsbewustzijn, dat is een toevoeging. Dan komen wij dus op de grens van wat we kunnen snappen, want onze brein zegt ja maar wat wil je nog meer toevoegen aan iets wat oneindig is, maar dat kunnen wij op een dag wel snappen. Dus die matrix blijft bestaan. Het universum blijft bestaan. Maar de manier hoe het nu functioneert is het zo dat als je eruit bent dan kijk je naar het universum, naar deze werkelijkheid en dan zie je eigenlijk niets anders dan een klein stukje script en je ziet het script ook stil staan. Het leeft niet.

Vraag; maar je kan dat zien, je bent ook tegelijk ingelogd?

Martijn: ja wat mensen ook ervaren met ayahuasca , ik heb het zelf ervaren maar dan niet op de ayahuasca manier, dat je uitlokt uit dit veld en dat je door een arsenaal aan werkelijkheden gaat ,dan kun je er op afstand naar kijken en dan zie je al die verschillende werkelijkheden en dan kun je het gevoel hebben van nou ik overzie alles, maar dan ben je nog steeds niet in het kosmische organische werkelijkheid van het godsbewustzijn van jezelf, maar dan zit je in de overgang, zit je tegen het witte licht aan en in feite zit je in een meta matrix, dat is de hoofdgang van het labyrint en daar zie je al die verschillende werkelijkheden. En daar ga je uit op het moment dat je overlijdt volgens je eigen kracht, dan ben je eruit. Dat wil niet zeggen dat je er nooit meer in kan, want dat kan wel.

Vraag: Op het moment dat je overlijdt dat gebeurt vrij plotseling hè?

Martijn: nee

Heb je het altijd door?`

Martijn: Ja

Dus het maakt niet uit bij het handelen op het moment dat je overlijdt dat je denkt oké ik overlijd en nu laat ik mij niet verleiden door het licht , dat op dat moment is dat altijd helder of je nou?

Martijn: op dat moment zit je in de matrix, als je dat denkt. Het zijn twee lagen van bewustzijn. Het is niets anders dan het wakker worden, ik noem het gewoon wakker worden. Het is het verschuiven van je bewustzijn. Eerst is dat moment er, wat jij nu beschrijft dat je keuze hebt van waar je in terecht gaat komen, en dan kun je voelen al die scripten al die fijne dingen van het leven en je moeder staat er ook van kom maar schat kom maar bij mij, ja mama, hé wat ziet mama er nog mama-achtig uit zeg, in feite zit je dan als in de denkmatrix. Als je daar met je aandacht eraf gaat en je gaat dus naar je kernboodschap, daar is 'tie weer, in dat moment, dan is er een moment

van overlijden, dat is zo'n krachtig moment en dat is helemaal niet zo onverwacht want die leidt je namelijk zelf in. Dat weet je in het moment, als je met je aandacht daar af gaat van al die manipulaties en gedachten en je gaat naar binnen toe, je blijft dus in je lichaam, dan voel je een bepaald moment, waarin je weet dit doe ik zelf! En op dat moment gebeurt dat niet plotseling maar dat wordt helemaal volgens jezelf gebeurt dat en dan komt er een verschuiving van je bewustzijn waarin je voelt dat de werkelijkheid om je heen zich herschikt. Het is net alsof het en bruistablet is, alles gaat bruisen en vloeien dwars door je heen, je voelt ook dat je lichaam weg is, je voelt dat je bewustzijn zich bewust wordt van de vorm die je ooit hebt gehad voordat die hack plaatsvond en ineens wordt je wakker. Je gaat 8 verschillende denkvelden afleggen, andere intelligenties, dat is wat er gebeurt.

Vraag: en heb je daar dan ook 8 verschillende lichamen?

Martijn: nee, ja zij willen ons laten denken dat dat zo is, maar dat is dus niet zo.

Vraag: dus je besluit altijd zelf dood te gaan?

Martijn: ja, sterven doe je zelf.

Vraag: en als je dat niet doet, als je dus gepakt wordt door het licht?

Martijn: dan is het niet zo dat je komt in de carrousel van de matrix, wat mensen wel zeggen, ja vangnet na vangnet, nee wat er gebeurt is niets anders dan op dat moment dat je op een iets andere manier kom je toch terug in de kwantumwerkelijkheid, altijd en je wordt daar dus gewoon wakker maar je hebt je vermogen nog steeds niet helemaal terug, Die infectie, laat ik zeggen die gedachtegoed loopt nog steeds door je heen, dus dan kunnen wij elkaar wel degelijk ontmoeten maar er zit iets afstand tussen elkaar waardoor je elkaar net niet echt ontmoet. En dat is een onderwerp waar ik absoluut een keer dieper op in wil gaan, maar je moet weten als mens dat je altijd, hoe je ook overlijdt, altijd elkaar tegenkomt, sterker nog, je komt mij, als je nu dood zou gaan, kom je mij al direct tegen terwijl ik hier blijf. Want kwantum zit het anders in elkaar, het is geen oorzaak en gevolg. Er is totaal geen zorg, wij komen onze familieleden die we hier hebben gekend komen we altijd tegen maar niet als familieleden, in die vorm. We gaan ze op een andere manier zien en nog sterker we gaan ze veel dieper en krachtiger voelen dan we hier op de aarde ervaren.

Vraag: maar je herkent ze wel?

Martijn: je herkent ze wel, zeker ja.

Vraag: ook al is je geheugen gewist?

Martijn: ja.

Vraag: we komen allemaal weer in die bron terug waar je vandaan kwam?

Martijn: nee, je komt pas in de bron terug op het moment dat je dat vermogen dat je dus dat denken wat door je heen loopt, dat is die invasie, dat je dat hebt stopgezet. En dat stopt op het moment dat je overlijdt, dat je op je eigen manier overlijdt en niet volgens het principe wat we overlijden noemen, en wat er dan gebeurt is dat dat moment niet meereist terug in het bewustzijn waar je dan in terecht komt. Dan is 'ie weg, tsjak. En dan ben je als bronwezen in staat om vorm te scheppen, en dan heb je ook toegang tot het bronveld van in een constructie wat hier niet uitlegbaar is, doe je dat niet dan kom je ook terug in je bronveld, dan ben je niet altijd direct vrij helder en dan zijn er speciale thuisteams, zo noem ik dat, die assisteren in het wakker worden, dat is een hele gebeurtenis, je zou kunnen zeggen een soort verpleging, dat klinkt wel apart, maar het is werkelijk zo, dan ga je door de natuur heen van die werelden en dan wordt geknuffeld en liefde, alle emoties gaan er doorheen lopen en eruit komen van het leven wat je op aarde hebt geleid wat je eigenlijk

niet meer weet, want dat is gestolen van je, en op dat moment ben je dus in een soort rehabilitatie in een liefde en dan is er weer een moment dat je dus toch weer, wederom naar binnen toe moet gaan, moet je in feite weer naar die bron toe gaan in jezelf.

Vraag: je komt in de geïnfecteerde wereld waar je begon voordat je hier kwam kom je weer terug?

Martijn: ja en in feite wil ik het woord infectie hier weghalen wat ik zelf lanceer altijd, maar het gaat over het gedachtegoed van die andere intelligentie, die cyber war, daar heeft het mee te maken. Want als je god uitschakelt, het is niet te doden, als je een onsterfelijk wezen, die het vermogen heeft om vorm te scheppen, als je die laat vergeten wie hij of zij is, even in een man vrouw uitgedrukt, ja dan heb je in feite de controle over de algehele schepping. En dat is wat deze intelligenties doen, dat is een gigantische militaire macht, om het zo maar te zeggen, zij hebben god in bepaalde gradaties uitgeschakeld, dus het hele veld van de creatie is gemanipuleerd omdat de godswezens zelf weigeren hun kernboodschap te leven!

En dit lijkt dan zo van oh dan moet ik er dus toch ergens iets aan doen, nee dat is het niet, want voordat je het weet dan zit je van ja dan moet ik heel erg mijn best doen om te leven en in goede harmonie en dan wordt het toch skipak aan stokken erbij, nee doe het maar eenvoudig. Leef je leven als een mens in deze wereld in eerbied en in liefde, in kracht, in waarheid. Je zorgt ervoor dat wat je door je heen laat schijnen en denken dat je daar jezelf laat zien.

Vraag: in feite zijn we dus op dat moment wat je nu zegt in staat om continue om in al die werkelijkheden te zijn, van sterven zoals jij dit ervaart is geen sprake, mijn vraag is dan wanneer besluit jij om definitief daarnaartoe te gaan? In het Tibetaanse boeddhisme wordt je getraind om al die stadia zo te doorlopen dat je op een gegeven moment zelf kunt besluiten van ik ga uit het lichaam, door de Bardo.

Martijn: in feite beslissen wij dat dus niet zelf, wij beslissen niet het moment waarin wij overlijden. Het moment waarin wij niet overlijden beslissen wij wel. Dat is dus dat moment waarin wij niet gaan overlijden, daar gebeurt het, dan vindt de ontwaking, dus de innerlijke verlichting vindt dan plaats dan komt er een enorme schokgolf van warmte door ons heen, maar in dit script wat wij nu ervaren als dit leven, hebben wij niet een keuze van wanneer we gaan overlijden omdat het zit gekoppeld aan het script van het lichaam., van het hele toneelstuk. Maar dat is niet een eenduidig script, want dat zijn immers honderden miljarden triljarden oorzaken en gevolgen. Dus in feite ligt jouw overlijden overal. Dus over een halve minuut, en over 300 jaar. Dus het zit nergens. Er is dus ook geen voorbestemdheid en daar moeten de mensen gewoon van afstappen, omdat die voorbestemdheid maakt ons passief. Dat is voorbestemd. No way! Alles is gebaseerd in feite op beslissingen zoals dit universum ook ontstaan is op basis van hele krachtige beslissingen en de afwezigheid van beslissingen zorgt ervoor dat er voor mij besloten is en dat ik dus die richting in ga en ik dus over xxx tijd overlijd. Er is geen voorbestemdheid.

Vraag: wat is euthanasie dan?

Martijn: euthanasie is dus dat je iemand anders doodt.

Maar je maakt dan toch ook de keuze om dat te doen?

Martijn: het hangt ervan af vanaf welke plek je die vraag stelt.

Maar als ik besluit ik wil niet meer dan maak ik toch voor mijzelf de keuze?

Martijn: ja, maar met euthanasie heb je toch iemand anders nodig, iemand die het briefje ondertekent, er is dus altijd iemand anders bij betrokken.

Vraag: dus als je helemaal zelf bedenkt hoe je dat gaat doen dan maakt dat niet uit.

Martijn: daar heeft Martin Vrijland een reactie op gegeven, Martijn van Staveren geeft bijna aan dat je gewoon maar een eind aan je leven kunt maken want het maakt toch allemaal niks uit. Hieperdepieper, maar daar heb ik het helemaal niet over. Maar ik heb het wel over van waar ligt ons besluit. Wie beslist er nou eigenlijk wanneer je ergens in of uit gaat? Moet dat nou op een lugubere manier of niet? Er zijn werelden, plenty, universa, waarin mensen. dat zijn ook dus matrixen, er zijn werelden waar houdbaarheid is daar ben je dus sterfelijk, en er zijn werelden ook matrixen die niet de bronwereld zijn waar je onsterfelijk lang kunt leven, oneindige reizen kunt maken. Er zijn werelden, plenty werelden, waarin je dan zelf op een gegeven moment van iedereen afscheid neemt, knuffelt en zegt tot straks, ik zie jullie zo op een andere plek, bewustzijn, aards uitgelegd, en daar ga je liggen in rust en je voelt dat je afscheid neemt van de wereld en je gaat. En er is geen verdriet en geen pijn, helemaal niet. Dus dat is eigenlijk wat overlijden ook op deze wereld hoort te zijn. De kwaliteit van leven zou daar helemaal niets mee te maken moeten hebben. Want immers als alles vrij is is er alleen maar kwaliteit voor het leven. En binnen die kwaliteit zou het heel normaal zijn dat je zegt van het is gewoon goed zo. Ja maar ons menselijk denken, is niet echt menselijk denken. Maar dat zou een hele mooie manier kunnen zijn, dat gebeurt in andere werelden ook, en als mensen op deze wereld een eind aan hun leven maken, hoe erg dat ook is voor het veld die achter blijft, want dat is zeg maar het algemene gedachtegoed, iemand die overlijdt blijft nooit tussen verschillende dimensies hangen. Er is geen 4^e of 5^e dimensie, je hoeft ook helemaal niet iemand te begeleiden naar het licht, dat zijn alleen maar scripten die naar jou worden gebracht, op basis van je pijn en je verdriet, dat zijn de scripten die er in ons zijn gezet om jou in de overtuiging te houden van dat je de rest van je leven verdriet moet hebben dat je kind, of man, of moeder is overleden, maar degene die dat gedaan heeft, hoe afschuwelijk het ook op een manier is gebeurd, dat laten we allemaal in het midden, maar degene die het gedaan heeft, heeft niets anders gedaan dan voor dezelfde keuze te staan van het overlijden als je het niet zelf lijkt te doen, dus voor die lichttunnel, of dat je kiest voor aanwezig zijn in je lichaam. Daar zit geen verschil tussen. Eigenlijk zouden alles mensen dit op de wereld moeten weten dan zouden miljoenen mensen uit allerlei schuld en verdriet complexen stappen. Al die mensen die zijn gegaan die blijven niet in de wereld hangen, dat komt allemaal uit de religieuze en spirituele hoek en dat is allemaal agenda van **archontisch bewustzijn** om mensen hier te traineren in hun vrijheid. Dat is echt gewoon een script, en dat is gewoon jammer, het is al erg genoeg dat als iemand overleden is, zelf heeft gedaan en jij niet afscheid hebt kunnen nemen of je blijft met verdriet achter, dat is op zich al erg genoeg. Maar als je dan ook nog eens een keer te horen krijgt dat de ander iets heeft gedaan waardoor die persoon tussen en dan blijf je je hele leven bezig met de ander bevrijden en liefde geven terwijl hij al lang daar en jij vergeet helemaal te leven.

Vraag: sommige mensen hebben verschijningen, sommige mensen lampjes zien knipperen, etc. wat is dat dan?

Martijn: nou ik zou de elektriciteit controleren. Kijk dit noem ik hele persoonlijke stukken in je eigen leven, je kunt niet zeggen bij de één is dat matrix en bij de ander is dat niet matrix. Dus ik kan hem niet beantwoorden. Ik kan wel reageren door te zeggen nou het is zo dat vanuit de wereld waar, laat ik zeggen kwantumwerkelijkheid waar mensen ontwaakt zijn, dus uit al die scripten weg, dat er geobserveerd kan worden door dat toneelstuk heen, daar kunnen boodschappen zijn, of dat nou met een knipperend lampje gaat dat laat ik in het midden, kan, maar het merendeel is het zo dat al dat soort gebeurtenissen voortkomen uit de reactiepatronen van de matrixen, om jou de voorstelling te houden van degene die overleden is, terwijl die persoon al lang die persoon niet meer is, want dat was het leven behorende tot deze werkelijkheid, en dat je daardoor in een soort geleide blijft zitten van oorzaak en gevolg, dat je denkt en blijft denken in die spirituele volgorde. Dat kan ook, dat is bijna altijd zo, met uitzonderingen van, want dat weet ik ook niet. Dus er zijn boodschappen vanuit zeg maar thuis, we zijn hier bijna thuis, zo heet het hier (locatie), er zijn boodschappen vanuit een andere werkelijkheid die hier doorheen gaan. En worden absoluut boodschappen gegeven. Maar wat die boodschap is daar moeten we mee stoppen. Want dat is denkwerk. Je kunt het alleen maar voelen. En als jouw overleden kleinkind, of je overleden kind, of wie dan ook, vanuit die kwantumwerkelijkheid vanuit volledig bewustzijn een boodschap geeft, dan zou dat zomaar kunnen met een lampje, maar ik weet en dat is dus wat ik weet, is dat wij worden aangeraakt door de mensen die zijn gegaan op een manier die zich voordoet in ons hartfrequentie,

zodat we op een bepaald moment dingen weten en dan hebben we geen boodschappen van buiten nodig, het komt van binnen dan weet je iets, dan wordt je wakker 's morgens, ik noem dat maar even als een voorbeeld en je wordt wakker en je weet. Je kunt niet zeggen daarom, je weet dingen, je weet dat het goed is. Dat zijn innerlijke boodschappen, die gaan via de innerlijke bandbreedte, het vrije hart, daar komen ze binnen. En het kan ook zijn dat je echt wel een droom hebt waar boodschappen door binnen komen, maar kijk of je de leiding kunt houden in jezelf. Of dat je gegijzeld, ontvoerd wordt door wat er gebeurt. En dan kun je kiezen in welk script je zit, waar zit je oké. Dit is, denk ik, waarom er zo gewaarschuwd wordt binnen religies houdt u verre van het spirituele occulte vooral omdat daar de oorspronkelijke boodschap in ligt van er zijn zoveel misleidingen, er zijn zoveel misleidingen dat wij misschien wel dat wat ons het fijnst overkomt accepteren terwijl het de grootste misleiding is. Aan de andere kant denk ik dan ook van wat is er mis mee om een lampje te laten knippen en te voelen dat het je oma is. Weet je je moet het ook eenvoudig houden. Nou daar ben ik heel goed in, ik beschrijf deze dag heel eenvoudig wat hier aan de hand is, want eigenlijk is dit zo'n groot complex iets maar de eenvoud is let's live, het gaat om het leven. En het leven gaat niet om of je nog een dag leeft of 30 jaar leeft, het gaat om nu. En het echte leven in jezelf laat alles ontstaan wat er al is in het veld. Dus heling, beterschap, psychische verbetering, alles kan tevoorschijn komen zolang je daar maar niet op uit bent. Door er krachtig naar kijken, diep (klapt met handen) heel diep.

Iemand deelt: vader is overleden, ik was erbij en een half uur na zijn overlijden heb ik tegen hem aan zitten kletsen en toen heb ik hem gevraagd laat me weten hoe het met je gaat. Zes weken later zit ik in Portugal, een meditatieweek, met energie van harmonie en schittering gewerkt (niet alles goed te verstaan) ziet ineens haar vader, zijn persoonlijkheid is weg maar wel zo herkenbaar en die zei over die tweede energie "en daar gaat het om in het leven" Twee dagen later komt 'ie bij de schittering, ik zie dat altijd als vuurwerk, hij zei "en vergeet niet het gaat om de ....? van het leven. Ik vind het helemaal niet bij hem passen, maar wel vanuit dit verhaal, dus ik was dolgelukkig dat hij iets liet zien.

In 2005 was ik op de begrafenis van John Kalse en ik zat bij zijn beste vriendin die niet bij zijn overlijden was geweest, maar die wel in de wanhoop want die man heeft met de mind gedacht zich te kunnen helen, heeft verder geen medische begeleiding geaccepteerd. En tijdens die crematie kreeg ik twee gevoelens door dat hij stomverbaasd was van wat gebeurt er nou toch in godsnaam het moment van overgaan en de tweeën was dat hij er blind van overtuigd was dat hij zou genezen. Ik vertelde dit verhaal aan zijn schoonzusje en ze zei nou dat is letterlijk wat er is gebeurd. Ik zat naast zijn beste vriendin die er geen betrokkenheid bij had dus blijkbaar stond ik open om .....?te worden

Martijn: bijzonder dat je dit vertelt, bij dit stukje hiervoor dat je zo duidelijk voelde van dat je vader zich eigenlijk liet zien, voelde niet per se als je vader, maar als iets veel groters en daar ligt ergens het aandachtspunt als het geen inserties zijn, reacties uit het veld van deze matrix om ons te misleiden, dan worden wij aangeraakt op een andere manier, dan gaan we voelen dat er iets veel groters gebeurt dan bijvoorbeeld mijn moeder of mijn vader.

Deler: ik was diep ontroerd dat hij zijn verkramptheid kwijt was.

Vraag; over een bijna dood ervaring hoe je dat dan plaatst, stukjes kan ik wel aanvoelen maar..

Martijn: het zegt het al, bijna,

Ja maar hoe is bijna, waar kom je dan terecht?

Martijn: het is niet zo dat je bij een bijna door ervaring kunt zeggen je gaat daar en daar heen. Bijna dood ervaringen zijn korte ontvoeringen van ons bewustzijn, gelinkt aan een andere werkelijkheid. En bijna dood ervaringen kunnen mensenlevens veranderen, de mensen worden diep in hun hart gebracht door die ervaring, maar ik heb denk ik, al met al, één voorbeeld in mijn leven

ben ik tegen gekomen van iemand die niet in de gevolgen van de bijna dood ervaring terecht kwam die aansluit op het spirituele model. Dus bijna dood ervaringen veroorzaken merendeels herconnectie met het controle matrixveld. Dus mensen komen én in hun hart, voelen wat leven is, maar ze gaan het nog dieper hebben over een god, ze gaan het nog dieper hebben over jesus, dus volgens externe ...., nog dieper in hun begaafdheid, ik zeg niet dat het niet goed is, nee absoluut niet, ik heb zelf ook een aantal keren verschuivingen gehad van mijn bewustzijn die je zou kunnen zien als een bijna dood ervaring, maar ik val niet paranormaal terug. Ik zag in die bijna-doodervaringen zag ik dat de scripten die er waren mij niet meer brachten dan datgene wat ik al wist, sterker nog het was minder, dus ik ging gewoon weer retour, afzender. En ik denk dat bijna dood ervaringen, ik zeg echt niet dat het altijd zo is, maar bijna dood ervaringen zouden wel eens hele scripts kunnen zijn, om als een gereedschap te functioneren om als bewijslast te leveren dat het spirituele model wat hier gelanceerd is ook echt wel zo klopt. En daarin zijn dus mensen die een bijna dood ervaring hebben gehad mogelijk soldaten van het **archontisch bewustzijn**. Nou dat is een nogal forse uitspraak, die neem ik direct niet terug! Want het zou zo maar kunnen. En dat zijn hele mooie ervaringen, ik ben echt veel mensen tegengekomen die die ervaringen hebben en misschien zitten hier ook wel een paar mensen, ikzelf ook, die ervaringen zijn buitengewoon goddelijk te noemen. Echt waar, maar ik heb het ook van junks gehoord, dat ze goddelijk zijn die ervaringen, dus wat is nu de waarde van zo'n ervaring, ik stel niet dat bijna dood ervaringen gelijkgesteld moeten worden aan een drugscene maar ik weet wel dat het allemaal erg op elkaar lijkt. Dat is wel bijzonder. Dus we houden het overeind dat het een bijzondere ervaring is en de mensen die dat ervaren die zeggen ook dat het bijzonder is en die zijn erdoor veranderd, die kunnen echt met die mensen dieper in contact komen, dus er zijn allemaal muren weg, dus ze komen dieper tot elkaar, maar over het algemeen zijn die mensen finaal de leiding nog dieper kwijt, die worden nog dieper ingeleid in het spirituele model. En dat is helemaal niet iets fout maar gegarandeerd het witte licht volgt daarop.

Iemand deelt: Ik heb het zelf meegemaakt maar ik heb nooit dat witte licht gezien,

Martijn: nee want je leeft.

Precies dus zover ben ik niet geweest, ik heb ook geen herinnering aan een god of zo, ik was er helemaal niet mee bezig alleen wel met alles wat ik zag en kon weten en herinneren. Maar ik wilde terug want ik dacht nee ik moet hier niet zijn. Maar het is wel een hele sterke ervaring inderdaad en daarom bleef ik nog met vragen erover zitten.

Martijn: dat is heel mooi wat jij zegt want je hebt geen herinnering aan god of zo, je hebt een besluit zelf gemaakt om terug te gaan, en het is ook niet zo dat iedereen hetzelfde ervaart, maar in het algemeen het gehele beeld speelt dat wel heel erg veel mee. Daarom kunnen we ook niet zeggen van dit is dat en dit is zo. Het is zo'n divers beeld, en nou ja je kunt er alleen maar zuiver over spreken en ook niet over andere mensen van ja dat is een **archontische** ervaring, maar ik zeg ook niet dat je een godservaring hebt gehad.

Vraag: over het moment van overlijden in hoeverre je dat zelf in de hand kan hebben, volgens mij heb ik jou een keer horen opmerken ik kan mijn lichaam ook fysiek uitzetten of zoiets, meer mijn vraag kunnen wij als we ons bewustzijn meer gaan bevrijden zelf ons moment dus kiezen zo van, je vertelt net zoiets maar toch kon ik het niet zo uitleggen naar mijzelf, van nou dat het hier dus ook kan dat ik zeg van het is klaar, ik zet iets uit mijzelf en ik ga. Er is natuurlijk wel een mogelijkheid van een bewustzijnsshift dat is weer iets anders, maar nou ja. Ik vroeg me af of dat binnen onze mogelijkheid ligt.

Martijn: ligt de mogelijkheid nu binnen ons vermogen om nu al zelf te gaan? Zoiets?

Ja en dan gewoon vanuit bewustzijn ik stop het leven in dit lichaam.

Martijn: ja dat kan en dat gebeurt ook heel veel, maar de mensen denken dan iets anders, dat is dus voor ons niet controleerbaar. Als er 100 mensen zijn overleden door allerlei toestanden dan weten wij als mensen die in dit hologram achterblijven, dus in onze projectie en ze kunnen niet zien waarom ze zijn gegaan door zichzelf of niet, dat weet je niet.

Vraag: dus je zegt vluchtelingen in de bootjes die besluiten misschien ook om te gaan op dat moment?

Martijn: nee dat zeg ik niet.

Maar als je het zelf zou besluiten dan zou je ook kunnen besluiten om in een vliegtuig neer te storten?

Martijn: ik hoor wat je zegt, we hebben de keus, we hebben het vermogen om uit de golf? van dit leven te gaan, we hebben het er nu over op een manier dat we op ons bed gaan liggen en onszelf bevrijden, rustig boem (knipt met vingers) tjak en daar komt 'ie, dat kan, aan de andere kant hebben we het de hele dag over dat dit een oneindig script is waar het overlijden overal geprogrammeerd is en in feite is dat wat jij dus nu zegt, ja je kunt ook dat in beweging zetten met een vliegtuig, of een auto-ongeluk, ja dat kan, dus of dat je struikelt over een kiezelsteen, dat kan ook, maar dan is het meer in het scenario waarin je zit, dan volg je een matrixscenario wat een onderdeel is van ook andere matrixen van andere mensen.

Vraag: dus je wordt een soort meegenomen eigenlijk?

Martijn: ja, dan neem je eigenlijk een beslissing wat valt binnen een gezamenlijk matrixprogramma, kruispunt van allerlei levens. Dat is een andere keus, dan moet je vragen misschien is dat wel helemaal niet echt een keus, misschien is dat wel een gedachte van die matrix, maar wij hebben wel zelf de keuze om dat te doen, het overlijden maar dan moet 'ie helemaal zelfstandig gebeuren. Dus waar je niemand in meeneemt.

Vraag: dus dan zou een ramp, bij wijze van spreken, zou een besluit kunnen zijn geweest van allerlei ..

Martijn : nee, want nu zit je in een ander zijn of haar....en in feite is datgene wat je bij een ander ziet gebeuren, ziet overkomen is eigenlijk een onderdeel van jouw matrix, dus we hoeven daar geen betekenis aan te geven. Het gaat er meer om ik zit zelf in dat vliegtuig.

Wie gaat er met mij vliegen. Ja het is interessant want je gaat spelen met de perceptie van waar zit ik.

Vraag: ik had ook een bijna dood ervaring tijdens een operatie maar daar weet ik zelf niks van, het is mij naderhand verteld en toen ik bij was uit de operatie heb ik wel verteld aan mijn vader, ik was toen 18, wat er allemaal was gebeurd, en is mij daarna, ik was klinisch door verklaard, is mij vertelt nou het zal wel een bijna dood ervaring geweest zijn. Maar ik heb er helemaal geen herinneringen aan. Grijs.

Martijn: het is wel belangrijk dat je het vertelt, maar dan komen we dus op de plek van oké, nu ik ga even helemaal achteruit, het hologram uit, de hele ervaring die ik dus heb, alles gaat weg, weg, weg, weg, en ineens ben ik in de oorspronkelijkheid in mijn innerlijke vermogen en daar wordt door mij heen gedacht. Nu is de vraag wat wordt er door mij heen gedacht? Word ik nu door jullie heen gedacht? Worden jullie door mij heen gedacht? Wat is nu nog een onderdeel van wat? En als je dan spreekt over bijna dood, klinisch dood, misschien is datgene wat je je niet herinnert wat je eigenlijk

niet weet, niet meemaakt, misschien is dat er dus gewoon niet in de matrix, of misschien is het er wel en weet je het niet, dus wat is de matrix? Wat is de matrix? Wat en hoe diep gaat deze informatie? Wat is er nog open te trekken wat misschien wel zo onthutsend is voor ons fysieke bewustzijn dat we zeggen hahah daar gaan we het niet over hebben.

Vraag: Kun je daar überhaupt antwoord opgeven op dat soort vragen?

Vraag: Ik heb ook zo'n soort ervaring (hersenen?) waar ik dan achteraf aan terug denk ook een stuk niks, er is een stuk niks, waarvan ik ook niet weet wat was er dan wel, of wat is er met mij gebeurd, en dat is neurologisch ook bevestigd, dat is er gewoon uit. Dat kun je niet meer terugkrijgen, wat is dat dan?

Martijn: ik moest vroeger een keertje een fles melk brengen bij mijn overburen, zo'n klein jongetje, er was nog een SRV wagen, melkflessen met een aluminium dop, dat was ook in een tijd dat het heel vaak zuur was, toen waren die conserveermiddelen er gelukkig nog niet. Toen moest ik dat brengen bij mijn overbuurvrouw en dat wilde ik helemaal niet en nou dan zei mijn vader dan doe ik het zelf wel, maar ik voelde dat hij heel erg teleurgesteld was dat ik het niet wilde doen, dus uiteindelijk met een hoop tam tam in mijzelf dan, ik naar de overburen de fles melk brengen. Kijk als je nou die plek van mijn ouderlijk huis beschouwt als de oorspronkelijke wereld, en die plek waar ik de fles melk heen breng zie je bijvoorbeeld als deze werkelijkheid, dan is maar de vraag of ik ooit die fles melk heb gebracht, of dat ik denk dat dat gebeurd is,

Vraag: nu in je herinnering?

Martijn: nee vanuit je oorspronkelijke thuisbasis. De vraag is maar of ik ooit die fles melk gebracht heb, en dus ook of ik alle mensen die ik daar heb ontmoet en alle gesprekken die ik heb gevoerd of dat wel echt heeft plaatsgevonden?

Vraag: dus dan noem je het altijd een droom?

Martijn: en dan is misschien weer de vraag die ik er doorheen durf te leggen, dan zou het kunnen zijn dat die mensen die ik daar heb ontmoet er ook nooit zijn geweest, maar dat de mensen die ik ontmoet heb die er dus nooit zijn geweest, dat die verbinding dus wel echt is, maar dat die via een bypass in een andere werkelijkheid wordt uitgelezen en wordt gevoegd tot zo'n grote werkelijkheid. Dan kom je dieper bij de onderwerpen van wat de matrix echt is, maar dan komen wij op zulke grote onderwerpen en dat is én heel fijn, maar wij zijn zelf daarvan al op de hoogte en wat nog fijner is, kan zijn, is dus dat wij in ons leven gaan leven. Eerst moeten wij contact maken met onszelf, we moeten eerst contact maken met dat we mensen zijn vanbinnen, in deze wereld, dat we dat wat niet bij ons hoort kunnen afleggen dat we in de zuiverheid terecht komen. Als we dat kunnen daarnaartoe, en dat kunnen wij, dan gaan we ook snappen, dan kunnen we ook deze onderwerpen bespreekbaar maken. Want mijn ervaring is, en dat zeg ik gewoon wel, dat het is zo een enorm groot onderwerp, hij prikkelt de mind meer dan je zelf zou beseffen, je wilt alles ervan weten, maar dat brengt ons nog dieper in een rollercoaster en we vergeten wederom weer waar het om gaat. Weer gaan we de boekenkast vullen, nog 50 boeken lezen, wat staat er allemaal in, en nog steeds zijn we er niet! Nou zo simpel als dat ik het nu doe, is voor mijn gevoel ook een beetje een afronding, leef, leef wees goed voor jezelf, wees goed voor je medemens, kies waar het echt om gaat, durf het veld in te gaan waar je misschien het makkelijkst uit weg kunt blijven, ga kijken wat er in jezelf zit, kijk het aan, ruim het op door het te trakteren op datgene waar je het diepst mee verbonden bent en nodig daarmee uit reactievelden die er kwantum al zijn die daarop aan kunnen sluiten waardoor jouw hele leven zo in één keer raktaktaktak in een hele andere richting komt.

En dat is niet een hoop die ik jullie meegeef, maar het is een weten dat het er ligt voor alle mensen. En het is een weten dat dat een veel gevallen meer werk lijkt te vergen en dus ook vergt als dat je zou willen, dus kijk eens wat wil je nou eigenlijk en haal dat maar eens even weg. Keer maar eens terug naar de hoofdboodschap, daar, lopen met de blote voetjes op de aarde.

Ik wens jullie een mooie rit naar huis, alsjeblieft geen applaus. We gaan gewoon naar huis in ons eigen krachtveld. Ik ben heel blij dat we vandaag met elkaar op zo'n mooie manier in contact zijn en de ontmoeting die we met elkaar hier hebben neergelegd, dat zal absoluut een uitwerking hebben in alles wat je doet. Ik denk aan jullie, ik voel jullie, ik denk ook aan mijzelf, ik voel mijzelf ook en tot een volgend nu-moment waar dan ook wel of niet. Het is allemaal oké. Wel thuis.

Kort fragment uit de lezing van de samenkomst dag in Rijswijk, 18 oktober 2018

"Dit is eigenlijk waar het in de kern om gaat en dat kun je op heel veel verschillende manier verder uitkleden, en nog dieper, nog vérder naar binnen toe gaan.

Want je kunt de focus van je mind in verbinding met die kracht binnenin - kunnen wij, kun jij - datgene, wat je even niet meer weet, maar wat je pas weer weet op het moment dat je het doet. En het staat niet de geschriften wat dat is. In de geschriften staat alleen wat het níét is, allemaal wat het níét is. 't Staat er in een andere vorm, hoe lief en mooi ook bedoeld.

*Maar die intelligenties die ons dat zijn laten vergeten, die zijn echt zó intelligent dat ze precies weten - doordat ze het hele script kennen van de **matrix** - wat de mens gaat denken op basis van ..... gedachten.*

En daarom moeten we stoppen met denken. We moeten echt gaan voelen, terug naar dat diepe innerlijke weten. En dát gevoelsveld - emotie - is niet definieerbaar, is niet programmeerbaar, het is niet traceerbaar, het is niet voorspelbaar.

Er gebeuren dingen in het quantumveld wat niemand kan verwachten en toch lag het al in het veld verscholen, maar de matrixhouders konden dat niet zien, maar wel de matrixdesigners."

Martijn van Staveren
